

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 151

32e jaargang

19 juni 1989

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
89/C 151/01	nr. 644/87 van de heer Manuel Cantarero del Castillo aan de Commissie Betreft: Bevordering van het plattelandstoerisme	1
89/C 151/02	nr. 1285/87 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Dierenbescherming en „minipets”	2
89/C 151/03	nr. 2016/87 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Zwarte markt in hormonen	2
89/C 151/04	nr. 2017/87 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Hormonen en consumenten — behandeld rundvlees	2
89/C 151/05	nr. 2018/87 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Veiligheid van met hormonen behandeld vlees uit derde landen	3
89/C 151/06	nr. 2019/87 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Gevaren voor de gezondheid van de consumenten door het nuttigen van met hormonen behandeld vlees	3
89/C 151/07	nr. 2020/87 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Residuen in met hormonen behandeld vlees	3
89/C 151/08	nr. 2041/87 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Verbod van hormonen	3
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2016/87, nr. 2017/87, nr. 2018/87, nr. 2019/87, nr. 2020/87 en nr. 2041/87	4
89/C 151/09	nr. 2383/87 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Gebruik van hormonen voor het vetmesten van dieren	5
89/C 151/10	nr. 2384/87 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Verbod van het gebruik van hormonen bij runderen	5

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
89/C 151/11	nr. 2441/87 van de heer Roberto Costanzo aan de Commissie Betreft: Richtlijn 85/649/EEG over een verbod op het gebruik van bepaalde stoffen met hormonale werking in de veehouderij	5
89/C 151/12	nr. 2532/87 van de heer José Happart aan de Commissie Betreft: Gebruik van hormonen in de veehouderij	5
89/C 151/13	nr. 2564/87 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Verbod hormoongebruik	6
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2383/87, nr. 2384/87, nr. 2441/87, nr. 2532/87 en nr. 2564/87	6
89/C 151/14	nr. 2791/87 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Verbod op het gebruik van hormonen — keuzemogelijkheid van de consument	7
89/C 151/15	nr. 2795/87 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Verbod op het gebruik van hormonen — plannen voor de opsporing van met hormonen behandeld vlees tijdens overgangsregeling	7
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2791/87 en nr. 2795/87	7
89/C 151/16	nr. 2792/87 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Verbod op het gebruik van hormonen — heroverweging op grond van wetenschappelijk bewijsmateriaal	7
89/C 151/17	nr. 2794/87 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Verbod op het gebruik van hormonen — communautaire preferentie	7
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2792/87 en nr. 2794/87	8
89/C 151/18	nr. 42/88 van de heer Lambert Croux aan de Commissie Betreft: Vorming van nationale ambtenaren in Europees recht en beleid	8
89/C 151/19	nr. 181/88 van de heer Jean Besse aan de Commissie Betreft: Terugbetaling van overheidssteun	9
89/C 151/20	nr. 296/88 van de heer José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Invloed van de landbouwstabilisatoren op de werkgelegenheid	9
89/C 151/21	nr. 407/88 van de heer Roger Partrat aan de Commissie Betreft: Benaming van yoghurt	10
89/C 151/22	nr. 416/88 van de heer Georgios Saridakis aan de Commissie Betreft: Rechtstreekse satellietontvangst	11
89/C 151/23	nr. 486/88 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Nationale steun in de varkenssector	11
89/C 151/24	nr. 508/88 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Nationale steunmaatregelen voor varkensvlees	11
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 486/88 en nr. 508/88	11
89/C 151/25	nr. 519/88 van de heer Carlos Bru Puron aan de Commissie Betreft: Statuut of code voor coöperaties op Europees niveau	12
89/C 151/26	nr. 663/88 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Onderzoek naar monopolie- en fusiebeleid	12
89/C 151/27	nr. 686/88 van de heer Jean-Claude Pasty aan de Commissie Betreft: Premies voor de producenten van schapevlees in het Verenigd Koninkrijk	13

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
89/C 151/28	nr. 695/88 van de heer Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Toegestane pesticiderestanten	13
89/C 151/29	nr. 781/88 van de heer Wolfgang von Nostitz aan de Commissie Betreft: Giftig afval — export van de Bondsrepubliek Duitsland naar Turkije	14
89/C 151/30	nr. 868/88 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Franse overtredingen betreffende subsidies in de landbouwsector	14
89/C 151/31	nr. 904/88 van de heer Domènec Romera i Alcàzar aan de Commissie Betreft: Veiligheid in safariparken	15
89/C 151/32	nr. 928/88 van de heer Pedro Argüelles Salaverria aan de Commissie Betreft: Gevolgen van een „grijze economie” in bepaalde Lid-Staten voor de begroting van de Gemeenschap	15
89/C 151/33	nr. 1034/88 van de leden Francisco Sanz Fernandez, Carlos Bru Purón en José Bueno Vicente aan de Commissie Betreft: Wetenschappelijke en budgettaire gevolgen van het ITER-programma (International Thermonuclear Experimental Reactor)	16
89/C 151/34	nr. 1049/88 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Ontwerp-richtlijn gehakt COM(87) 658 def.	16
89/C 151/35	nr. 1179/88 van de heer David Morris aan de Commissie Betreft: Sluiting van de Roverfabrieken in Llanelly en Cowley	17
89/C 151/36	nr. 1215/88 van de heer Lambert Croux aan de Commissie Betreft: Eurotecnet	17
89/C 151/37	nr. 1260/88 van de heer Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Duitse Muster-Smog-verordening	18
89/C 151/38	nr. 1266/88 van de heer William Newton-Dunn aan de Commissie Betreft: Rijbewijzen	19
89/C 151/39	nr. 1590/88 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Tweede rijbewijzenrichtlijn	19
89/C 151/40	nr. 1816/88 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Gemeenschappelijke minibusdiensten	19
89/C 151/41	nr. 1868/88 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft: Rijbewijzen (voor openbare dienstvoertuigen) voor bestuurders van minibussen	19
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1266/88, nr. 1590/88, nr. 1816/88 en nr. 1868/88	19
89/C 151/42	nr. 1291/88 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Eenvormigheid van de dienstenstatistieken in de nationale rekeningen van de Lid-Staten	20
89/C 151/43	nr. 1323/88 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Subsidiëringmogelijkheden ter bescherming van het industrieel patrimonium	21
89/C 151/44	nr. 1485/88 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Behoud van het industrieel en technologisch erfgoed van Europa	21
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1323/88 en nr. 1485/88	21

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
89/C 151/45	nr. 1338/88 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Scheepsbouwsubsidies	22
89/C 151/46	nr. 1398/88 van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda aan de Commissie Betreft: Communautair plan voor vervroegd pensioen voor de plattelandsbevolking	22
89/C 151/47	nr. 1409/88 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Verkeersveiligheid in de Lid-Staten	23
89/C 151/48	nr. 1416/88 van de heren John McCartin, Pol Marck, Mark Clinton, Christopher O'Malley en Egon Klepsch aan de Commissie Betreft: Invoer van graanvervangende produkten	23
89/C 151/49	nr. 1460/88 van de heer Georgios Saridakis aan de Commissie Betreft: Toepassing in Griekenland van Verordening (EEG) nr. 1975/82 — gebruik van kredieten	24
89/C 151/50	nr. 1496/88 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Hongarije — gevolgen	25
89/C 151/51	nr. 1510/88 van mevrouw Anne André aan de Commissie Betreft: Doping — gewinning — verslaving	25
89/C 151/52	nr. 1516/88 van de heer William Newton-Dunn aan de Commissie Betreft: Ontbreken van een daadwerkelijke merkenwetgeving in Turkije	26
89/C 151/53	nr. 1519/88 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Medeverantwoordelijkheidsfonds melk	26
89/C 151/54	nr. 1530/88 van de heer Georgios Saridakis aan de Commissie Betreft: Uitbetalingen GMP-Kreta en percentage op totaal van communautaire deelneming ...	27
89/C 151/55	nr. 1546/88 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Richtlijn inzake het vrij verkeer van personen	27
89/C 151/56	nr. 1600/88 van de heer Roberto Costanzo aan de Commissie Betreft: Besmette landbouwprodukten in verband met de ramp in Tsjernobyl	28
89/C 151/57	nr. 1601/88 van de heer Alexander Sherlock aan de Commissie Betreft: Verslag van het Parlement over zoetwaterpareloesters	28
89/C 151/58	nr. 1625/88 van mevrouw Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Programma ter bescherming van de monniksrob	28
89/C 151/59	nr. 1632/88 van de heer José Lafuente Lopez aan de Commissie Betreft: Maatregelen ter voorkoming van arbeidsongevallen	29
89/C 151/60	nr. 1645/88 van de heer Mark Clinton aan de Commissie Betreft: Invoer van kalfsvlees	29
89/C 151/61	nr. 1653/88 van de heer Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Stralingsniveau van radon in huizen	30
89/C 151/62	nr. 1686/88 van de heren José Alvarez de Paz en Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Laatste rapport van Amnesty International	30

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

89/C 151/63	nr. 1689/88 van de heer Hans-Jürgen Zahorka aan de Commissie Betreft: Aanbesteding van de Commissie aan de Regeringen van de Lid-Staten inzake nieuwe telematicadiensten	31
89/C 151/64	nr. 1711/88 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Invoer van bepaalde giftige chemicaliën in de Gemeenschap	31
89/C 151/65	nr. 1752/88 van mevrouw Barbara Castle aan de Commissie Betreft: Vervoer van levende dieren voor de slacht	32
89/C 151/66	nr. 1760/88 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Erkenning van Venlo als logistiek centrum	32
89/C 151/67	nr. 1764/88 van de heer David Martin aan de Commissie Betreft: Problemen in verband met opheffing douanecontroles	33
89/C 151/68	nr. 1779/88 van de heer Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Richtlijnen betreffende de kwaliteit van water	33
89/C 151/69	nr. 1780/88 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Informatie over overheidssteun in het Publikatieblad	34
89/C 151/70	nr. 1781/88 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Gebruik kabeltelevisienetten voor telecommunicatiedoeleinden	35
89/C 151/71	nr. 1784/88 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Substitutie van receptuur door apothekers	35
89/C 151/72	nr. 1791/88 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Aanmoediging van het onderzoek naar het „zenuwstelsel” van de plantenwereld	36
89/C 151/73	nr. 1792/88 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Toetreding van de Gemeenschap tot de Europese Conventie van de rechten van de mens	36
89/C 151/74	nr. 1798/88 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Programma Corine als hulpmiddel bij toepassing communautaire vogelrichtlijn	37
89/C 151/75	nr. 1810/88 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Myalgische encefalomyelitis	37
89/C 151/76	nr. 1811/88 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Makreel-quota	38
89/C 151/77	nr. 1813/88 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Actieplan voor de bosbouw	38
89/C 151/78	nr. 1828/88 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Diefstal van katten voor de pelshandel op het Europese vasteland	39
89/C 151/79	nr. 1829/88 van de heer Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Herziening van de drinkwaterrichtlijn	39
89/C 151/80	nr. 1846/88 van de heer William Newton-Dunn aan de Commissie Betreft: Franse subsidies voor varkensfokkers	39

(Vervolg z.o.z.)

Nummer

Inhoud (vervolg)

Bladzijde

89/C 151/81	nr. 1852/88 van de heer Virgilio Pereira aan de Commissie Betreft: Aanvragen van het autonoom gewest Madeira voor steun uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie	40
89/C 151/82	nr. 1858/88 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Bescherming van fauna en flora in het Antarctisch gebied	41
89/C 151/83	nr. 1860/88 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Raad Betreft: Het recht van de staatsburgers van de Lid-Statens zich in alle en elk van de Lid-Statens kandidaat te stellen voor de verkiezingen voor het Parlement	41
89/C 151/84	nr. 1866/88 van de heer John Bird aan de Commissie Betreft: De interne markt en de „nieuwe aanpak” op het gebied van de harmonisatie van technische normen	42
89/C 151/85	nr. 1874/88 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Een instituut voor onderzoek naar niet-nucleaire energie	42
89/C 151/86	nr. 1882/88 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Preferentieprijzen voor zalm	43
89/C 151/87	nr. 1904/88 van de heer John McCartin aan de Commissie Betreft: Interventieprijzen voor rundvlees	43
89/C 151/88	nr. 1905/88 van de heer John McCartin aan de Raad Betreft: Interventieprijzen voor rundvlees	44
89/C 151/89	nr. 1907/88 van de heer John McCartin aan de Raad Betreft: Herziening van de steunregeling voor de rundvleesmarkt	44
89/C 151/90	nr. 1929/88 van de heer Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Ehlass	45
89/C 151/91	nr. 1942/88 van de heer Jean-Pierre Abelin aan de Commissie Betreft: Beroepsverenigingen voor oud-strijders	45
89/C 151/92	nr. 1988/88 van de heer Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Milieu	45
89/C 151/93	nr. 2001/88 van de heer Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Pentachlorofenol	46
89/C 151/94	nr. 2038/88 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Gebruik van Ecu in handelsverkeer	46
89/C 151/95	nr. 2039/88 van de leden Pieter Dankert en Alman Metten aan de Commissie Betreft: Strijdigheid van het bezuinigingsplan van de Nederlandse medicijnindustrie met artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag	47
89/C 151/96	nr. 2049/88 van de heer José Valverde Lopez aan de Commissie Betreft: Financiering en werking van de „Euroloketten”	47
89/C 151/97	nr. 2071/88 van de heer Rafael Calvo Ortega aan de Commissie Betreft: Verslag over de uitvoering van de begroting 1988 (EFRO)	48
89/C 151/98	nr. 2089/88 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Elektronische uitwisseling van de gegevens	48

(Vervolg op blz. 3 van de omslag)

<u>Numer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
89/C 151/99	nr. 2096/88 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Artikel 115 EEG-Verdrag	49
89/C 151/100	nr. 2117/88 van mevrouw Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Milieuwetgeving van de Gemeenschap	50
89/C 151/101	nr. 2177/88 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Financiële bijdragen aan politieke partijen	50
89/C 151/102	nr. 2214/88 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Communautaire steun aan Wallonië	51
89/C 151/103	nr. 2229/88 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Energie en vervoer	51
89/C 151/104	nr. 2292/88 van de heer Richard Simmonds aan de Commissie Betreft: Erfwetten	51
89/C 151/105	nr. 2401/88 van de heren Francisco Lucas Pires en Egon Klepsch aan de Raad Betreft: Communautaire bijdrage aan de consolidering van het vredesproces in zuidelijk Afrika	51
89/C 151/106	nr. 2441/88 van de heer André Fourçans aan de Raad Betreft: Erkenning medische specialismen in de Gemeenschap	52
89/C 151/107	nr. 2465/88 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Levering van elektriciteit aan Zuid-Afrika door Zaïre	53
89/C 151/108	nr. 2467/88 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Toestellen van bedenkelijke aard van Lesotho Airways	53
89/C 151/109	nr. 2469/88 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Opening van een nieuwe diamantfabriek door CDM in Namibië	54
89/C 151/110	nr. 2487/88 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Oprichting van de gemengde onderneming Soda Ash Botswana	55

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 644/87

van de heer Manuel Cantarero del Castillo (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1988)

(89/C 151/01)

Betreft: Bevordering van het plattelandstoerisme

Het plattelandstoerisme vertoont een zeer ongelijke ontwikkeling in de verschillende landen van de Gemeenschap en het economische voordeel loopt derhalve sterk uiteen voor de bewoners van plattelandsgebieden die het bezoek van toeristen te baat wensen te nemen om hun inkomsten aan te vullen en te diversifiëren.

Terwijl in sommige landen van de Gemeenschap, zoals Groot-Brittannië en Ierland, het plattelandstoerisme stevig verankerd is in de economische structuur en een vast onderdeel vormt van de inkomsten van de plattelandsbevolking, bestaat in andere Lid-Staten, zoals Spanje, nauwelijks een dergelijke structuur, en de verzoeken van particulieren aan officiële instanties om het plattelandstoerisme te bevorderen, zijn tot dusverre zonder resultaat gebleven, ondanks het feit dat Spanje een echt toeristisch land is.

Kan de Commissie mededelen of zij het wenselijk acht, een campagne op touw te zetten ten einde, met gebruikmaking van de middelen van de Structuurfondsen van de Gemeenschap, het plattelandstoerisme in communautair verband te stimuleren en aldus het inkomen van de plattelandsbewoners te verbeteren en de toeristen vertrouwde te maken met het leven op het platteland?

**Antwoord van de heer Ripa de Meana
namens de Commissie**

(15 juli 1988)

In haar mededeling van 31 januari 1986 inzake gemeenschappelijke actie in de toeristische sector ⁽¹⁾ verklaarde

de Commissie dat plattelandstoerisme een ruim begrip is dat niet alleen het bezoeken van en logeren op een landbouwbedrijf omvat, maar alle toeristische activiteiten in een landelijke omgeving. Dit soort toerisme trekt stadsbewoners die verlangen naar een rustige vakantie op het land aan en het zou, indien het beter bekend zou zijn, een grote vlucht kunnen nemen en bij kunnen dragen tot een betere seizoens- en geografische spreiding van het toerisme (aangezien dit soort toerisme minder afhankelijk is van het weer dan het massatoerisme).

De Commissie maakt thans, in samenwerking met een onafhankelijke adviseur, een studie over plattelandstoerisme in de Gemeenschap ten einde een inventaris op te stellen van de in de Lid-Staten bestaande toeristische faciliteiten op het platteland en tevens om mogelijkheden voor de toekomstige ontwikkeling van dit soort toerisme te ontdekken.

Na beëindiging van de studie begin volgend jaar zal de Commissie zo nodig communautaire actie ter bevordering van deze vorm van toerisme overwegen.

Er zij evenwel op gewezen dat de Gemeenschap in het kader van haar sociaal-structureel beleid en ter combinatie van toerisme en ambachtelijke industrieën met landbouwactiviteiten — ten einde landbouwers te verzekeren van een aanvullende bron van inkomsten — reeds steun in minder bedeelde gebieden verstrekt voor investeringen tot maximaal 40 000 Ecu per bedrijf in toeristische of ambachtelijke projecten die worden uitgevoerd in het kader van een plan ter verbetering van een landbouwbedrijf krachtens Verordening (EEG) nr. 797/85 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 32 def. en supplement 4/86 — Bull. EG.

⁽²⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1285/87**van de heer Ernest Glinne (S—B)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(23 september 1987)**(89/C 151/02)**Betreft: Dierenbescherming en „minipets”*

Liefhebbers van huisdieren als gezelschap kunnen momenteel in de Verenigde Staten „minipets” kopen, d.w.z. dieren die aanzienlijk zijn verkleind met behulp van genetische manipulatie: paardjes (75 cm), schaapjes of dwerggeitjes ter grootte van een kat, miniatuurkippetjes, enz.

Deze manipulaties worden ook in de Verenigde Staten zeer bekritiseerd en de autoriteiten van sommige staten — zoals Maryland — verklaren dat het hier niet gaat om troeteldieren, maar om boerderijdieren, waarvan het verboden is ze thuis te houden. Het is ook ergerlijk te zien dat diersoorten het slachtoffer worden van modegrillen en handelscriteria, nog afgezien van de eerbied waarop ieder levend wezen recht heeft.

Deze mode van de „minipets” dreigt echter binnenkort de Gemeenschap te bereiken.

Wat zal dan de houding van de Commissie zijn?

Is het niet zo dat deze genetische manipulaties hetzelfde zijn als dierproeven en vallen zij derhalve niet onder de richtlijn van de Raad betreffende de bescherming van voor proeven of andere wetenschappelijke doeleinden gebruikte dieren?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**

(10 november 1988)

De Commissie deelt ten volle de bezorgdheid van het geachte Parlementslid. De genetische manipulatie van boerderijdieren om miniatuurversies voor de handel in huisdieren te produceren valt echter niet onder Richtlijn 86/609/EEG van de Raad betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt ⁽¹⁾. De richtlijn is uitsluitend van toepassing op het gebruik van dieren bij proeven die worden verricht voor:

- ontwikkeling, fabricage, alsmede onderzoek op kwaliteit, werkzaamheid en onschadelijkheid van geneesmiddelen, levensmiddelen en andere stoffen of producten;
- bescherming van het milieu in het belang van de gezondheid of het welzijn van mens of dier.

De Commissie zal de door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde kwestie in het oog houden.

⁽¹⁾ PB nr. L 358 van 18. 12. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2016/87**van de heer Thomas Raftery (PPE—IRL)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(12 januari 1988)**(89/C 151/03)**Betreft: Zwarte markt in hormonen*

Is het de Commissie bekend dat diverse internationale wetenschappelijke deskundigen verklaard hebben dat:

- a) de vijf door Richtlijn 85/649/EEG ⁽¹⁾ verboden producten geen gevaar voor de volksgezondheid vormen,
- b) deze deskundigen tevens hebben verklaard dat er geen economisch haalbare test bestaat om residuen van dergelijke producten aan te tonen en

er een wijdverspreide vrees bestaat dat de richtlijn zal resulteren in een toenemend zwart gebruik van niet-geteste stoffen waarvan de gevolgen voor de volksgezondheid onbekend zijn. Zou het niet beter zijn om met bekende deskundigen samen te werken om amendementen op Richtlijn 85/649/EEG te bespreken waardoor het gecontroleerde gebruik van in de Lid-Staten geregistreerde en goedgekeurde producten wordt toegestaan en zodoende de ontwikkeling van een zwarte markt wordt tegengegaan?

⁽¹⁾ PB nr. L 382 van 31. 12. 1985, blz. 228.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2017/87**van de heer Thomas Raftery (PPE—IRL)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(12 januari 1988)**(89/C 151/04)**Betreft: Hormonen en consumenten — behandeld rundvlees*

De Commissie heeft onlangs voorgesteld (en de Raad heeft hiermee ingestemd) dat vlees van dieren die met groeibevorderende hormonen zijn behandeld gedurende een periode van 18 maanden legaal in de Gemeenschap mag worden verhandeld en uit derde landen geïmporteerd, ondanks het verbod op het gebruik van dergelijke stoffen in de veehouderij in de Gemeenschap na 1 januari 1988.

Kan de Commissie eventuele objectieve criteria aanvoeren aan de hand waarvan consumenten dergelijk vlees van met hormonen behandeld vee kunnen herkennen? Is er sprake van nadelige gevolgen door hormonen op de kwaliteit van het vlees waardoor de consumenten kunnen discrimineren tussen vlees van de behandelde en niet-behandelde dieren?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2018/87
van de heer Thomas Raftery (PPE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 januari 1988)
(89/C 151/05)

Betreft: Veiligheid van met hormonen behandeld vlees uit derde landen

De Commissie heeft onlangs voorgesteld (en de Raad is hiermee akkoord gegaan) dat vlees van dieren die met groeibevorderende hormonen zijn behandeld gedurende een periode van 18 maanden legaal in de Gemeenschap mag worden verhandeld en uit derde landen geïmporteerd, ondanks het verbod op het gebruik van dergelijke stoffen in de veehouderij in de Gemeenschap na 1 januari 1988.

Kan de Commissie enige garantie bieden dat dergelijk vlees geen gevaar voor de consumenten oplevert?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2019/87
van de heer Thomas Raftery (PPE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 januari 1988)
(89/C 151/06)

Betreft: Gevaren voor de gezondheid van de consumenten door het nuttigen van met hormonen behandeld vlees

De Commissie heeft, gezien het feit dat de invoering van de hormonenrichtlijn (85/649/EEG) ⁽¹⁾ zou kunnen resulteren in ernstige verstoringen van het internationale handelsverkeer door de invoer van vlees uit derde landen in de Gemeenschap uit te sluiten, onlangs voorgesteld dat het verbod op de handel in vlees afkomstig van met hormonen behandelde dieren dient te worden uitgesteld, terwijl tegelijkertijd het gebruik van hormonen door veehouders in de Lid-Staten dient te worden verboden.

Dit betekent dat er een vertraging van 3 1/2 jaar zal optreden vanaf het moment van goedkeuring van de richtlijn totdat deze volledig in werking is getreden.

Betekent dit dat er geen werkelijk gevaar voor de gezondheid van de consument is bij het nuttigen van vlees afkomstig van dieren die met de vijf toegestane hormonenproducten zijn behandeld die vanaf 1 januari 1988 niet meer in de Gemeenschap mogen worden gebruikt?

Indien er een gevaar voor de gezondheid bestaat, waarom is de consument dan gedurende deze extra periode aan dit gevaar blootgesteld?

⁽¹⁾ PB nr. L 382 van 31. 12. 1985, blz. 228.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2020/87
van de heer Thomas Raftery (PPE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 januari 1988)
(89/C 151/07)

Betreft: Residuen in met hormonen behandeld vlees

De Commissie heeft onlangs voorgesteld (en de Raad is hiermee akkoord gegaan) dat vlees van dieren die met groeibevorderende hormonen zijn behandeld gedurende een periode van 18 maanden legaal in de Gemeenschap mag worden verhandeld en uit derde landen geïmporteerd ondanks het verbod op het gebruik van dergelijke stoffen in de veehouderij in de Gemeenschap na 1 januari 1988. Aangezien dergelijk vlees residuen van hormonen moet bevatten, kan de Commissie ons mededelen:

- a) Welke soorten residuen mogelijk aanwezig kunnen zijn in vlees afkomstig uit de interventievoorraden?
- b) Welke soorten residuen mogelijk kunnen worden aangetroffen in geïmporteerd vlees uit derde landen zoals de Verenigde Staten, Canada en Australië, waar het gebruik van bepaalde hormonale stoffen kennelijk geoorloofd is?
- c) Hoe kan de Commissie na 1 januari 1988 onderscheid maken tussen vlees afkomstig van dieren die met hormonen zijn getest en vlees afkomstig van dieren die vóór 1 januari 1988 zijn behandeld?
- d) Welke niveaus aan hormonale residuen in vlees zijn het resultaat van de behandeling van vee met deze produkten die onder licentie in derde landen zoals de Verenigde Staten worden verkocht?
- e) Beschikt de Commissie over voldoende analysemogelijkheden om deze hoeveelheden residuen van de onder d) genoemde stoffen in vlees aan te tonen?
- f) Heeft de Commissie ooit daadwerkelijk deze niveaus aan residuen in vlees van de onder d) genoemde stoffen als gevolg van de implantatie daarvan in de veehouderij aangetoond?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2041/87
van de heer Thomas Raftery (PPE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 januari 1988)
(89/C 151/08)

Betreft: Verbod van hormonen

Kan de Commissie, gezien de overweging in Richtlijn 85/649/EEG van de Raad wat betreft de bescherming van

de menselijke gezondheid tegen eventuele gevaren in verband met residuen van hormonen in vlees, mededelen of het verbod niet moet worden uitgebreid tot de productie van vlees van stieren, aangezien de natuurlijke concentratie van hormonen in het vlees van deze dieren duizenden malen hoger is dan de concentratie in het vlees van stierkalveren die zijn behandeld met steroïde groeihormonen?

Kan de Commissie bevestigen door een overzicht per Lid-Staat dat de nodige faciliteiten en voldoende mogelijkheden aanwezig zijn in de Lid-Staten voor het uitvoeren van controles op de aanwezigheid van residuen van hormonen in landbouwhuisdieren zoals wordt bepaald in de Richtlijnen 85/358/EEG ⁽¹⁾ en 86/469/EEG ⁽²⁾ van de Raad?

Indien geen voldoende faciliteiten aanwezig zijn, welke waarborgen kunnen worden gegeven dat aan de strenge eisen van de richtlijnen zal worden voldaan?

Kan de Commissie ten slotte mededelen welk soort tests er eventueel bestaan om een onderscheid te maken tussen langs natuurlijke, in het lichaam van dieren geproduceerde hormonen en de groeihormonen waarvan het gebruik in grote delen van de wereld is toegestaan?

⁽¹⁾ PB nr. L 191 van 23. 7. 1985, blz. 46.

⁽²⁾ PB nr. L 275 van 26. 9. 1986, blz. 36.

**Gecombineerd antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen nr. 2016/87, nr. 2017/87, nr. 2018/87, nr. 2019/87, nr. 2020/87 en nr. 2041/87

(3 mei 1988)

Op grond van Richtlijn 85/649/EEG mogen in de mestrij geen stoffen met thyreostatische, oestrogene, androgene of gestagene werking worden gebruikt.

De Commissie kent het standpunt van diverse internationale wetenschappelijke deskundigen over de vijf stoffen die soms in handelswaren voorkomen. Zij is het er niet mee eens dat er voor geen van die produkten een economisch haalbare test bestaat om residuen op te sporen. De Commissie heeft nooit beweerd dat het onderzoek op residuen alleen volstaat om zich ervan te vergewissen dat de wet wordt nageleefd; de controle op de aanwezigheid van residuen vormt een aanvulling op de algemene controles op verboden stoffen, die krachtens Richtlijn 85/358/EEG worden verricht in de diverse stadia: bereiding, behandeling, opslag, vervoer, distributie en verkoop, en op de controles op vee, vlees en vleesprodukten.

Volgens de Commissie is de „wijdverspreide vrees voor een zwarte markt” waarvan het geachte Parlementslid gewag maakt, wellicht terug te voeren tot de argumentatie van de Europese farmaceutische industrie, die de Commissie gevraagd heeft nog eens na te gaan of een algeheel

verbod nodig is. Daar de farmaceutische industrie de betrokken stoffen zelf produceert, moet het haar bekend zijn dat het verbod op 1 januari 1988 van kracht is geworden en dient zij te beseffen dat zij verantwoordelijk is voor de inachtneming van de wet. De Commissie is van oordeel dat het thans door de Gemeenschap voorgeschreven algemene controlesysteem een stevige grondslag vormt om de tenuitvoerlegging van de besluiten te kunnen afdwingen.

De richtlijn waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, verbiedt het gebruik van hormonen in de mestrij bij alle diersoorten. De richtlijn verbiedt echter niet het slachten van dieren, inclusief stieren, die gemest zijn zonder toediening van deze stoffen, en dat is ook niet de bedoeling van de richtlijn. De Commissie erkent en aanvaardt dat bij alle diersoorten bepaalde hoeveelheden natuurlijke hormonen in het lichaam voorkomen.

Ten aanzien van de recente beschikking van de Raad betreffende de overgangsmaatregelen inzake het verbod op de toediening van hormonale stoffen aan landbouwhuisdieren (Richtlijn 87/561/EEG) ⁽¹⁾ wenst de Commissie erop te wijzen dat op grond van deze beschikking de Lid-Staten in het intracommunautaire handelsverkeer, bij invoer uit derde landen en bij het op de markt brengen van hun nationale productie tot en met 31 december 1988, met inachtneming van de algemene bepalingen van het Verdrag, de nationale regeling moeten handhaven die op de datum van inwerkingtreding van de beschikking geldt.

De toediening van de betrokken stoffen in de mestrij is met ingang van 1 januari 1988 verboden. Deze beschikking moet niet worden gezien als een toestemming tot het vrij verhandelen van vlees van behandelde dieren in de gehele Gemeenschap. Zij heeft slechts ten doel een abrupte onderbreking van de interne afzet voor deze dieren en voor het vlees van deze dieren te voorkomen voor zover zij op grond van nationale voorschriften van de Lid-Staten tot 1 januari 1988 rechtmatig behandeld zijn. De overgangstermijn is lang genoeg om rekening te houden met de foksystemen voor de betrokken dieren. De nationale voorschriften kunnen ook betrekking hebben op het maximumgehalte aan residuen voor de stoffen die in bepaalde Lid-Staten wettelijk toegelaten zijn. Verwacht wordt dat deze gehalten in de overgangperiode verder van toepassing blijven voor opgeslagen, in de handel gebracht of ingevoerd vlees.

De Lid-Staten zijn verantwoordelijk voor de analyse en het opsporen van residuen overeenkomstig de voorschriften van de Gemeenschap. Uit de door hen toegezonden controleplannen blijkt dat zij daartoe in staat zijn. De analysemethoden voor het opsporen van residuen zijn vastgesteld bij Beschikking 87/410/EEG van de Commissie ⁽²⁾.

Welke stoffen en gehalten in werkelijkheid zullen worden aangetroffen, zal afhangen van de voorschriften (welke stoffen verboden zijn en welke niet), de mate waarin zij in acht worden genomen en de mate van illegaal gebruik, zowel voor de productie in de Gemeenschap als in produkten die worden ingevoerd uit derde landen, zoals de Verenigde Staten. In het algemeen hebben de Lid-Staten plannen bij de Commissie ingediend waaruit blijkt dat een

adequate infrastructuur en voldoende middelen voorhanden zullen zijn om de nodige controles uit te voeren. Wanneer dat niet het geval is of wanneer onvolkomenheden aan het licht komen, zal de Commissie de nodige maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat de Lid-Staten hun verplichtingen nakomen.

In 1988 moet de Commissie erop vertrouwen dat de communautaire controleregeling die is vastgesteld om de uitvoering van de Gemeenschapsvoorschriften te waarborgen onverkort wordt toegepast, zodat onrechtmatig behandeld vlees wordt geïdentificeerd en de oorsprong ervan opgespoord.

De Commissie denkt niet dat de consument zich in staat acht om in het kleinhandelsstadium te beoordelen of vlees al dan niet afkomstig is van dieren die met hormonen zijn behandeld.

Evenals voor andere chemische stoffen die in de voedselketen problemen kunnen opleveren, moet men erop vertrouwen dat alle controles en tests op de inachtneming van de voorschriften vóór het verkoopstadium volledig worden uitgevoerd, zodat verhinderd wordt dat vlees van illegaal behandelde dieren in de handel wordt gebracht.

(¹) PB nr. L 339 van 1. 12. 1987, blz. 70.

(²) PB nr. L 223 van 11. 8. 1987, blz. 18.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2383/87

van de heer Christopher Jackson (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 februari 1988)

(89/C 151/09)

Betreft: Gebruik van hormonen voor het vetmesten van dieren

Er bestaat thans in de Gemeenschap een verbod op het gebruik van hormonen voor het vetmesten van dieren, maar met hormonen behandeld vlees mag nog tot het einde van dit jaar worden ingevoerd.

Is het de Commissie bekend of het gebruik voor het vetmesten van dieren van de volgende stoffen: oestrediol-17 beta, testosteron, progesteron, trenbolon en zeranol, nadelige gevolgen voor de gezondheid kan hebben?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2384/87

van de heer Christopher Jackson (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 februari 1988)

(89/C 151/10)

Betreft: Verbod van het gebruik van hormonen bij runderen

De Raad heeft onlangs besloten dat het verbod op de handel in rundvlees van runderen die met hormonen zijn behandeld een jaar zal worden uitgesteld, terwijl het ge-

bruik van hormonen door landbouwers uit de Lid-Staten moet worden verboden.

Erkent de Commissie dat de aanneming van dit voorstel de Europese landbouwers de kostenbesparende voordelen van het inplanten van hormonen zou onthouden, terwijl landbouwers in de derde wereld de voordelen van deze produkten blijven genieten, waardoor onze concurrenten een aanzienlijk voordeel wordt geboden in de vorm van lagere produktiekosten in vergelijking tot die van de Europese landbouwers, die van deze technologie verstoken zijn?

Hoe denkt de Commissie deze feiten te verzoenen met het beginsel van de communautaire preferentie?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2441/87

van de heer Roberto Costanzo (PPE—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 februari 1988)

(89/C 151/11)

Betreft: Richtlijn 85/649/EEG (¹) over een verbod op het gebruik van bepaalde stoffen met hormonale werking in de veehouderij

De Raad heeft, om rekening te houden met de externe handelsbetrekkingen, in het bijzonder die met de Verenigde Staten, afwijkingen van deze richtlijn voorzien en het communautaire handelsverkeer in vlees dat is geproduceerd onder gebruikmaking van stoffen met een oestrogene werking kan tot 31 december 1988 voortduren.

Kan de Commissie daarom mededelen:

1. wat zij van plan is te ondernemen om de consumenten zodanig te beschermen dat zij een duidelijk onderscheid kunnen maken bij de aankoop van vlees tussen vlees dat wel en vlees dat niet behandeld is met stoffen met een oestrogene werking;
2. of zij reeds gemeenschappelijke voorschriften heeft uitgevaardigd, en of zij voornemens is dit te doen voor de nationale inspecteurs die moeten toezien op de correcte toepassing van de bedoelde richtlijn;
3. hoe zij het probleem wil oplossen van met hormonen behandeld vlees dat voor de interventie bestemd is?

(¹) PB nr. L 382 van 31. 12. 1985, blz. 228.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2532/87

van de heer José Happort (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 maart 1988)

(89/C 151/12)

Betreft: Gebruik van hormonen in de veehouderij

Richtlijn 85/358/EEG (¹) bevat een algeheel verbod met ingang van 1 januari 1988 op het gebruik van groeihormonen in de Gemeenschap. Vóór die datum hadden enkele landen al een verbod uitgevaardigd.

De Commissie liet in haar antwoord van 3 juni 1987 op een eerdere schriftelijke vraag over ditzelfde onderwerp (PB nr. C 292 van 2 november 1987, blz. 12) weten dat aan de grenzen een systeem voor controle op geïmporteerde producten moet worden geïnstalleerd.

Wat de controle betreft, staat de Commissie, onder het voorwendsel dat de Gemeenschap over grote voorraden rundvlees beschikt waarvan zij niet kan garanderen dat zij vrij zijn van restbestanddelen, wel de invoer toe van rundvlees uit derde landen waar nog altijd hormonen worden gebruikt.

De producenten in de Gemeenschap willen derhalve weten:

1. of de Commissie liever producenten in derde landen dan de producenten in de Gemeenschap wil steunen door eerstgenoemden toe te staan wat aan laatstgenoemden is verboden;
2. of de Commissie haar standpunt heeft herzien en, gezien het ontbreken van wetenschappelijke bewijzen, bepaalde groeibevorderende hormonen niet meer als schadelijk beschouwt? Zo ja, welke zijn dit?
3. of de Commissie een definitieve datum heeft vastgesteld voor een verbod op de invoer van vlees uit derde landen die het gebruik van een willekeurig groeibevorderend hormoon bij dieren wel toestaan?

(¹) PB nr. L 191 van 23. 7. 1985, blz. 46.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2564/87
van de heer Pol Marck (PPE—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(9 maart 1988)
(89/C 151/13)

Betreft: Verbod hormoongebruik

Wat is het antwoord van de Commissie op de bewering van de meeste wetenschapslieden dat niet kan worden uitgemaakt of er al dan niet natuurlijke hormonen zijn gebruikt, met andere woorden indien natuurlijke hormonen worden afgebroken, hoe kan dan de controle op het gebruik ervan worden uitgeoefend?

Gecombineerd antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 2383/87, nr. 2384/87, nr.
2441/87, nr. 2532/87 en nr. 2564/87
(5 januari 1989)

De Commissie zou de aandacht van de geachte Parlementsleden willen vestigen op haar antwoord op de schriftelijke

lijke vragen nr. 2016/87, nr. 2017/87, nr. 2018/87, nr. 2019/87, nr. 2020/87 en nr. 2041/87 (¹) van de heer Rafferty.

De Commissie blijft van mening dat de betrokken stoffen krachtige geslachtshormonen zijn en dat misbruik ervan zeer ernstige gevolgen kan hebben voor de volksgezondheid. De Commissie erkent dat sommige wetenschapsmensen van oordeel zijn dat de betrokken stoffen onder bepaalde voorwaarden zonder risico zouden kunnen worden gebruikt bij het vetmesten van dieren. Het standpunt van de Commissie is evenwel dat deze stoffen eigenlijk als medische stoffen moeten worden beschouwd, die alleen voor medische doeleinden mogen worden gebruikt en dan nog slechts onder strenge voorwaarden wat toezicht en controle betreft.

De Commissie is zich ervan bewust dat vlees van onbehandelde dieren van nature hormonen bevat. De Commissie is van oordeel dat de hoeveelheid hormonen die van nature aanwezig is in vlees van onbehandelde of gecastreerde stieren niet te vergelijken is met die welke het resultaat is van het wijdverbreide gebruik van hormoonimplantaten.

De Commissie is van mening dat de huidige overgangsmaatregelen niet in strijd zijn met het beginsel van de communautaire preferentie. Terwijl het verbod op het gebruik van hormonen voor het vetmesten in de Gemeenschap gehandhaafd blijft, wordt het mogelijk gemaakt dat de huidige handelsovereenkomsten tussen de Lid-Staten en derde landen, mits met inachtneming van bestaande nationale voorschriften, worden uitgevoerd. Aan het einde van de overgangperiode moet al het vlees op de markt van de Gemeenschap voldoen aan dezelfde voorwaarde, dat het afkomstig is van dieren die niet zijn vetgemest met hormonen. Ook al blijven sommige veehouders in derde landen de betrokken stoffen mogelijkerwijs gebruiken bij het mesten van dieren voor hun binnenlandse markt, dan nog blijft de Commissie op het standpunt dat de producenten in de Gemeenschap trots zouden moeten zijn op de kwaliteit van het zonder gebruikmaking van hormonen geproduceerde vlees en dat zij hun uiterste best moeten doen voor het behoud van hun markt in het belang van iedereen.

De Commissie zal ernaar streven dat aan het einde van de overgangperiode al het vlees dat de consument bereikt aan controles is onderworpen die de grootst mogelijke waarborgen bieden dat dit vlees niet afkomstig is van onwettig behandelde dieren.

De aandacht van de geachte Parlementsleden wordt erop gevestigd dat het Hof van Justitie in zijn arrest van 23 februari 1988 Richtlijn 85/649/EEG nietig heeft verklaard in verband met de door de Raad gevolgde procedure. Naar aanleiding van dat arrest heeft de Raad op 8 maart 1988 zijn besluit opnieuw vastgesteld.

(¹) Zie bladzijde 3 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2791/87
van de heer Thomas Raftery (PPE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (25 maart 1988)
 (89/C 151/14)

Betreft: Verbod op het gebruik van hormonen — keuze-mogelijkheid van de consument

In 1988 zullen er twee soorten vlees verkrijgbaar zijn — vlees van dieren die niet met hormonen zijn behandeld en (voornamelijk ingevoerd) vlees van wél behandelde dieren. Welke objectieve criteria heeft de consument tot zijn beschikking indien hij een onderscheid tussen beide soorten wenst te maken? Zal er een aanduiding op het vlees komen en, zo ja, wat voor een? Zal de consument voorlichting krijgen over zijn keuzemogelijkheden? Is dit geen goede gelegenheid om enig marktonderzoek naar de voorkeuren van de consument op dit gebied te verrichten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2795/87
van de heer Thomas Raftery (PPE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (25 maart 1988)
 (89/C 151/15)

Betreft: Verbod op het gebruik van hormonen — plannen voor de opsporing van met hormonen behandeld vlees tijdens overgangsregeling

Om het verbod op het gebruik van groeibevorderende middelen te sanctioneren zal het mogelijk moeten zijn een onderscheid te maken tussen enerzijds vlees van dieren die vóór 1 januari 1988 zijn behandeld en dat tijdens de overgangsregeling tot de markt moet worden toegelaten en anderzijds vlees van dieren die na 1 januari 1988 zijn behandeld, hetgeen na die datum is verboden.

Hoe denkt de Commissie hier te werk te gaan?

Gecombineerd antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 2791/87 en nr. 2795/87
 (22 september 1988)

De Raad heeft inzake de door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde kwestie overgangsmaatregelen vastgesteld bij beschikking van 18 november 1987⁽¹⁾. Op grond van die beschikking zijn de Lid-Staten verplicht om tot en met 31 december 1988 de regeling voor de afzet van vlees te handhaven die op bovengenoemde datum op grond van de nationale voorschriften gold. De beschikking heeft betrekking op het intracommunautaire handelsverkeer, de invoer uit derde landen en de afzet van in eigen land geproduceerd vlees. De beschikking heeft ook betrekking op de gebruiken en regelingen inzake de voor dieren, vlees en vleesprodukten geëiste waarborgen. De Commissie verwacht derhalve niet dat in 1988 in de Lid-Staten iets in de aanduiding van het vlees zal veranderen.

Gelet op de doelstelling van de recente richtlijn van de Raad betreffende het gebruik van hormonen in de veehouderij⁽²⁾ ziet de Commissie geen heil in een speciaal merk, dat namelijk in strijd zou zijn met die doelstelling en met de wensen die de verbruikersorganisaties in het verleden te kennen hebben gegeven.

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid ook naar het gecombineerde antwoord op zijn schriftelijke vragen nr. 2016/87, nr. 2017/87, nr. 2018/87, nr. 2019/87, nr. 2020/87 en nr. 2041/87⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 339 van 1. 12. 1987, blz. 70.

⁽²⁾ PB nr. L 70 van 16. 3. 1988, blz. 16.

⁽³⁾ Zie bladzijde 3 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2792/87
van de heer Thomas Raftery (PPE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (25 maart 1988)
 (89/C 151/16)

Betreft: Verbod op het gebruik van hormonen — her-overweging op grond van wetenschappelijk bewijsmateriaal

Sedert het moment in december 1985 waarop overeenstemming werd bereikt over de richtlijn inzake hormonen, is er nog meer wetenschappelijk bewijsmateriaal gepubliceerd waaruit blijkt dat alle vijf produkten waarvan het gebruik aan vergunningen wordt gebonden, waaronder de xenobiotica, geen schade voor de gezondheid opleveren. Dit wordt onderstreept door het feit dat wordt erkend dat op grond van de thans beschikbare gegevens kan worden overgegaan tot afschaffing van de voordien vereiste wachttijden/tijden die na toediening in acht moeten worden genomen. Dit bewijsmateriaal werd in juni 1987 gepubliceerd door het Joint Committee on Food Additives van de Wereldgezondheidsorganisatie/Voedsel- en landbouworganisatie. In oktober 1987 publiceerde prof. Lamming het tweede verslag van zijn werkgroep in het publikatieblad van de British Veterinary Association, „The Veterinary Record”. Ook hieruit blijkt dat er geen bezwaren zijn verbonden aan het gebruik van de twee xenobiotica.

Is het op grond van dit nieuwe bewijsmateriaal niet nodig de vraag of een volledig verbod noodzakelijk is, in her-overweging te nemen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2794/87
van de heer Thomas Raftery (PPE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (25 maart 1988)
 (89/C 151/17)

Betreft: Verbod op het gebruik van hormonen — communautaire preferentie

Door de Verenigde Staten toe te staan vlees van met hormonen behandelde dieren op de markten van de Ge-

meenschap te blijven aanbieden, verzwakt de Gemeenschap de concurrentiepositie van haar eigen landbouwers. De boeren in de Verenigde Staten kunnen nog een jaar profiteren van de kostenbesparende voordelen van het gebruik van groeibevorderende middelen, maar de landbouwers in de Gemeenschap kunnen dit niet wegens het verbod op het hormoongebruik. Is dit niet in strijd met het beginsel van de communautaire preferentie?

**Gecombineerd antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 2792/87 en nr. 2794/87
(5 januari 1989)**

Neen.

De Commissie moge de aandacht van het geachte Parlements lid vestigen op haar gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2383/87 en nr. 2384/87 van de heer Jackson, nr. 2441/87 van de heer Costanzo, nr. 2532/87 van de heer Happart en nr. 2564/87 van de heer Marck ⁽¹⁾. De tweede en de vierde paragraaf daarvan hebben in het bijzonder betrekking op wetenschappelijk bewijsmateriaal en de communautaire preferentie.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 6 van dit Publikatieblad.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 42/88
van de heer Lambert Croux (PPE—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(22 april 1988)
(89/C 151/18)**

Betreft: Vorming van nationale ambtenaren in Europees recht en beleid

De voltooiing van de interne markt vergt een aanzienlijke aanpassing van de nationale administraties: voorbereiding van de omzetting van Europese richtlijnen in nationaal recht, toepassing en/of uitvoering van Europees recht en Europese maatregelen, in een positieve geest van integratie.

De medewerking van goed geïnformeerde nationale administraties is daartoe van groot belang.

1. Is de Commissie op de hoogte van maatregelen die door de Lid-Staten zelf werden getroffen tot betere informatie en vorming van hun nationale ambtenaren op dit gebied?
2. Zo ja, kan zij een beknopt overzicht geven van de toestand in de onderscheiden Lid-Staten?
3. Organiseert de Commissie zelf reeds initiatieven in dit verband?
4. Kan de Commissie ter zake nieuwe initiatieven nemen, b.v. door de inrichting van seminars, en het opstellen en verspreiden van geëigende documenten en informatie?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(6 maart 1989)**

1. Het is de Commissie niet bekend of in het vooruitzicht van de voltooiing van de interne markt de Lid-Staten maatregelen hebben getroffen voor een betere vorming en voorlichting van hun ambtenaren, zodat deze in een positieve geest van integratie een groeiend aantal Europese richtlijnen in nationaal recht kunnen omzetten en de Europese rechtsvoorschriften kunnen toepassen.

2. Vervalt.

3. De sectie „Visites et séjours de formation” van het Secretariaat-generaal van de Commissie organiseert op verzoek van de Lid-Staten seminars voor hooggeplaatste nationale ambtenaren.

Wat de door het geachte Parlements lid geuite wensen betreft, zij erop gewezen dat tijdens deze seminars de daarvoor in aanmerking komende thema's in samenwerking met de Juridische Dienst van de Commissie en het Directoraat-generaal Interne markt en industrie worden behandeld.

De Commissie verleent actief bijstand aan de nationale overheidsinstellingen in de Gemeenschap om de informatie over de werkzaamheden met betrekking tot de voltooiing van de interne markt voor hen beter toegankelijk te maken.

Ten slotte beijvert de Commissie zich om door middel van publikaties waarin het communautaire beleid op een hele reeks voor de nationale administraties belangrijke terreinen wordt toegelicht, op zo ruim mogelijke schaal bekendheid te geven aan alle aspecten die verband houden met de totstandbrenging van de interne markt: zo heeft zij in januari 1988 een vademecum over de huidige en toekomstige voorschriften inzake het plaatsen van overheidsopdrachten in het Publikatieblad laten verschijnen.

Er wordt vaak een beroep gedaan op de bevoegde ambtenaren van alle diensten van de Commissie die bij de totstandbrenging van de interne markt zijn betrokken, om deel te nemen aan de talrijke voorlichtings- en vormingsseminars over de interne markt in het algemeen en over specifieke thema's (overheidsopdrachten, belastingen, technische harmonisatie, financiële diensten, enz.), die in alle Lid-Staten worden georganiseerd. Er bestaat bij de ambtenaren een grote belangstelling voor deze seminars, ofschoon ze slechts zelden uitsluitend voor hen zijn bestemd. Sinds kort kan worden vastgesteld dat in de Lid-Staten in toenemende mate door overheidsinstanties evenementen worden georganiseerd met als onderwerp de impact van de interne markt op hun procedures en hun rol: de Commissie is steeds bereid actief aan dergelijke evenementen deel te nemen, indien zij daartoe wordt uitgenodigd en voor zover haar middelen het toelaten.

4. Voor het ogenblik heeft de Commissie niet de intentie om, buiten de onder punt 3 beschreven procedure, zelf initiatieven te nemen met het oog op de organisatie van dergelijke seminars voor nationale ambtenaren.

Slechts indien zij meer materiële middelen ter beschikking krijgt, zou de Commissie eraan kunnen denken op een bestendiger basis maatregelen voor vorming ten behoeve van alle Lid-Staten te treffen, zoals het geachte Parlementslid suggereert.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 181/88

van de heer Jean Besse (S—F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 mei 1988)

(89/C 151/19)

Betreft: Terugbetaling van overheidssteun

1. Welk bedrag aan overheidssteun, uitgedrukt in Ecu, acht de Commissie onverenigbaar met de bepalingen van het Verdrag en welke bedragen heeft de staat in 1985, 1986 en 1987 van de betrokken bedrijven teruggevorderd?
2. Welk bedrag aan overheidssteun, uitgedrukt in Ecu, is volgens gegevens van de Commissie in dezelfde periode daadwerkelijk terugbetaald? Kan de Commissie aangeven welke ondernemingen de steun terug hebben betaald en om welke bedragen het daarbij per onderneming gaat?

**Antwoord van de heer Brittan
namens de Commissie**

(30 januari 1989)

1. In totaal bedroeg de onrechtmatig door de Lid-Staten toegekende steun, die op verlangen van de Commissie door terugvordering van het reële economische voordeel ongedaan is gemaakt in 1985 5 miljoen Ecu, in 1986 11 miljoen Ecu en in 1987 747 miljoen Ecu.
2. De Commissie kan mededelen dat de Belgische Regering in dezelfde periode uitvoering heeft gegeven aan de beschikking van de Commissie door van de firma's Boch en Tubemeuse steun terug te vorderen van respectievelijk circa 2 miljoen en 210 miljoen Ecu. Terugvordering van deze bedragen vond plaats in het kader van de liquidatie van de desbetreffende bedrijven. Verschillende negatieve beschikkingen van de Commissie waarin terugvordering werd verlangd, worden door de Lid-Staten aangevochten. Deze zijn ter zake van de beschikking in hoger beroep gegaan, hetzij bij het Hof van Justitie hetzij bij de nationale rechter. De Commissie zal in het licht van de ervaring onderzoeken welke maatregelen nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van haar beleid in dezen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 296/88

van de heer José Vázquez Fouz (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 mei 1988)

(89/C 151/20)

Betreft: Invloed van de landbouwstabilisatoren op de werkgelegenheid

Kan de Commissie mededelen wat de gevolgen zijn voor de werkgelegenheid in de landbouw van de maatregelen die zijn opgenomen in de zogenaamde landbouwstabilisatoren?

Voor het geval deze gevolgen negatief zijn, welke aanvullende maatregelen zullen worden genomen om deze gevolgen te verzachten?

Voor welke landbouwprodukten kan een belangrijke negatieve invloed op de werkgelegenheid worden verwacht?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(19 september 1988)

De invloed van de in het raam van het GLB ingevoerde landbouwstabilisatoren op de werkgelegenheid in de landbouw kan niet worden voorspeld. Dat komt in de eerste plaats omdat de ontwikkeling van de agrarische werkgelegenheid door velerlei factoren beïnvloed wordt. Sommige daarvan betreffen de rationalisering van de landbouwwerkzaamheden, andere de ontwikkelingen in de sociaal-economische context waarbinnen het landbouwbedrijf uitgeoefend wordt. Het is niet eenvoudig om de gevolgen van deze factoren voor de werkgelegenheid in de komende jaren te berekenen.

Voorts wordt een prognose bemoeilijkt doordat de stabilisatoren een onderdeel zijn van een pakket maatregelen om enerzijds de ontwikkeling van de landbouwproductie onder controle te krijgen en anderzijds om de noodzakelijke aanpassing van de landbouwbedrijven te begeleiden. Het mogelijke effect van de stabilisatoren kan daarom niet worden geïndividualiseerd t.o.v. dat van de overige factoren die de werkgelegenheid in de landbouw kunnen beïnvloeden; dat geldt nog meer wanneer men slechts één sector wil beschouwen. Bovendien mag niet uit het oog worden verloren dat de rationalisatie van de Europese landbouw, die de hervorming van het GLB moet bevorderen, niet noodzakelijk een vermindering van de beroepsbevolking in de landbouw met zich brengt. Zij kan namelijk ook worden bereikt door een efficiënter gebruik van de verschillende produktiefactoren, en meer in het bijzonder door een meer of minder intensieve benutting van de factor arbeid.

De gevolgen van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voor de werkgelegenheid in de land-

bouw hebben de bijzondere aandacht van de Commissie. De maatregelen van de Gemeenschap zijn er namelijk niet alleen op gericht de doeltreffendheid van de instrumenten voor de beheersing van produktie en uitgaven te verhogen, maar ook de sociaal-economische gevolgen van de doorgevoerde aanpassingen te verzachten, en met name om rekening te houden met de structureel en economisch zwakkere landbouwbedrijven en met de rol van de landbouw voor het behoud van het milieu en de ontwikkeling van het platteland.

Daartoe zijn niet alleen een aantal marktmaatregelen ten gunste van de kleine bedrijven getroffen, maar is ook het sociaal-structurele beleid enerzijds versterkt en beter aan de nieuwe eisen aangepast en anderzijds aangevuld met nieuwe maatregelen die op deze sociaal-economische doelstellingen toegesneden zijn (steunregelingen voor extensivering en omschakeling, braaklegging, vervroegde uittreding, enz.) Ten slotte moet er nog op gewezen worden dat de Commissie concrete voorstellen voor de invoering van inkomenstoelagen in de landbouw heeft ingediend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 407/88

van de heer Roger Portrat (PPE—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 juni 1988)
(89/C 151/21)

Betreft: Benaming van yoghurt

De Commissie heeft Frankrijk om uitleg gevraagd over het op de markt brengen van een produkt dat „yoghoygho” wordt genoemd. Dit produkt beantwoordt niet aan de specificaties waaraan een produkt in vrijwel alle Lid-Staten moet voldoen om de benaming yoghurt te mogen dragen, want het bevat niet de vereiste levende bacteriën. De Franse Regering heeft onlangs geantwoord op het met redenen omkleed advies van de Commissie. Deze zaak vormt een test voor de verwezenlijking van de interne levensmiddelenmarkt. Gaan we naar een markt die de voorlichting en dus de vrije keuze van de consument beschermt, of zal de grote markt daarentegen een jungle zijn, waar de consument het spoor bijster raakt en waaruit de kwaliteitsprodukten, wier benaming een bijzondere bescherming behoeft, zullen verdwijnen?

1. Hoe zal de Commissie in dit concrete geval de voorlichting van de consument en de benaming yoghurt beschermen?
2. Meer in het algemeen, welk gevolg zal de Commissie geven aan het twee maanden geleden door de Franse Regering ingediende memorandum over de voltooiing van de interne markt voor levensmiddelen? Is zij niet

van mening dat een zekere harmonisatie wat betreft de definitie van bepaalde basisprodukten noodzakelijk is, om de benaming ervan te beschermen? Is zij voornemens voorstellen te doen voor een goede voorlichting van de consument en een toereikende bescherming van kwaliteitslevensmiddelen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(22 december 1988)

1. In het geval waarop het geachte Parlements lid doelt, gaat het niet om yoghurt in de eigenlijke zin van het woord, maar om een drank die verdere bewerkingen heeft ondergaan en verscheidene ingrediënten bevat.

De Commissie heeft haar onderzoek van dit geval nog niet beëindigd. Zij verzoekt het geachte Parlements lid overigens kennis te nemen van het antwoord dat zij heeft gegeven op schriftelijke vraag nr. 1701/87 van de heer Marck ⁽¹⁾.

2. De Commissie heeft het Memorandum van de Franse Regering uitvoerig besproken met vertegenwoordigers van deze regering. Daarbij is over een groot aantal punten overeenstemming bereikt.

De Commissie deelt de opvatting van het geachte Parlements lid dat de consument goed moet worden voorgelicht. Definities van de basisprodukten acht zij daartoe voorshands niet nodig. Richtlijn 79/112/EEG van de Raad inzake de etikettering van levensmiddelen ⁽²⁾ verbiedt misleiding (artikel 2) en bevat zeer gedetailleerde voorschriften over de vermeldingen die op levensmiddelen moeten voorkomen (artikel 3 e.v.). De Commissie gaat momenteel na welke aanvullingen op deze richtlijn nog nodig zouden kunnen zijn.

Normalisatie kan volgens de Commissie een oplossing bieden als er voor een probleem geen andere regeling is. De Commissie wenst in dit verband op te merken dat het haar momenteel niet mogelijk lijkt om, wat de benaming yoghurt betreft, verder te gaan dan het bepaalde bij Verordening (EEG) nr. 1898/87 van de Raad van 2 juli 1987 betreffende de bescherming van de benaming van melk en zuivelprodukten bij het in de handel brengen ⁽³⁾.

De Commissie vestigt echter de aandacht op het feit dat in haar mededeling over de toekomst van het platteland ⁽⁴⁾ een op kwaliteit gericht beleid is uitgestippeld. Om dit beleid concreet gestalte te geven zal een aantal maatregelen worden genomen, onder meer op het gebied van de aanduidingen.

⁽¹⁾ PB nr. L 160 van 20. 6. 1988, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 182 van 3. 7. 1987, blz. 36.

⁽⁴⁾ Doc. COM(88) 501 def. van 29. 7. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 416/88**van de heer Georgios Saridakis (PPE—GR)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(13 juni 1988)**(89/C 151/22)**Betreft: Rechtstreekse satellietontvangst*

In aflevering 4/88 van de door de Commissie uitgegeven reeks „Notities over Europa” komt op blz. 2 een kaart voor van „gebieden van ontvangst van de twee kanalen van de Europese directe tv-satelliet Olympus”.

Kan de Commissie mededelen waarom Griekenland op deze kaart buiten genoemde gebieden valt?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(5 januari 1989)

Het Olympus-project is een initiatief van het Europees Ruimteagentschap (ESA), een intergouvernementele organisatie waarbij Griekenland niet is aangesloten. Aan het Olympus-project nemen de volgende landen deel: Oostenrijk, België, Canada, Denemarken, Spanje, Italië, Nederland en het Verenigd Koninkrijk.

Griekenland valt derhalve buiten het oorspronkelijk voorziene ontvangstgebied („footprint”) voor de via Olympus doorgegeven uitzendingen.

Er dient echter te worden opgemerkt dat er sinds de verdeling van de „footprints”, die is vastgesteld na de bijeenkomst van de WARC (World Administrative Radio Conference) in Genève in 1977 en die is weergegeven in de brochure „Naar een grote audiovisuele Europese markt” ⁽¹⁾ waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, zeer aanzienlijke vooruitgang is geboekt ten aanzien van de technologie voor ontvangstantennes, zodat de footprint voor de uitzendingen via Olympus veel groter is dan in voornoemd document is aangegeven.

Derhalve zullen de met behulp van deze satelliet doorgegeven programma's ook in Griekenland kunnen worden ontvangen, wanneer er gebruik wordt gemaakt van iets grotere antennes dan in andere delen van Europa.

⁽¹⁾ Doc. nr. 4/88 in de reeks „Notities over Europa”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 486/88**van de heer Pol Marck (PPE—B)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(17 juni 1988)**(89/C 151/23)**Betreft: Nationale steun in de varkenssector*

Naar aanleiding van de crisis in de varkenssector werd door meerdere Lid-Statens nationale steun toegekend.

1. Kan de Commissie mij een lijst bezorgen van deze steunmaatregelen?
2. Zijn deze maatregelen conform met de communautaire reglementering?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 508/88**van de heer Christopher Jackson (ED—GB)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(20 juni 1988)**(89/C 151/24)**Betreft: Nationale steunmaatregelen voor varkensvlees*

Varkensfokkers vrezen dat de crisis in de varkensvleessector voor sommige Lid-Statens wellicht aanleiding is geweest nationale steun toe te kennen die niet verenigbaar is met de communautaire voorschriften.

1. Wat doet de Commissie om aan de onrechtmatige toekenning van nationale steun aan de varkensvleessector een einde te maken?
2. Welke maatregelen heeft de Commissie met name genomen om een onderzoek in te stellen naar de werking van de in Frankrijk bestaande regeling ter stabilisatie van de varkensvleesprijzen en naar de betaling die — aldus berichten — Italiaanse varkensfokkers per dier ontvangen?

**Gecombineerd antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen nr. 486/88 en nr. 508/88*(22 december 1988)*

De Commissie onderzoekt momenteel een aantal nationale maatregelen in de sector varkensvlees.

Frankrijk

Wat de voorgenomen steun voor de oprichting en werking van een solidariteitsfonds van het bedrijfsleven in de sector varkensvlees (Stabiporc) betreft, wordt het geachte Parlementslid verzocht kennis te nemen van het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag nr. 2440/87 van de heren Früh en Späth ⁽¹⁾.

De Commissie heeft aan de Franse autoriteiten informatie gevraagd over eventuele steunverlening in de vorm van de toekenning van rentesubsidies aan jonge landbouwers, de ondersteuning van de veilingprijs in Bretagne en de betaling van uitvoersubsidies.

Het antwoord van de Franse autoriteiten wordt bij de Commissie bestudeerd. Voorts zijn door de Franse autoriteiten twee ontwerp-steunmaatregelen in de sector varkensvlees aangemeld in het kader van de Buitengewone Landbouwconferentie 1988. De eerste ontwerp-maatregel heeft betrekking op steun aan producenten van varkensvlees die in moeilijkheden verkeren, de tweede op steun ter verbetering van de kwaliteit van het in berggebieden geproduceerde varkensvlees. Deze twee ontwerp-maatregelen worden eveneens door de Commissie onderzocht.

Ten slotte heeft de Commissie de Franse autoriteiten om aanvullende informatie verzocht naar aanleiding van de recente verklaringen van de Franse minister van Landbouw over plannen om in de sector varkensvlees een aantal steunmaatregelen te nemen.

Italië

In 1987 hebben de Italiaanse autoriteiten de Commissie in kennis gesteld van een circulaire waarin een aantal steunmaatregelen in de sector varkensvlees werd genoemd. Het betrof een subsidie per dier (50 000 lire per zeug die niet voor de eerste maal werpt, en 10 000 à 20 000 lire per mestvarken, afhankelijk van het gewicht) en speciale steun voor de rijping van hammen die door bepaalde consortia zijn geproduceerd.

Na een eerste onderzoek was de Commissie van oordeel dat het ging om werkingssteun die niet tot een duurzame verbetering van de structuur van de betrokken sector kon leiden. Bovendien was er sprake van een inbreuk op de gemeenschappelijke marktordening voor varkensvlees.

Daarom heeft de Commissie tegen de betrokken maatregelen de procedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag ingeleid ⁽¹⁾. De Italiaanse autoriteiten hebben in hun antwoord aan de Commissie verklaard dat deze maatregelen niet zijn toegepast. Zij voegden hieraan toe dat zij overwegen de genoemde maatregelen te vervangen door andere steunmaatregelen die nog nader moeten worden uitgewerkt.

⁽¹⁾ PB nr. C 296 van 21. 11. 1988.

⁽²⁾ PB nr. C 57 van 1. 3. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 519/88

van de heer Carlos Bru Puron (S—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juni 1988)

(89/C 151/25)

Betreft: Statuut of code voor coöperaties op Europees niveau

De Commissie antwoordde op 11 december 1975 (PB nr. C 19/76) en op 13 mei 1981 (PB nr. C 147/81) ronduit

negatief op schriftelijke vragen van leden van het Parlement over de wenselijkheid een statuut of code op te stellen voor de coöperaties in de Gemeenschap.

Op 16 mei 1983 nam het Parlement een resolutie aan (PB nr. C 128/83) die wees op het maatschappelijk belang van coöperaties voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het communautair beleid, de schepping van werkgelegenheid, de verbetering van de arbeidsomstandigheden en de tenuitvoerlegging van het regionale beleid, en die besloot met het verzoek aan de Commissie een studie te verrichten inzake de coöperatieve structuren.

De Commissie regionaal beleid van het Parlement pleit eveneens voor een code voor coöperaties (doc. A2-12/87).

Acht de Commissie, in het licht van dit alles, niet het moment gekomen om een ontwerp voor een statuut of code voor coöperaties op Europees niveau voor te leggen waardoor de coöperaties en federaties van coöperaties voorzien worden van een juridisch instrument, gebaseerd op de beginselen van het Internationaal verbond van coöperaties, aangepast aan de huidige economische realiteit en werkzaam in de context van de eengemaakte interne markt?

Antwoord van Lord Cockfield namens de Commissie

(5 januari 1989)

De Commissie is bereid te gelegener tijd met de vertegenwoordigers van de coöperatieve beweging de toekomst van de coöperaties in het kader van de totstandbrenging van de interne markt vóór eind 1992 te onderzoeken; zij zal nagaan of een Europese code of een Europees statuut voor coöperaties nodig en/of nuttig is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 663/88

van Sir James Scott-Hopkins (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 juni 1988)

(89/C 151/26)

Betreft: Onderzoek naar monopolie- en fusiebeleid

Wanneer denkt de Commissie dat haar onderzoek naar het monopolie- en fusiebeleid klaar zal zijn? Is zij het met mij eens dat het, om een einde te maken aan de onzekerheid, wenselijk is dat dit onderzoek zo snel mogelijk wordt afgesloten?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(22 februari 1989)**

Met het geachte Parlements lid is de Commissie van mening dat zij niet in de laatste plaats in het belang van de rechtszekerheid zo spoedig mogelijk zou moeten beschikken over een passend instrument dat haar in staat stelt een systematische controle uit te oefenen op concentraties van ondernemingen van communautaire betekenis. Hiertoe heeft zij op 25 april 1988 een nieuw voorstel voor een verordening aan de Raad voorgelegd ⁽¹⁾. Op 25 november 1988 heeft zij dit voorstel overeenkomstig artikel 149, lid 3, EEG-Verdrag gewijzigd, ten einde rekening te houden met de wensen van het Parlement ⁽²⁾. Helaas heeft de Raad ondanks intensieve beraadslagingen tot dusver geen overeenstemming kunnen bereiken over de kernvragen van het ontwerp. De Commissie zal op een snelle vaststelling van de toekomstige verordening blijven aandringen.

⁽¹⁾ PB nr. C 130 van 19. 5. 1988, blz. 4.

⁽²⁾ Doc. COM (88) 734 def.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 686/88
van de heer Jean-Claude Pasty (RDE—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(30 juni 1988)
(89/C 151/27)**

Betreft: Premies voor de producenten van schapevlees in het Verenigd Koninkrijk

Kan de Commissie ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk mededelen:

- het totaalbedrag van de premies (variabele slachtpremies en de jaarlijkse premies voor lammeren) die aan de schapenproducenten gedurende het laatste begrotingsjaar werden betaald,
- het aantal producenten dat premies voor dit begrotingsjaar heeft ontvangen,
- het gemiddeld bedrag dat door de tien belangrijkste steunontvangers voor genoemd begrotingsjaar werd ontvangen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(21 november 1988)**

Met betrekking tot de uitgaven voor het Verenigd Koninkrijk in het verkoopseizoen 1986, die zijn verdeeld over de begrotingsjaren 1986 en 1987, beschikt de Commissie over de volgende gegevens:

- totaalbedrag van de variabele slachtpremies: 112 910 164 Ecu;

- totaalbedrag van de jaarlijkse ooiopremies: 145 901 489 Ecu;
- aantal producenten aan wie in het verkoopseizoen 1986 de definitieve ooiopremie is toegekend (begrotingsjaar 1987): 81 111.

De Commissie wordt niet geïnformeerd over het aantal ontvangers van de variabele premie, en evenmin over het bedrag dat aan elke individuele ontvanger van de premies wordt betaald.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 695/88
van de heer Kenneth Collins (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(30 juni 1988)
(89/C 151/28)**

Betreft: Toegestane pesticiderestanten

Is het de Commissie bekend dat in de tabellen bij een recent advies inzake de wet op de bescherming van voedsel en milieu in het Verenigd Koninkrijk afwijkingen zijn vermeld voor de toegestane pesticiderestanten in sla en aardappelen vervat in Richtlijn 76/895/EEG ⁽¹⁾? Is de Commissie op de hoogte gesteld van deze voorgenomen afwijkingen en is zij voornemens, gezien het eventuele gevaar voor de consument, stappen tegen het Verenigd Koninkrijk te ondernemen om te zorgen dat een goede en voldoende bescherming blijft gegarandeerd?

⁽¹⁾ PB nr. L 340 van 9. 12. 1987, blz. 26.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(27 september 1988)**

De Commissie neent aan dat het geachte Parlements lid verwijst naar het „Tweede advies over residuen van bestrijdingsmiddelen” van april 1988 en kan verklaren dat de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk het genoemde document in juni 1988 ter beoordeling hebben toegevoerd aan de Commissie, die het momenteel toetst aan de bestaande communautaire wetgeving.

Ten aanzien van de voorgestelde maximumgehalten aan residuen in en op sla en aardappelen zij opgemerkt dat de betrokken communautaire wetgeving, en met name Richtlijn 76/895/EEG, nu nog niet geldt voor aardappelen en dat de Lid-Staten, op grond van artikel 3, lid 2, van voor-

noemde richtlijn, in de gevallen waarin zij zulks gerechtvaardigd achten, kunnen toestaan dat fruit en groenten die onder de richtlijn vallen en grotere hoeveelheden residuen van bestrijdingsmiddelen bevatten dan de in de bijlagen van de richtlijn vastgestelde hoeveelheden, op hun grondgebied in het verkeer worden gebracht.

Volgens de Commissie dienen die hogere hoeveelheden uit toxicologisch oogpunt aanvaardbaar te zijn en op een niet-discriminatoire wijze te worden gehanteerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 781/88

van de heer Wolfgang von Nostitz (ARC—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(22 juli 1988)
(89/C 151/29)

Betreft: Giftig afval — export van de Bondsrepubliek Duitsland naar Turkije

Is de Commissie op de hoogte van de export van zeer giftig industrieafval door de firma Weber, Industrie- und Städtereinigung in Salach (Duitsland) naar de cementfabriek Göltas in Isparta (Turkije) om aldaar te worden verbrand?

Welke maatregelen heeft de Commissie naar aanleiding van ter zake bestaande communautaire richtlijnen tegen de Bondsrepubliek Duitsland, die voor deze exporten vergunning verleende, genomen, en welke mogelijkheden bestaan er op grond van het Associatieverdrag of andere bilaterale of multilaterale akkoorden om invloed uit te oefenen op de Turkse autoriteiten?

Is de Commissie op de hoogte van andere gevallen waarin zeer giftig industrieafval uit Lid-Staten naar Turkije werd geëxporteerd?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(6 februari 1989)

De Commissie dankt het geachte Parlements lid voor deze informatie, waarvan zij niet officieel in kennis was gesteld.

In Richtlijn 86/279/EEG ⁽¹⁾ tot wijziging van Richtlijn 84/631/EEG ⁽²⁾ betreffende toezicht en controle op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke stoffen zijn de voorwaarden vastgesteld voor de uitvoer van gevaarlijke stoffen uit de Gemeenschap. Deze richtlijn is van kracht sedert 1 januari 1987. De Bondsrepubliek Duitsland heeft op 14 december 1988 de Commissie mededeling gedaan van de nationale maatregelen ter uitvoering van deze beide richtlijnen. Vóór deze datum was de uitvoer van afvalstoffen naar derde landen geregeld door voorlopige bestuursrechtelijke bepalingen van de Duitse

wetgeving. Krachtens Richtlijn 86/279/EEG is de overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen naar een derde land toegestaan wanneer dat derde land vooraf met deze overbrenging heeft ingestemd en de afvalstoffen bestemd zijn voor een installatie waarmee zij kunnen worden verwijderd „onder omstandigheden die noch voor de gezondheid van de mens noch voor het milieu gevaar opleveren”.

In het door het geachte Parlements lid aangehaalde geval zijn de afvalstoffen onder de misleidende benaming „brandbare stoffen van geringe kwaliteit” in Turkije ingevoerd. Omdat de Turkse autoriteiten te kennen hadden gegeven dat er in Turkije geen installatie bestaat die dit soort afval naar behoren kan verwerken, heeft de Duitse minister van Milieuzaken zich bereid verklaard de afvalstoffen terug te nemen.

Na contacten tussen de Duitse en de Turkse overheden is besloten een Duits-Turkse werkgroep op te richten om de kwestie van de behoorlijke verwijdering van deze afvalstoffen te regelen. Deze groep moet ervoor zorgen dat de afvalstoffen ofwel naar Duitsland worden teruggebracht ofwel door een geschikte mobiele installatie ter plaatse worden verwerkt. Bovendien hebben de Turkse autoriteiten bij deze gelegenheid formeel bevestigd dat er in Turkije geen installaties voor de verwerking van gevaarlijk afval bestaan en dat de invoer van gevaarlijke afvalstoffen in Turkije door de bevoegde instanties van dit land dus is geweigerd.

De Commissie is niet rechtstreeks in kennis gesteld van enige uitvoer van gevaarlijke afvalstoffen uit andere Lid-Staten naar Turkije. Krachtens Richtlijn 84/631/EEG zijn de Lid-Staten niet verplicht om specifieke en gedetailleerde inlichtingen te verstrekken over elke uitvoer naar derde landen, en met name over de bestemming van deze uitvoer. De precieze inhoud van de informatieplicht is nauwkeurig omschreven in artikel 13, lid 2, van Richtlijn 84/631/EEG.

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 4. 7. 1986.

⁽²⁾ PB nr. L 326 van 13. 12. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 868/88
van de heer Andrew Pearce (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1988)
(89/C 151/30)

Betreft: Franse overtredingen betreffende subsidies in de landbouwsector

Betekent de uitvaardiging van Commissiebesluit 88/286/EEG ⁽¹⁾ van 27 april 1988 dat Frankrijk zijn verplichtingen betreffende de toekenning van communautaire gelden in de landbouwsector niet nakomt?

Zo ja, welke inbreuk wordt vermoed, over welke bedragen gaat het en wat wordt ondernomen om dit in orde te brengen?

⁽¹⁾ PB nr. L 123 van 17. 5. 1988, blz. 32.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(12 december 1988)**

De door het geachte Parlementslid aangehaalde beschikking is alleen bedoeld om te preciseren welke gegevens Frankrijk moet verstrekken, voordat het EOGFL, afdeling Oriëntatie, tot betaling van voorschotten en vergoedingen kan overgaan.

Intussen heeft Frankrijk van het EOGFL, afdeling Oriëntatie, een vergoeding ontvangen van 9 miljoen Ffr. voor de uitgaven van 1987 en een voorschot van 22,2 miljoen Ffr. voor 1988.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 904/88
van de heer Domènec Romera i Alcàzar (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1988)
(89/C 151/31)**

Betreft: Veiligheid in safariparken

In de media wordt veelvuldig melding gemaakt van ongevallen in natuurland met wilde dieren die bij wijze van attractie voor het publiek zijn opgesteld.

Hoewel in diverse landen de voorschriften verschillen, lijkt het geen twijfel dat ze zijn opgesteld met de kennelijke bedoeling het vermaak en de veiligheid van de bezoeker met de vrijheid van de dieren in overeenstemming te brengen.

Overweegt de Commissie communautaire wetgeving op te stellen die de beste aspecten van de diverse nationale voorschriften combineert en zo de bezoekers van natuurland met wilde dieren meer veiligheid biedt?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
(22 november 1988)**

De Commissie gaat momenteel na of er een geharmoniseerde wetgeving kan worden ingevoerd voor inrichtingen die wilde dieren tentoonstellen opdat er kan worden gezorgd voor een mate van openbare veiligheid en een aanvaardbaar niveau van dierenwelzijn.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 928/88
van de heer Pedro Argüelles Salaverria (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 augustus 1988)
(89/C 151/32)**

Betreft: Gevolgen van een „grijze economie” in bepaalde Lid-Staten voor de begroting van de Gemeenschap

In sommige Lid-Staten komt een aanzienlijk percentage van het BBP voor rekening van de zogenaamde „grijze economie”, die zich onttrekt aan de wettelijke bepalingen die zijn opgesteld voor de corresponderende „officiële” economieën.

Aangezien de Gemeenschap deels wordt gefinancierd met middelen die uit de nationale economieën worden verkregen door middel van een procentuele afdracht van belastinginkomsten, is het duidelijk dat ook zij nadeel ondervindt van genoemde „grijze economie”, die een ernstige aantasting vormt van het algemene economische stelsel waarop onze communautaire economische dimensie gebaseerd is.

Op welke wijze denkt de Commissie de Lid-Staten aan te zetten hun respectieve grijze economieën te bestrijden om ervoor te zorgen dat haar legitieme rechten op de effectieve percentages van de nationale belastinginkomsten worden gewaarborgd?

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie
(5 januari 1989)**

Wat de gevolgen van de „grijze economie” betreft, moet onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds wettelijk toegestane activiteiten die statistisch echter niet worden geregistreerd en anderzijds opzettelijk voor de overheid verborgen gehouden activiteiten (zoals fiscale fraude of zwartwerk). Op basis van de haar thans bekende gegevens is de Commissie niet van mening dat dergelijke activiteiten een wezenlijke bedreiging vormen voor de betrouwbaarheid en vergelijkbaarheid van de berekening van het bruto nationaal produkt van de Lid-Staten en dus evenmin voor de communautaire inkomsten die op basis daarvan berekend zijn. Ten einde de vergelijkbaarheid van de macro-economische aggregaten in de Gemeenschap nog te verbeteren, heeft de Commissie bij de Raad een voorstel voor een richtlijn ingediend inzake de harmonisatie van de definities van het bruto nationaal produkt en de versterking van de statistische grondslagen voor de evaluatie van gegevens in de Lid-Staten (1).

De strijd tegen „verborgen activiteiten” is in de eerste plaats een zaak van de betrokken Lid-Staten. Zij hebben

er alle belang bij voor de gepaste voorschriften en controles te zorgen; tevens dienen zij de omvang van de economische activiteit in hun land en de fiscale grondslag correct te bepalen. De Commissie steunt alle pogingen om georganiseerde verborgen activiteiten te bestrijden of te voorkomen.

(¹) Doc. COM(88) 176 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1034/88
van de leden Francisco Sanz Fernandez, Carlos Bru Purón
en José Bueno Vicente (S—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 augustus 1988)
(89/C 151/33)

Betreft: Wetenschappelijke en budgettaire gevolgen van het ITER-programma (International Thermonuclear Experimental Reactor)

Naast het onderzoek naar kernfusie dat momenteel in de Gemeenschap in het kader van het JET-project en het daaropvolgende NET-project plaatsvindt, neemt de Gemeenschap ook deel aan het internationaal ITER-project, zo heeft de Commissie aangekondigd.

Ter financiering van het communautaire kernfusieprogramma, dat van groot belang is wegens de eventuele gevolgen voor de toekomstige energievoorziening, wordt in punt 5 van het huidige kaderprogramma 611 miljoen Ecu uitgetrokken (meer dan 10% van de totale middelen voor het kaderprogramma). Door de bijdrage aan het ITER-programma kunnen de inspanningen van de Gemeenschap en die van andere wereldmogendheden op dit gebied nl. de Verenigde Staten, de Sowjetunie en Japan worden gebundeld.

Hoeveel verwacht de Commissie dat de financiële bijdrage van de Gemeenschap aan dit nieuwe project zal bedragen?

Kunnen door onze bijdrage aan het ITER-project de uitgaven voor het communautaire kernfusieprogramma worden verlaagd of betekent dit juist een verhoging van de toch al omvangrijke middelen voor het onderzoek naar kernfusie ten laste van de kredieten voor het communautaire O & O?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(5 januari 1989)

Het ontwerp, de constructie en de inbedrijfstelling van een experimentele reactor vormen de volgende stap in de richting van energieopwekking door middel van beheerste kernfusie. In het huidige kernfusieprogramma van de Gemeenschap zijn de activiteiten in het kader van het voorontwerp van de „NET” (Next European Torus) vooral hierop gericht.

De mogelijkheden om bij deze volgende stap tot wederzijds voordeel op internationaal niveau samen te werken, zijn legio. Dit komt ook tot uitdrukking in het kernfusieprogramma van de Gemeenschap en is nog eens benadrukt door het Raadgevend Comité kernversmelting. In het programma is evenwel bepaald dat de planning van de activiteiten in verband met de „NET” moet worden aangehouden, totdat voor de volgende stap een internationale oplossing wordt gevonden die voldoende garanties biedt.

De Commissie is er ten aanzien van de conceptuele ontwerpactiviteiten ten behoeve van de „ITER” in geslaagd de overige partners ervan te overtuigen om voor de „ITER” de reeds voor de „NET” vastgestelde doelstellingen en essentiële parameters te accepteren.

De Commissie is zodoende in staat de activiteiten in het kader van het voorontwerp van de „NET” op de geplande wijze voort te zetten en tegelijkertijd zonder extra kosten een bijdrage aan de conceptuele ontwerpactiviteiten ten behoeve van de „ITER” te leveren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1049/88
van de heer Florus Wijsenbeek (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1988)
(89/C 151/34)

Betreft: Ontwerp-richtlijn gehakt COM(87) 658 def.

Is het de Commissie bekend dat in de ontwerp-richtlijn gehakt COM(87) 658 (¹)

1. de grondstoffen hals- en buikvlees uitgesloten worden van gehaktbereiding, terwijl hiervoor geen enkele hygiënische reden bestaat en dit een geweldige prijsverhoging met zich zou brengen;
2. er een verbod op handel in bevroren gehakt in opgenomen is, terwijl dit hygiënisch zelfs de voorkeur verdient en ook gebruikelijk is (hamburgers);
3. voor alle bedrijven, klein en groot, bacteriologisch onderzoek verplicht wordt, hetgeen voor kleinere detailhandelsbedrijven een groot probleem zou zijn.

Kan de Commissie mededelen of zij bereid is rekening te houden met voornoemde problemen en uitzonderingen betreffende de bereiding van gehakt in de ontwerp-richtlijn op te nemen?

(¹) PB nr. C 18 van 23. 1. 1988, blz. 8.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(9 december 1988)

1. Vlees van spierweefsels uit de hals en de buik wordt in het voorstel van de Commissie niet uitgesloten als grondstof voor de bereiding van gehakt.

Op grond van het voorstel is het verboden bij de gehakt-bereiding gebruik te maken van snijresten en bankvlees, in verband met mogelijke verontreiniging daarvan bij het slachten.

2. Het is niet juist dat de handel in bevroren gehakt wordt verboden; in het voorstel is bepaald dat de temperatuur van het gehakt onmiddellijk na de productie moet worden verlaagd tot -18° C of minder.

3. Het voorstel geldt niet voor gehakt dat ter plaatse voor de consument wordt bereid; deze bepalingen gelden dan ook niet voor detailhandelsbedrijven die het gehakt onmiddellijk voor levering aan de eindconsument bereiden.

De Commissie is bereid het voorstel opnieuw te bezien en daarbij rekening te houden met de opmerkingen van het Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1179/88

van de heer David Morris (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1988)

(89/C 151/35)

Betreft: Sluiting van de Roverfabrieken in Llanelly en Cowley

Op 18 juli jl. maakte de Rover Group de sluiting bekend van haar perserij in Llanelly en haar assemblagebedrijven voor Montego en Maestro-auto's in Cowley.

De sluiting in Llanelly zal het verlies van 900 arbeidsplaatsen betekenen in een gebied waar de werkloosheid toch al hoog is.

Is de Commissie van plan maatregelen te treffen om de door genoemde sluitingen in Llanelly en Cowley veroorzaakte klap wat minder hard te doen aankomen?

**Antwoord van mevrouw Papandreu
namens de Commissie**

(8 februari 1989)

Het besluit om de Roverfabrieken te sluiten maakt deel uit van het herstructureringsplan van het bedrijf, dat bedoeld is om deze onderneming een betere leefbaarheid te verzekeren.

Het is echter duidelijk dat hieruit moeilijkheden op plaatselijk of regionaal vlak kunnen voortvloeien. De Commissie is niet rechtstreeks verantwoordelijk voor dergelijke

specifieke problemen. Indien deze zich echter situeren in het kader van herstructureringen kan steunverlening door de Structuurfondsen onder bepaalde voorwaarden worden overwogen.

Het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) verleent momenteel steun in het Llanelly-district, met name in het kader van een nationaal programma van communautair belang (PNIC). Cowley daarentegen kan, omdat het niet is gelegen in een kansarm gebied, geen aanspraak maken op EFRO-steun.

De mogelijkheden inzake steunverlening door het Europees Sociaal Fonds zijn vastgesteld in de ter zake geldende regeling en zijn bijgevolg beperkt tot de opleidingsmaatregelen. Met name punt 4.3 van de van kracht zijnde richtsnoeren met betrekking tot het Fonds behelst de mogelijkheid om werknemers die werkloos worden op te leiden. Deze maatregelen zijn echter alleen van toepassing op de prioritaire gebieden, in dit geval Llanelly, maar niet Cowley. Een prioriteit buiten de prioritaire gebieden geldt alleen indien door de herstructurering van het bedrijf de beroepskwalificaties van ten minste 25 % van het werknemersbestand worden getroffen en zij plaatsvindt in een gebied met een bijzonder hoge werkloosheid of indien de overheid uitzonderlijke maatregelen heeft getroffen om de beroepsopleiding of het scheppen van werkgelegenheid te begunstigen.

In het kader van de hervorming van de Structuurfondsen zal de Commissie binnenkort een eerste lijst opmaken van de uit hoofde van doelstelling 2 subsidiabele gebieden (omschakelingsgebieden). In deze gebieden zullen het EFRO en het ESF bij voorrang zorgen voor steunverlening.

Deze gebieden moeten beantwoorden aan de in artikel 9, lid 2, van de kaderverordening inzake de hervorming van de Structuurfondsen⁽¹⁾ opgesomde criteria. Uit dien hoofde zullen eveneens voor steunverlening door het EFRO en het ESF in aanmerking komen de gebieden die aanzienlijke inkrimpingen van werkgelegenheid in voor hun economische ontwikkeling doorslaggevende sectoren hebben geregistreerd of die gevaar lopen dat zij deze zullen moeten registreren met als gevolg een ernstige toename van de werkloosheid.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad (PB nr. L 185 van 15. 7. 1988).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1215/88

van de heer Lambert Croux (PPE—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 oktober 1988)

(89/C 151/36)

Betreft: Eurotecnet

De initiatieven die tussen 1985 en 1988 genomen werden in het kader van het Eurotecnet-actieprogramma zijn op

vier doelgroepen gericht: KMO's, jongeren met lage scholingsgraad, volwassen vaklui en vrouwen die weer in het arbeidsproces wensen te worden opgenomen.

Kan de Commissie mededelen of met betrekking tot vermelde initiatieven reeds (tussentijdse) rapporten beschikbaar zijn, en of zij voornemens is de activiteiten in het kader van het Eurotecnet-netwerk na 1988 voort te zetten?

Kan de Commissie tevens een overzicht verschaffen van de demonstratieprojecten, onderzoekacties en studiebezoeken die in België hebben plaatsgevonden in het kader van het actieprogramma 1985—1988?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**
(28 november 1988)

Het Programma Eurotecnet 1985—1988 (betreffende de nieuwe informatietechnologieën en de beroepsopleiding) werd door de Commissie op de rails gezet naar aanleiding van de door de Raad op 2 juni 1983 ⁽¹⁾ aangenomen resolutie over de maatregelen inzake de beroepsopleiding op het gebied van de nieuwe informatietechnologieën.

Het netwerk van innoverende demonstratieprojecten op het gebied van de beroepsopleiding (dat de ruggegraat van het programma vormt) werd hoofdzakelijk ontworpen rond de vier door het geachte Parlements lid genoemde doelgroepen aan de hand van door de Lid-Staten ingediende projecten. Er worden momenteel in het Frans en in het Engels brochures gepubliceerd waarin de innoverende aspecten van de technische opleiding van deze categorieën worden besproken en deze zullen het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement worden toegezonden.

De Commissie zal eveneens een lijst verstrekken van reeds gepubliceerde of nog geprogrammeerde werken waarin details worden gegeven over de resultaten van het programma, waaronder het compendium van de 135 demonstratieprojecten van het netwerk, de synthese van de onderzoeksrapporten, de reacties van rondetafelconferenties met de sociale partners, de conclusies van de gespecialiseerde werkgroepen en de nationale conferenties voor de verspreiding van de resultaten. Het eindverslag over het programma wordt vóór eind 1988 aan het Parlement en de Raad toegezonden. De Commissie is voornemens voorstellen in te dienen voor de voortzetting en verdere uitbouw van Eurotecnet in 1989.

Wat de speciaal op België betrekking hebbende activiteiten betreft in de vorm van demonstratieprojecten, onderzoekactiviteiten, uitwisselingsbezoeken tussen de projecten en nationale conferenties voor de verspreiding van de resultaten, hiervan zal eveneens rechtstreeks een overzicht aan het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement worden toegezonden.

⁽¹⁾ PB nr. C 166 van 25. 6. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1260/88

van de heer Gerhard Schmid (S—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 oktober 1988)

(89/C 151/37)

Betreft: Duitse Muster-Smog-verordening

1. Is het juist dat de Commissie een „gemotiveerd advies” aan de Regering van de Bondsrepubliek heeft gericht, waarin zij zich uitspreekt tegen de Muster-Smog-verordening, die de ministers van Milieuzaken van de Bondsrepubliek en de deelstaten eind 1987 hebben goedgekeurd?

2. Welke inbreuken op de communautaire voorschriften vreest de Commissie, gezien het feit dat bij deze verordening geen sprake is van discriminatie op grond van nationaliteit, maar van een algemeen rijverbod?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(1 februari 1989)

1. De Commissie heeft op 16 december 1988 inderdaad op basis van artikel 169 van het EEG-Verdrag een met redenen omkleed advies aan de Bondsrepubliek Duitsland gericht. Dit advies heeft betrekking op de anti-smogverordeningen die door een aantal deelstaten op basis van de tijdens de conferentie van de ministers van Milieu van de deelstaten op 4 december 1987 aanvaarde modelverordening zijn vastgesteld.

2. Er moet echter duidelijk worden gewezen op de strekking van dit met redenen omkleed advies. De Commissie betwist geenszins het recht van de Lid-Staten om maatregelen te treffen ten einde de volksgezondheid en het milieu tegen smog te beschermen. Evenmin zou de Commissie zich er tegen verzetten, indien in de betreffende verordening een in geval van smog geldend rijverbod voor alle voertuigen — met uitzondering van die van de hulpdiensten zoals politie, brandweer en ambulance — zou zijn opgenomen.

Omdat evenwel is bepaald dat alleen voertuigen met een dieselmotor of van een driefwegkatalysator voorziene voertuigen met een motor met elektrische ontsteking waarvan de cilinderinhoud minder dan twee liter bedraagt, in geval van smog aan het verkeer mogen deelnemen, acht de Commissie de betreffende verordening strijdig met artikel 30 van het EEG-Verdrag. Een dergelijke maatregel vormt immers een belemmering voor het in de handel brengen van aan de Richtlijnen 88/76/EEG ⁽¹⁾ en 88/77/EEG ⁽²⁾ beantwoordende voertuigen, die het milieu en de volksgezondheid een equivalente bescherming bieden, ondanks dat zij niet met een driefwegkatalysator hoeven te zijn uitgerust.

⁽¹⁾ PB nr. L 36 van 9. 2. 1988, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 36 van 9. 2. 1988, blz. 33.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1266/88
van de heer William Newton-Dunn (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 oktober 1988)
(89/C 151/38)

Betreft: Rijbewijzen

Welke plannen heeft de Commissie om het gebruik van voertuigen met 9 tot 16 zitplaatsen voor het vervoer van passagiers en van 3,5 tot 7,5 tons vrachtauto's te bevorderen door versoepeling van de rijbewijsbepalingen met het oog op de economische en sociale voordelen en de gebleken veiligheid van deze voertuigen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1590/88
van de heer Christopher Jackson (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 november 1988)
(89/C 151/39)

Betreft: Tweede rijbewijzenrichtlijn

Kan de Commissie mij geruststellen door te verklaren dat haar ophanden zijnde voorstellen voor een tweede rijbewijzenrichtlijn geen beletsel zullen vormen voor de vrijheid die houders van een Brits rijbewijs momenteel genieten om niet-commerciële passagiersvoertuigen te besturen zonder daartoe een speciale proeve van bekwaamheid te hebben afgelegd, aangezien een en ander een discriminatie zou betekenen van degenen die vrijwillig voor scholen of liefdadigheidsinstellingen rijden en de activiteiten van deze personen ernstig zou beknotten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1816/88
van mevrouw Winifred Ewing (RDE—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(9 januari 1989)
(89/C 151/40)

Betreft: Gemeenschappelijke minibusdiensten

Welke maatregelen wil de Commissie in verband met de invoering van het nieuwe geharmoniseerde systeem voor de rijbewijzen voorstellen om de bestaande regelingen voor het gebruik van minibussen, bestuurd door vrijwilligers en personen in dienst van de gemeenschap te handhaven?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1868/88
van de heer James Ford (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 januari 1989)
(89/C 151/41)

Betreft: Rijbewijzen (voor openbare dienstvoertuigen) voor bestuurders van minibussen

Kan de Commissie inlichtingen verstrekken over de juistheid van berichten dat in de toekomst alle bestuurders van

minibussen — dat zijn voertuigen met een capaciteit van 10 tot 17 passagiers — in het bezit moeten zijn van een rijbewijs voor openbare-dienstvoertuigen?

Kan de Commissie haar oordeel geven over de gegrondheid van een dergelijke eis in verband met de veiligheid op de weg en tevens mededelen of zij ook heeft gedacht aan de behoeften van charitatieve instellingen, scholen en andere gelijksoortige organisaties die ongeveer 50 % van alle gebruikers van dergelijke voertuigen vertegenwoordigen? Bestuurders van minibussen van deze organisaties zijn steeds vrijwilligers of niet-beroepschauffeurs met een gewoon rijbewijs en bijgevolg zouden voornoemde organisaties dan inderdaad niet meer van deze voertuigen gebruik kunnen maken. Was dat de bedoeling van de Commissie?

Gecombineerd antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1266/88, nr. 1590/88,
nr. 1816/88 en nr. 1868/88
(8 februari 1989)

Door Richtlijn 80/1263/EEG (*), die op dit ogenblik van toepassing is, is in 1980, steunend op het Verdrag van Wenen van 1968, een aantal voertuigencategorieën ingevoerd. Artikel 9 van deze richtlijn voorziet evenwel in afwijkingen van deze categorieën, rekening houdend met specifieke nationale kenmerken en in afwachting van de invoering van de definitieve regeling. In het Verenigd Koninkrijk bij voorbeeld geeft het gewone rijbewijs het recht op het besturen van voertuigen voor goederenvervoer tot 7,5 ton en minibussen met ten hoogste 16 zitplaatsen.

Overeenkomstig artikel 10 van Richtlijn 80/1263/EEG, waarin wordt bepaald: „De Raad gaat zo spoedig mogelijk over tot verdere harmonisatie van de normen inzake de door de bestuurders te ondergaan tests en de afgifte van rijbewijzen met het oog op een verbetering van de veiligheid van het wegverkeer in de gehele Gemeenschap”, heeft de Commissie een nieuw voorstel voor een richtlijn betreffende het rijbewijs (†) ingediend.

Een van de basisbeginselen van het nieuwe voorstel is dat de praktische tests moeten worden afgelegd in een voertuig van het type en de grootte waarvoor het rijbewijs wordt afgegeven. Dit beginsel wordt algemeen aanvaard door alle deskundigen. In dit verband dient erop te worden gewezen dat:

- een minibus met negen à 16 zitplaatsen 1,5 keer breder kan zijn dan een personenauto;
- een minibus twee keer langer kan zijn dan een personenauto;
- een minibus een wielbasis kan hebben die twee keer groter is dan die van een personenauto, wat het besturen bemoeilijkt.

Volgens het Verdrag van Wenen vallen voertuigen voor goederenvervoer van 3,5 tot 7,5 ton en minibussen met negen tot 16 zitplaatsen onder de categorieën C en D.

Om rekening te houden met de specifieke situatie in het Verenigd Koninkrijk voorziet het nieuwe voorstel voor een richtlijn in facultatieve subcategorieën met een beperkt rijbewijs voor de categorie C voor voertuigen van 3,5 tot 7,5 ton en een beperkt rijbewijs voor de categorie D voor minibussen met negen tot 16 zitplaatsen, hetgeen het voordeel zal hebben dat:

- de praktische tests zijn aangepast aan het type en de grootte van het voertuig en gemakkelijker zijn dan de tests voor een rijbewijs van de echte categorieën C of D (het minimumgewicht van het rijexamen­voertuig bedraagt 4 000 kg i.p.v. 11 000 kg; de lengte van het voertuig mag minder dan 9 m zijn);
- de minimumleeftijd voor voertuigen van 3,5 tot 7,5 ton 18 jaar is en niet 21 zoals voor zware vrachtauto's.

(¹) PB nr. L 375 van 31. 12. 1980, blz. 1.

(²) Doc. COM(88) 705 def. van 2. 12. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1291/88

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 oktober 1988)
(89/C 151/42)

Betreft: Eenvormigheid van de dienstenstatistieken in de nationale rekeningen van de Lid-Staten

De wereldhandel in diensten groeide in 1986 met 13,5% even snel als de handel in goederen. Het relatieve aandeel van de Europese diensten in de wereldmarkt nam toe met 2,5%. De nationale rekeningen van sommige Lid-Staten zijn evenwel niet aangepast aan het stijgende belang van de dienstensector. Zo wordt de handel in diensten van de BLEU onderverdeeld in 4 categorieën: transport, toerisme, investeringen en „andere diensten”. Voor deze laatste categorie, waarin vooral verhandelbare diensten opgenomen worden zoals datacommunicatie, programmatuur, training en adviesverlening, behaalde de BLEU een overschot van 2,2 miljard Ecu. Gezien het groeiende belang van de handel in diensten dient er dringend werk gemaakt te worden van het uitsplitsen van de categorie „andere diensten” in concrete bedrijfstakken.

Graag vernam ik van de Commissie welke maatregelen zij overweegt om met het oog op de instelling van de interne markt te komen tot een eenvormigheid van de dienstenstatistieken in de nationale rekeningen van de Lid-Staten.

Antwoord van de heer Christophersen namens de Commissie

(7 maart 1989)

De Commissie is ervan overtuigd dat de internationale handel in diensten steeds belangrijker wordt en dat het essentieel is te beschikken over volledige en bruikbare statistieken van de dienstensector.

Daarom is Eurostat actief op de volgende twee gebieden (zie het Statistiekprogramma 1989—1992 van Eurostat en het Sectoriële Programma betreffende dienstenstatistieken):

- I. de internationale handel in diensten;
- II. de activiteiten van de ingezetene dienstenproducerende ondernemingen.

Op het eerste gebied zijn de volgende twee maatregelen gepland:

- a) het voorstel voor een nieuw systeem voor de verzameling van gegevens waarmee wordt beoogd de basisstatistieken in de Lid-Staten te ontwikkelen en de kwaliteit ervan te bevorderen;
- b) een statistisch-economische analyse van de internationale dienstenhandel in de Gemeenschap op basis van de beschikbare gegevens.

Op het tweede gebied werkt Eurostat aan een sectorieel statistiekprogramma betreffende verhandelbare diensten. Hiertoe zijn de economische activiteiten van de NACE-afdelingen 6 tot en met 9 gehergroepeerd in de volgende zes homogene sectoren (verticale projecten):

- A. distributie, tussenpersonen, recuperatie en reparatie;
- B. toerisme, hotels en restaurants, reisbureaus;
- C. vervoer;
- D. financiële diensten inclusief verzekeringen;
- E. communicatie, informatiesystemen, dienstverlening ten behoeve van ondernemingen;
- F. dienstverlening op het gebied van de recreatie en culturele dienstverlening, overige verhandelbare diensten.

Voorts is er een horizontaal project betreffende de methodologische aspecten gepland.

Elk verticaal project zal bestaan uit drie fasen:

- verzameling van bestaande informatie in de Lid-Staten;
- oprichting van een statistische gegevensbank betreffende diensten voor elk land;
- uitvoering van methodologische werkzaamheden betreffende de in de analyse van elke sector te gebruiken economische begrippen.

Het uiteindelijke doel is de totstandbrenging van een op communautair niveau geharmoniseerde statistische gegevensbank betreffende elk van de bovengenoemde dienstensectoren (gegevensbank „Mercure”), door middel waarvan gestructureerde informatie betreffende de verstreking van diensten kan worden verspreid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1323/88

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 oktober 1988)
(89/C 151/43)

Betreft: Subsidiëringmogelijkheden ter bescherming van het industrieel patrimonium

Tijdens de voorbije twee eeuwen veranderden de maatschappij en de samenleving sneller en grondiger dan tijdens alle voorafgaande eeuwen dat de mens op deze aarde bestaat. Deze ontwikkeling liet een aantal sporen na: monumenten van nijverheid, techniek en wetenschap. Deze zijn onvervangbare getuigen van de wijze waarop ons hedendaags leven, werken en wonen tot stand kwamen. Het investeren in het behoud, in het openstellen en valoriseren van het industrieel patrimonium lijkt mij bijgevolg een bijzonder dringende noodzaak.

Kan de Commissie mij meedelen of er begrotingslijnen bestaan waarbinnen de bescherming van het industrieel patrimonium ondersteund kan worden?

Zo ja, vernam ik gaarne:

- een overzicht van de bestaande mogelijkheden,
- een overzicht van de projecten welke reeds binnen de bestaande mogelijkheden werden ondersteund (zo mogelijk met een uitsplitsing per land en begrotingsjaar).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1485/88

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(28 oktober 1988)
(89/C 151/44)

Betreft: Behoud van het industrieel en technologisch erfgoed van Europa

Tijdens verschillende colloquia van de Raad van Europa (Lyon 1985, Madrid 1987 en Bochum 1988) en tijdens een colloquium van The International Committee for the Conservation of the Industrial Heritage (Wenen 1987) werd gewezen op de belangrijke bijdrage, die Europa

tijdens voorbije en de huidige industriële revoluties leverde aan de technisch-wetenschappelijke cultuur, die thans de levenswijze van alle geïndustrialiseerde landen bepaalt.

Europa bezit een onschatbare rijkdom aan industriële en technische monumenten (gebouwen zowel als installaties en machines), tal van belangrijke technische musea, en een overvloed aan industriële en technologische archieven.

Door de wijzigingen in de industriële, technologische en sociaal-economische structuur van de maatschappij, die zich thans doorzet, zijn de meeste van deze belangrijke getuigenissen van de fundamentele bijdrage van Europa tijdens de voorbije twee eeuwen zeer sterk met verdwijnen bedreigd.

Is de Commissie op de hoogte van de resoluties van bovenvermelde colloquia, en/of nam een vertegenwoordiger van de Commissie aan deze bijeenkomsten deel?

Via welke programma's kan de Commissie financiële of andere tussenkomsten verlenen aan het behoud en de valorisatie van het industrieel en technologisch erfgoed in de Lid-Staten?

Welke tussenkomsten werden reeds verleend, voor welke projecten, en om welke bedragen gaat het?

Bestaat bij de Commissie de wens of de bedoeling om in de toekomst specifieke programma's te realiseren om het behoud en de valorisatie van het Europees industrieel en technologisch erfgoed te bevorderen?

Gecombineerd antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1323/88 en nr. 1485/88
(19 december 1988)

De Commissie onderkent de noodzaak voor het behoud, het openstellen en het valoriseren van het Europees industrieel patrimonium.

Voor het behoud van het industrieel en technologisch erfgoed en ter ondersteuning van de bescherming van dit patrimonium kan een beroep worden gedaan op het Europees Fonds voor monumenten en landschappen dat in 1984 opgericht werd.

De procedure voor de toekenning van een financiële steun wordt jaarlijks via de persbureaus in de nationale pers van de Lid-Staten aangekondigd en in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* toegelicht. Via dit fonds steunde de Commissie reeds 99 restauratieprojecten voor een totaal bedrag van 6 700 000 Ecu. Zij werd in haar keuze bijgestaan door een jury van internationale deskundigen. Jaarlijks werd er gestreefd om een zo breed mogelijk scala van projecten te steunen. Hierbij kwam de industriële archeologie ruim aan bod.

De ruime belangstelling die voor de industriële archeologie betoond werd, wordt door de volgende lijst geïllustreerd:

Begrotingsjaar	Project met vermelding van Lid-Staat
1984	<i>Firkin Crane Building</i> , een industrieel gebouw, Cork, Ierland (1850)
1985	<i>Faguswerk</i> , een industrieel complex door Walter Gropius ontworpen, Alfeld, Bondsrepubliek Duitsland (1911—1914) <i>Temple Meads Station</i> , een van de eerste spoorwegstations, Bristol, Verenigd Koninkrijk (1838—1840)
1986	Een droogdok van het <i>Maritiem Arsenaal</i> , Rochefort-sur-Mer, Frankrijk (1669) Het <i>ontginningsbekken</i> van Differdange, een archeologische site en industrieel gebied, Differdange, Luxemburg (2e eeuw vóór Chr, 19e eeuw) <i>De kantine der Italianen</i> , opvangwoningen voor de Italiaanse gastarbeiders, Houdeng Goegnies, België (1946—1952)
1987	<i>De Koninklijke Zoutmijnen van Chaux</i> ontworpen door Ledoux, Arc-et-Senans, Frankrijk (1775) <i>De Salamander</i> , een houtzaagmolen, Leidschendam, Nederland (1775) <i>Whitchurch Silk Mill</i> , een zijdefabriek, Whitchurch, Verenigd Koninkrijk (± 1800)
1988	<i>De Koninklijke Kristalfabrieken</i> , La Granja, Spanje (1770—1785) <i>De buskruijfabriek</i> en haar molens, Dimitsana, Griekenland (17e—20e eeuw) <i>Gasgebläse Maschinenhaus</i> , een industrieel complex met bijbehorende uitrustingen, Völklingen, Saar, Bondsrepubliek Duitsland (1900—1938) <i>Mast House and Mould Loft</i> , de scheepsmasten-loods van de Koninklijke scheepswerven, Chatham, Verenigd Koninkrijk (1753) <i>Het Droogdok Jan Blanken</i> , Hellevoetsluis, Nederland (1798—1825)

Vanaf 1989 zal de Commissie opteren voor een meer themagebonden aanpak waarbij verschillende facetten van de monumentenzorg belicht worden. Binnen het kader van deze thema-aanpak wordt een bijzondere aandacht besteed aan het erfgoed dat van ons industrieel verleden getuigt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1338/88
van mevrouw Winifred Ewing (RDE—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (10 oktober 1988)
 (89/C 151/45)

Betreft: Scheepsbouwsubsidies

Kan de Commissie mededelen of zij het beginsel erkent dat overwegingen van sociale aard in aanmerking moeten worden genomen wanneer een besluit wordt getroffen over de toewijzing van nieuwe scheepsbouwsubsidies?

Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie

(7 december 1988)

In Verordening (EEG) nr. 4028/86 van de Raad van 18 december 1986 inzake communautaire acties voor verbetering en aanpassing van de structuur van de visserij en de aquicultuur ⁽¹⁾ staat in de preambule dat „in dit structuurbeleid bovendien, overeenkomstig artikel 39, lid 2, van het Verdrag, in ruime mate rekening moet worden gehouden met de economische en sociale context van de visserijsector en dat dit beleid zo nodig aan de verscheidenheid of aan de ernst van de structuurproblemen op regionaal niveau moet kunnen worden aangepast.

Overeenkomstig deze eis wordt in bijlage 2 van deze verordening een aantal gebieden in de Gemeenschap genoemd waarvoor hogere communautaire bijstand geldt. Wat deze gebieden betreft gaat maximaal 35 % van de communautaire bijstand naar vaartuigen met een lengte tussen de loodlijnen van hoogstens 33 meter vergeleken met 20 % voor andere gebieden.

Voor vaartuigen met een lengte tussen de loodlijnen van meer dan 33 meter zijn de overeenkomstige niveaus van communautaire bijstand 25 % voor gespecificeerde gebieden en 10 % voor de overige gebieden.

⁽¹⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1986, blz. 7.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1398/88
van de heer José Alvarez de Eulate Peñaranda (ED—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (20 oktober 1988)
 (89/C 151/46)

Betreft: Communautair plan voor vervroegd pensioen voor de plattelandsbevolking

Het aannemen van het plan voor vervroegd pensioen door de ministers voor Landbouw van de Gemeenschap heeft in bepaalde landelijke gebieden van Spanje, meer bepaald in Castilië-Léon waar de gemiddelde leeftijd van de landbouwersbevolking erg hoog ligt, grote verwachtingen gewekt.

Deze wettekst, die door het toekennen van steun in de vorm van een vervroegd pensioen landbouwers en veehouders die ouder zijn dan 55 jaar ertoe wil aanzetten hun beroepsleven te beëindigen, moet nu concreet uitgewerkt worden door elke Lid-Staat afzonderlijk.

Daar het plan gedeeltelijk moet worden gefinancierd met communautaire middelen en gedeeltelijk met de inkomsten van de staatsbegrotingen, bestaat nochtans het gevaar dat het slechts een beperkte uitvoering zal kennen bij gebrek aan nationale begrotingsmiddelen; dit zal dan weer leiden tot grote teleurstelling bij de bevolkingsgroepen die het plan van de ministers van Landbouw positief hebben onthaald.

Welke oplossingen kunnen er volgens de Commissie gevonden worden voor het gebrek aan middelen en om een grotere inbreng van de Gemeenschap te stimuleren?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(13 december 1988)

De communautaire regeling ter bevordering van de bedrijfsbeëindiging in de landbouw, ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 1096/88 van de Raad ⁽¹⁾, is gebaseerd op het principe van communautaire medefinanciering van de nationale steunregelingen; dat is een algemene regel voor sociaal-structurele maatregelen van individuele aard.

De Lid-Staten zijn niet verplicht deze regeling toe te passen; het is aan elke Lid-Staat zijn eigen prioriteiten vast te stellen, te besluiten welke maatregelen hij wenst te nemen en eventueel te bepalen in welke regio's deze maatregelen zullen worden toegepast.

Wat Spanje betreft, belooft de communautaire bijdrage 50 % van de in aanmerking komende uitgaven, met uitzondering van de in artikel 1 van genoemde verordening vermelde uitgaven die gedaan worden voor de regio's Baskenland, Rioja en de Balearen, die vergoed worden voor 25 %. Dat is hoger dan gebruikelijk voor algemene sociaal-structurele maatregelen en voor de regio's van andere Lid-Staten.

De Commissie is van mening dat in de regeling voor vervroegde pensionering in voldoende mate rekening is gehouden met de situatie in Spanje; op communautair niveau zijn geen verdere bijzondere maatregelen gepland.

⁽¹⁾ PB nr. L 110 van 29. 4. 1988, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1409/88
van de heer Dieter Rogalla (S—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 oktober 1988)
(89/C 151/47)

Betreft: Verkeersveiligheid in de Lid-Staten

1. Beschikt de Commissie over statistieken per Lid-Staat over verkeersongevallen, verkeersdoden en gewonden, enz.?
2. Is de Commissie van plan zich dit soort gegevens te verschaffen?
3. Welke lering kan uit de vergelijking van deze statistieken worden getrokken met het oog op de verkeersveiligheid en de verdere ontwikkeling van het verkeer in de Lid-Staten?

**Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie**
(20 december 1988)

1. De Commissie werkt momenteel in nauwe samenwerking met de Bundesanstalt für Strassenwesen (Bergisch-Gladbach) en het Bundesverkehrsministerium aan de ontwikkeling van een databank voor het verzamelen van gegevens over verkeersongevallen in de Gemeenschap.

Deze databank bevat onbewerkte gegevens van algemene aard, zoals het aantal ongevallen en het aantal doden en gewonden.

2 en 3. Deze gegevens zijn echter te algemeen en lenen zich niet voor uitvoerige evaluaties van de problemen met betrekking tot de veiligheid op de weg en in het verkeer, of voor een gedetailleerd onderzoek van de nieuwe beleidskeuzes die de laatste tijd in diverse sectoren gedaan zijn.

Om de gegevens van de afzonderlijke Lid-Staten beter met elkaar te kunnen vergelijken is er duidelijk behoefte aan een geautomatiseerde databank met uitvoerige gegevens. Hiermee moet het mogelijk zijn om de gegevens continu bij te werken en te wijzigen, geloofwaardige controles uit te voeren en samenhangende tijdreeksen onmiddellijk te gebruiken.

Door de invoering van een dergelijke communautaire databank zal de kennisoverdracht tussen de Lid-Staten worden vergemakkelijkt en zullen doublures op onderzoekgebied worden voorkomen. Tevens zou deze databank de Commissie kunnen helpen bij het opzetten van een geïntegreerd verkeersveiligheidsbeleid.

Een dergelijke databank zou nauwkeurige gegevens moeten verstrekken over de ongevalfrequenties, de ongevalpercentages per verkeerseenheid en de verkeerskarakteristieken (chauffeurs, voertuigen en wegen), zodat problemen met betrekking tot de verkeersveiligheid kunnen worden vastgesteld, op lokaal, regionaal, nationaal en internationaal niveau doeltreffende verkeersveiligheidsmaatregelen kunnen worden ontwikkeld en de programma's en het beleid op het gebied van de verkeersveiligheid kunnen worden geëvalueerd.

De Commissie, gesteund door het Parlement (verslag van de heer M.H. Seefeld — EP 111.412/def. — Balans en vooruitzichten — 1986, jaar van de verkeersveiligheid), bestudeert thans de mogelijkheid om een dergelijke communautaire databank op te richten, waarmee zij eind 1988 zou kunnen beginnen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1416/88
van de heren John McCartin (PPE—IRL), Pol Marck (PPE—B), Mark Clinton, Christopher O'Malley (PPE—IRL) en Egon Klepsch (PPE—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 oktober 1988)
(89/C 151/48)

Betreft: Invoer van graanvervangende producten

In 1987 is uit de Gemeenschapsbegroting meer dan 2,3 miljard Ecu betaald aan exportsubstituties voor graan.

Deze last is ten dele een gevolg van het op handels- en ontwikkelingsoverwegingen stoelende beleid van de Gemeenschap om de invoer van graanvervangende producten vrijwel onbeperkt toe te staan.

1. Is het de Commissie bekend dat tapiocaproducten in Thailand slechts 20 % ontvangen van de prijs die in de Gemeenschap voor dit produkt wordt betaald?
2. Is de Commissie bereid te onderhandelen over de stopzetting van de invoer van tapioca uit Thailand, waarbij de inkomstenderving van de Thaise landbouwers volledig wordt gecompenseerd (5 miljoen ton tegen 25 Ecu per ton = 125 miljoen Ecu)?
3. Is het de Commissie bekend dat een dergelijk voorstel tot een drastische verlaging van de kosten van de exportsubstituties voor de Gemeenschapsbegroting zou leiden? Ongeveer 600 miljoen Ecu wordt uitgegeven voor exportrestituties voor graan dat door ingevoerde tapioca uit Thailand wordt verdrongen. Volledige compensatie voor Thaise landbouwers zou de Gemeenschap slechts 125 miljoen Ecu kosten, hetgeen een besparing van 475 miljoen Ecu oplevert.
4. Hoe rechtvaardigt de Commissie het huidige systeem van invoerconcessies enerzijds en uitvoersubsidies anderzijds, waarvan alleen internationale grondstoffenhandelaren profiteren en dat een dure spiraal van kunstmatige handel teweegbrengt?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(22 december 1988)

De Gemeenschap moet zich op het gebied van de invoer houden aan de internationale verbintenissen die zij heeft aangegaan.

De invoer van maniok van oorsprong uit Thailand vindt plaats op grond van een in 1982 ondertekende en in 1986 verlengde Samenwerkingsovereenkomst tussen dit land en de Gemeenschap. De Commissie is van mening dat deze overeenkomst inzake vrijwillige beperking van de uitvoer, die tot en met 31 december 1990 van kracht blijft, over het geheel genomen voor beide partijen op bevredigende wijze functioneert, waarbij met name het feit van belang is dat de hoeveelheden maniok die Thailand naar de Gemeenschap uitvoert, door deze overeenkomst worden beperkt.

De verantwoordelijkheid voor de prijsvorming in de landen van uitvoer blijft volledig bij deze landen berusten. Dit geldt ook voor de aan de producenten betaalde prijs.

Daarom vindt de Commissie dat het soort van financiële steun dat door de geachte Parlementsleden wordt bepleit, niet in een handelsovereenkomst zou passen en de wereld-

markt voor de betrokken produkten zou kunnen verstoren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1460/88
van de heer Georgios Saridakis (PPE—GR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(28 oktober 1988)
(89/C 151/49)

Betreft: Toepassing in Griekenland van Verordening (EEG) nr. 1975/82 — gebruik van kredieten

1. De Raad heeft, na desbetreffende actie door de regering van de nieuwe democratie, Verordening (EEG) nr. 1975/82 (*) tot stimulering van de landbouwontwikkeling in bepaalde gebieden van Griekenland (22 departementen) vastgesteld. Hierbij werd een communautaire actie van 5 jaar ontworpen (juli 1983 tot juli 1988) waarmee de landbouwstructuren moesten worden gemoderniseerd en het produktiepotentieel in de landbouw van het land verbeterd. Het EOGFL, afdeling Oriëntatie, leverde kredieten in de orde van grootte van 198,6 miljoen Ecu (50 % van de totale nationale uitgaven) als financiering door de Gemeenschap voor maatregelen die ten doel hadden:

- a) verbetering van de landbouwinfrastructuur,
- b) modernisering van het irrigatienet,
- c) bodemverbetering,
- d) ontwikkeling van de rundvee-, schapen- en geitenfokkerij,
- e) stimulering van het landbouwonderwijs,
- f) verbetering van de bossen.

2. In haar speciale verslag nr. 5/87 van 7 oktober 1987 benadrukte de Rekenkamer vele negatieve punten met betrekking tot de toepassing van deze verordening door Griekenland, in het bijzonder:

- a) de lage uitvoeringsgraad van de verordening in het algemeen — op 31 december 1985 was niet meer dan 23,3 % van de communautaire betalingen benut — en van bepaalde ontwikkelingsmaatregelen in het bijzonder. Voor de maatregelen ter modernisering van het irrigatienet, de ontwikkeling van de veeteelt en de stimulering van het landbouwonderwijs was — op dezelfde datum — bij voorbeeld respectievelijk slechts 7,6 %, 8,9 % en 1,4 % van de communautaire gelden besteed;
- b) het bestuurlijk in gebreke blijven van de overheidsdiensten en vooral het grote aantal onduidelijke nationale toepassingsdecreten alsmede het ontbreken van fundamentele voorlichting van de belanghebbenden door de Staat.

3. Kan de Commissie mededelen welke maatregelen ter verbetering van de situatie genomen zijn en wat de ont-

wikkeling tot op heden is geweest? En meer specifiek, hoeveel aan kredieten is tot juli 1988 (de normale einddatum van de communautaire actie) door Griekenland gebruikt?

(¹) PB nr. L 214 van 22. 7. 1982, blz. 1.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(5 januari 1989)

Met het oog op de feitelijke uitgaven in Griekenland zijn, zonder wijziging van de totale maximumvergoeding van 198,6 miljoen Ecu, de maximumbedragen voor de verschillende in Verordening (EEG) nr. 1975/82 vastgestelde maatregelen gewijzigd bij de beschikking van de Commissie van 24 juni 1988 (¹).

Besteding per 31 december 1987 van de kredieten die voor de diverse maatregelen van Verordening (EEG) nr. 1975/82 ter beschikking zijn gesteld van Griekenland:

Maatregel	Voor vergoeding in aanmerking komende uitgaven per 31. 12. 1987		Vastgesteld maximum- bedrag (mln Ecu)	Beste- dingsper- centage (%)
	(mln dr.)	(mln Ecu)		
Landbouwstructuur	9 177,90	96,55	98	98,53
Irrigatie	4 264,43	41,62	77	54,06
Grondverbetering	2 284,46	24,00	36	66,67
Veehouderij	688,87	7,25	8,6	84,31
Landbouwonderwijs	165,30	1,56	4	39,00
Bosbouwmaatregelen	8 280,68	90,27	98	92,12

Het voor de periode 1 januari — 31 juli 1988 te betalen voorschot wordt geraamd op 1 969 730 426 dr.

Verordening (EEG) nr. 1975/82 is op 31 juli 1988 verval-
len. Er zal een voorstel tot verlenging van de geldigheids-
duur met één jaar worden ingediend, dat een nieuwe wij-
ziging van de maximumbedragen inhoudt, zodat aan het
einde van de uitvoeringstermijn van de verordening opti-
maal de beschikbare kredieten gebruikt kunnen zijn.

(¹) PB nr. L 208 van 2. 8. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1496/88
van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(28 oktober 1988)
(89/C 151/50)

Betreft: Overeenkomst tussen de Gemeenschap en Hongarije — gevolgen

Onlangs hebben de Gemeenschap en Hongarije een handels- en samenwerkingsovereenkomst gesloten en het be-

sluit genomen om diplomatieke betrekkingen aan te knopen.

Deze overeenkomst, die half juli werd geparafeerd, is volgens waarnemers „de meest ambitieuze van alle overeenkomsten die werden ondertekend of waarover tussen de Gemeenschap en een Oostblokland wordt onderhandeld”.

De overeenkomst bepaalt met name dat tot eind 1995 in drie etappes alle bestaande kwantitatieve beperkingen op de invoer van Hongaarse producten in de Gemeenschap zullen worden opgeheven.

Kan de Commissie mededelen wat de precieze voorwaarden zijn op grond waarvan Hongarije zich heeft verbonden de toegang tot zijn markt voor ondernemingen van de Gemeenschap te verruimen? Welke sectoriële restricties (verbonden aan de overdracht van gevoelige technologieën — Cocom) zal de Commissie eventueel in het kader van deze overeenkomst toepassen?

**Antwoord van de heer De Clercq
namens de Commissie**

(19 december 1988)

Artikel 10 van de Overeenkomst inzake handel en economische samenwerking tussen de Gemeenschap en Hongarije heeft betrekking op de handhaving en de verbetering van de toegang tot de Hongaarse markt voor ondernemingen uit de Gemeenschap. In de bijlage kunnen details betreffende artikel 10 worden aangetroffen. Hieronder vallen de non-discriminatoire toepassing van het Hongaarse stelsel van invoercertificaten en de algemene contingenten voor consumptiegoederen, non-discriminatoire behandeling van firma's uit de Gemeenschap door Hongarije bij de toekenning van internationale contracten en bij zakelijke faciliteiten zoals de oprichting van kantoren, de aanwerving van personeel, de toegang tot de media en distributienetwerken in de detailhandel.

De overeenkomst voorziet echter niet in de beperking van de invoer uit de Gemeenschap om veiligheidsredenen. Er wordt momenteel in de Lid-Staten gewerkt aan een wetgeving inzake dergelijke beperkingen welke verband houden met de overdracht van militair gevoelige technologie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1510/88
van mevrouw Anne André (LDR—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(28 oktober 1988)
(89/C 151/51)

Betreft: Doping — gewinning — verslaving

Tal van sportbeoefenaars zijn geneigd stimulerende middelen te nemen of proberen een zelfde effect te bereiken met allerlei vervangende producten.

Op welke wijze bepaalt de Commissie het onderscheid en de grenzen tussen stimulerende middelen en verdovende middelen?

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(9 december 1988)

Een onderscheid zoals bedoeld door het geachte Parlementslid kan niet worden gemaakt. Een aantal van de middelen waarvan het gebruik door het Internationaal Olympisch Comité wordt verboden zijn krachtige en verslavende narcotica, zoals heroïne en cocaïne. Anderzijds zou de Commissie willen benadrukken dat veel van de door het IOC verboden middelen, zoals beta-blockers of diuretica, op volstrekt wettige wijze als therapeutische middelen worden toegepast.

Voor verdere informatie over haar beleid ter zake zou de Commissie het geachte Parlementslid willen verwijzen naar haar antwoorden op schriftelijke vragen nr. 2511/87 van de heer Beyer de Ryke ⁽¹⁾, nr. 2778/87 van de heer Duetoft ⁽²⁾ en mondelinge vraag H-701/87 van de heer Delorozoy, verstrekt tijdens het vragen uur op de zitting van het Parlement van december 1987 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 332 van 27. 12. 1988.

⁽²⁾ PB nr. C 1 van 2. 1. 1989.

⁽³⁾ Handelingen van het Europees Parlement, nr. 2-359 (december 1987).

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1516/88
van de heer William Newton-Dunn (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(28 oktober 1988)
(89/C 151/52)**

Betreft: Ontbreken van een daadwerkelijke merkenwetgeving in Turkije

Is de Commissie op de hoogte van de grootscheepse namaak van textielprodukten van bekende merken die momenteel in Turkije plaatsvindt?

Beseft de Commissie dat, hoewel nauwkeurig bekend is waar en door wie deze vervalsing in de omgeving van de grote bazar in Istanboel wordt bedreven, dit bedrog moeilijk is aan te pakken, daar er in Turkije geen afdoende of af te dwingen wetgeving ter bescherming van merknamen bestaat?

Is de Commissie het ermee eens dat een dergelijke wetgeving een van de eerste voorwaarden is om in te gaan op Turkije's verzoek om toetreding tot de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Cheysson
namens de Commissie**

(22 december 1988)

De Commissie is zich inderdaad bewust van het feit dat in Turkije een grootscheepse namaak plaatsvindt van textielprodukten van bekende merken. De Commissie is door de wettige vertegenwoordigers van de voornaamste betreffende handelsmerken regelmatig op de hoogte gesteld van de ontwikkeling van dit vraagstuk en de maatregelen welke ter bestrijding daarvan worden genomen.

Tijdens deze ontmoetingen heeft de Commissie haar gesprekspartners in kennis gesteld van haar eigen besprekingen in zowel multilaterale als bilaterale forums.

De Commissie beschouwt dergelijke uitwisselingen van gegevens als een belangrijke factor voor het vinden van doelmatige oplossingen.

Hoewel er in Turkije een wetgeving inzake deze materie bestaat zal deze, zolang zij niet krachtdadig wordt toegepast, zonder effect blijven — zoals helaas tot nu toe het geval blijkt te zijn.

De Gemeenschap heeft van haar kant echter een wetgeving tot haar beschikking in de vorm van Verordening (EEG) nr. 3842/86 ⁽¹⁾ die op 1 januari 1988 van kracht is geworden en is gericht op het tegengaan van de internationale handel in namaakprodukten. Zij kan ook op Turkse produkten worden toegepast. Door deze maatregel kan de douanebehandeling voor het in het vrije verkeer brengen in een Lid-Staat op verzoek van de houder van een handelsmerk in die Lid-Staat worden geschorst wanneer er gegronde redenen bestaan aan te nemen dat de produkten in kwestie zijn nagemaakt.

Deze aangelegenheden zijn de Turkse autoriteiten op het hoogste niveau reeds ter kennis gebracht door commissaris Cheysson. De Commissie wil de zaak hier echter niet bij laten. Het vraagstuk van de doelmatige bescherming van handelsmerken was een van de punten op de agenda voor de eerste vergadering op 7 november 1988 van een nieuw Comité handelsvraagstukken, bestaande uit hogere ambtenaren van de Commissie en de Turkse Regering.

⁽¹⁾ PB nr. L 357 van 18. 12. 1986.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1519/88
van de heer Pol Marck (PPE—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(28 oktober 1988)
(89/C 151/53)**

Betreft: Medeverantwoordelijkheidsfonds melk

Kan de Commissie mededelen:

1. welke de opbrengst van de medeverantwoordelijkheidsheffing voor melk was in 1986, 1987, 1988 per Lid-Staat;

2. welke de aanwending was van deze gelden volgens precieze rubrieken (onderzoek, promotie, diverse interventie maatregelen, enz.)?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**
(5 januari 1989)

1. In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de ontvangsten uit de gewone medeverantwoordelijkheidshoeffing:

Medeverantwoordelijkheidshoeffing — Zuivelprodukten

(× mln Ecu)

Lid-Staat	Begroting 1986	Begroting 1987	Begroting 1988 (30. 9. 1988)
België	21,495	18,506	18,2
Denemarken	28,967	24,659	25,7
Bondsrepubliek Duitsland	137,802	109,858	111,2
Griekenland	—	—	—
Spanje	—	—	—
Frankrijk	134,494	110,339	113,5
Ierland	31,082	25,511	26,4
Italië	36,573	29,780	38,6
Luxemburg	1,466	1,577	1,2
Nederland	77,204	63,261	63,5
Portugal	—	—	—
Verenigd Koninkrijk	82,519	64,144	72,3
EEG Totaal	551,603	447,635	470,6

2. De besteding van de opbrengst van de gewone medeverantwoordelijkheidshoeffing is vermeld in de bijlage bij de jaarlijkse financiële verslagen betreffende het EOGFL, afdeling Garantie. De meest recente tabel wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1530/88
van de heer Georgios Saridakis (PPE—GR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(28 oktober 1988)
(89/C 151/54)

Betref: Uitbetalingen GMP-Kreta en percentage op totaal van communautaire deelneming

Kan de Commissie mededelen welke precieze bedragen tot dusverre zijn uitbetaald en voor welke concrete projecten, in het kader van de tenuitvoerlegging van het

GMP voor Kreta; kan zij tevens aangeven welk percentage de uitbetaalde bedragen op het totaal van de tot eind 1988 begrote communautaire deelneming uitmaken?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**
(13 maart 1989)

Wat de uitvoeringstranches van het GMP Kreta voor 1986/1987 betreft, werd meer dan 76 % van de betalingsverplichtingen voldaan. Deze betalingen zijn voor de uitvoering van de in het kader van het GMP Kreta subsidieerbare werkzaamheden en betreffen de volgende structurele instrumenten: het EFRO, het ESF, het EOGFL, afdeling Oriëntatie, Verordening (EEG) nr. 4028/86 ⁽¹⁾ (Visserij), aanvullende lijn GMP. Zij worden verricht, de betalingsregelingen van voorschotten vormen hierop een uitzondering, na overlegging van een overzicht van de door de Griekse autoriteiten in het kader van het GMP Kreta gedane uitgaven. De Commissie houdt een stel van de overzichten van uitgaven, haar door de Griekse autoriteiten in het kader van de uitvoering van het GMP Kreta overgelegd, ter beschikking van het geachte Parlementslid. Deze documenten geven een inzicht in de staat van uitvoering van zowel de in het kader van dit GMP voorziene subprogramma's als de verschillende met dit GMP samenhangende maatregelen.

⁽¹⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1986, blz. 7.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1546/88
van mevrouw Raymonde Dury (S—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 november 1988)
(89/C 151/55)

Betref: Richtlijn inzake het vrij verkeer van personen

Kan de Commissie, in de veronderstelling dat de richtlijn inzake het vrij verkeer van personen opnieuw van toepassing wordt, mededelen welke voorstellen zij heeft gedaan of voornemens is te doen om het „vrij verkeer” van sociale uitkeringen van de burgers te vergemakkelijken?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**
(8 februari 1989)

Zoals gezegd in bijlage 2 bij haar werkdocument van 14 september 1988 over „De sociale dimensie van de interne markt” ⁽¹⁾, bereidt de Commissie een voorstel voor voor een verordening waarbij de werkingssfeer van de verordeningen inzake de sociale zekerheid van migrerende wer-

kenden ⁽²⁾ tot alle verzekerden wordt uitgebreid. Die uitbreiding zou op 1 januari 1993 moeten ingaan.

⁽¹⁾ Doc. SEC(88) 1148 def.

⁽²⁾ Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en nr. 574/72 (PB nr. L 230 van 22. 8. 1983), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3811/86 (PB nr. L 355 van 16. 12. 1986).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1600/88

van de heer Roberto Costanzo (PPE—I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 november 1988)

(89/C 151/56)

Betreft: Besmette landbouwprodukten in verband met de ramp in Tsjernobyl

Kan de Commissie, gezien het feit dat door de Gemeenschap in verband met de ramp in Tsjernobyl besmette landbouwprodukten uit de markt werden genomen mededelen welke garanties de Commissie momenteel aan de consumenten kan bieden dat bovengenoemde produkten niet op de markt van de Gemeenschap en op de internationale markt zijn toegelaten?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(15 februari 1989)

Onmiddellijk na de ramp in Tsjernobyl heeft de Gemeenschap maatregelen genomen — die nog grotendeels van kracht zijn — om te voorkomen dat voedingswaren die aan een te hoge dosis radioactieve straling hadden blootgestaan, uit derde landen in de Gemeenschap werden ingevoerd. Hunnerzijds hebben de Lid-Staten analoge maatregelen genomen met betrekking tot in de Gemeenschap geproduceerde levensmiddelen.

Daarnaast zijn communautaire voorschriften vastgesteld, op grond waarvan de interventiebureaus geen produkten mogen aankopen die niet aan de ter zake door de Gemeenschap aangehouden limietwaarden voldoen en ook geen restitutie mag worden verleend bij de uitvoer van dergelijke produkten.

De verantwoordelijkheid voor de controle van de radioactiviteit van levensmiddelen en voor eventuele maatregelen in dit verband berust bij de Lid-Staten, maar op grond van desbetreffende informatie van de Lid-Staten is er volgens de Commissie geen enkele reden voor om aan te nemen dat er vandaag de dag voedingswaren op de markt van de Gemeenschap of op de internationale markten worden gebracht, met een besmettingsgraad die boven de in het kader van de invoerregeling geldende limieten uitkomt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1601/88

van de heer Alexander Sherlock (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 november 1988)

(89/C 151/57)

Betreft: Verslag van het Parlement over zoetwaterpareloesters

Kan de Commissie, na goedkeuring van het verslag over zoetwaterpareloesters (A2-21/87), mededelen wat er is gebeurd ten aanzien van het instellen van een werkgroep om deze aangelegenheid te bestuderen en in het geval nog niets is ondernomen, welke activiteiten zij op dit gebied verwacht?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(1 februari 1989)

Nadat het rapport van het geachte Parlementslid over zoetwaterparelmossels in februari 1988 was goedgekeurd, heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een richtlijn inzake de bescherming van natuurlijke en halfnatuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽¹⁾.

De bedoeling hiervan is een wettelijk kader voor het behoud van bedreigde soorten in de Gemeenschap te scheppen, door deze dieren zelf en hun habitats te beschermen.

De lijst van te beschermen soorten is nog steeds in behandeling en gezien haar ongunstige behoudsstatus zal zeker worden overwogen de parelmossel in deze lijst op te nemen.

⁽¹⁾ Doc. COM(88) 381 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1625/88

van mevrouw Undine-Uta Bloch von Blottnitz (ARC—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 november 1988)

(89/C 151/58)

Betreft: Programma ter bescherming van de monniksrob

Het driejarige programma ter bescherming van de monniksrob loopt in 1988 af. De bestanden van deze uiterst zeldzame diersoort zijn echter verder snel achteruitgegaan.

1. Heeft de Commissie een verslag over dit programma, over het succes of het mislukken of de consequenties ervan opgesteld?
2. Zo neen, zal dit nog gebeuren?
3. Wat denkt de Commissie na afloop van het programma ter bescherming van de monniksrob te doen?
4. Wat zullen de gevolgen voor de populatie van de monniksrobben zijn van de voorgenomen bouw van een nieuw hotel op Kefallinia?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(14 februari 1989)

1 en 2. De Commissie heeft zojuist het rapport over het programma ter bescherming van de monniksrob ontvangen en zij zal dit rechtstreeks aan het geachte Parlements-lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toezenden.

3. De Commissie is voornemens de maatregelen ter bescherming van de monniksrob voort te zetten op basis van de resolutie van het Parlement van 16 september 1988 ⁽¹⁾.

4. De Commissie heeft contact opgenomen met de bevoegde instanties in Griekenland om volledige gegevens over de situatie te verkrijgen.

⁽¹⁾ PB nr. C 262 van 10. 10. 1988, blz. 200.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1632/88

van de heer José Lafuente Lopez (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 november 1988)

(89/C 151/59)

Betreft: Maatregelen ter voorkoming van arbeidsongevallen

Het aantal arbeidsongevallen met dodelijke afloop in de bouwsector is in de loop van het vorige jaar in de meeste Lid-Staten aanzienlijk gestegen. Deze toename verloopt parallel met de verhoging van de activiteit in deze sector door de huidige economische heropleving.

Tegenwoordig wordt buitengewoon snel en dikwijls overhaast gebouwd. De aanzienlijke stijging van het aantal dodelijke ongevallen in de sector kan worden verklaard door de druk om de opleveringsdatum te respecteren, hetgeen negatieve gevolgen heeft voor de arbeidsomstandigheden en de veiligheid.

Acht de Commissie het derhalve niet wenselijk ter zake een communautair rechtsinstrument uit te werken waardoor de veiligheid in de bouwsector wordt verhoogd, de gezondheid van de arbeiders wordt beschermd en de door de genoemde druk veroorzaakte risico's worden beperkt?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(5 januari 1989)

De bouw is inderdaad een bedrijfssector met hoog risico en werd om die reden speciaal in aanmerking genomen in het nieuwe Programma 1988—1992 van de Commissie op het gebied van de veiligheid, de hygiëne en de gezondheid op het werk ⁽¹⁾. In dit programma wordt met name gesproken over het opstellen van een „richtlijn waarin gewen zal worden op de noodzaak om reeds in de beginfase van het ontwerp met de veiligheidseisen rekening te hou-

den, bij aanbestedingen meer aandacht aan de veiligheids- en gezondheidsaspecten te besteden, de verantwoordelijkheden op het bouwterrein duidelijk af te bakenen en de voor de uitoefening van bepaalde taken vereiste veiligheidsopleiding vast te stellen”.

Er zij echter op gewezen dat wettelijke bepalingen alleen de arbeidsveiligheid niet kunnen verhogen; uit de ongevallenstatistieken blijkt immers dat er bij verreweg de meeste ongevallen niet of onvoldoende rekening was gehouden met de voorschriften. Daarom wil de Commissie, zoals zij in het voornoemde programma heeft verklaard, naast de voorbereiding van de richtlijnen acties voeren met het oog op de opleiding en voorlichting van werknemers en bedrijfsleiders, om hun veiligheidsbewustzijn te ontwikkelen en hun kennis omtrent het beheersen van risico's te vergroten.

⁽¹⁾ PB nr. C 28 van 3. 2. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1645/88

van de heer Mark Clinton (PPE—IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 november 1988)

(89/C 151/60)

Betreft: Invoer van kalfsvlees

Kan de Commissie cijfers verstrekken betreffende de reële invoer van kalfsvlees in de jaren 1987 en 1988, met vermelding van het belangrijkste land van herkomst?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(14 februari 1989)

In 1987 heeft de Gemeenschap 272 018 kalveren met een levend gewicht van minder dan 220 kg uit derde landen ingevoerd voor de mesterij.

Vooruit uit de volgende landen zijn kalveren ingevoerd:

- Polen: 219 102 stuks,
- Tsjechoslowakije: 27 376 stuks,
- Hongarije: 20 686 stuks.

Zoals het geachte Parlements-lid reeds is medegedeeld in het antwoord op zijn brief van 18 juli 1988 aan de heer Andriessen, en in het antwoord op zijn mondelinge vraag H-614/88 ⁽¹⁾, is, als gevolg van de invoering van het geharmoniseerd systeem op 1 januari 1988, aanzienlijke vertraging ontstaan bij de opstelling van de officiële statistieken over de buitenlandse handel van de Gemeenschap. De Commissie beschikt dan ook niet over exacte gegevens betreffende de invoer in de Gemeenschap in 1988.

Wel kan zij uit door de voornaamste invoerende landen (Italië en Duitsland) verstrekte informatie afleiden dat de bedoelde import in de Gemeenschap in de eerste maanden

van 1988 een aanzienlijke stijging te zien heeft gegeven ten opzichte van de overeenkomstige periode van 1987. De kans is dus groot dat het totaalcijfer voor in de Gemeenschap geïmporteerde kalveren in 1988 hoger uitkomt dan in 1987.

(¹) Handelingen Europees Parlement nr. 2-371 (november 1988).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1653/88

van de heer Kenneth Collins (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 november 1988)

(89/C 151/61)

Betreft: Stralingsniveau van radon in huizen

Is het de Commissie bekend dat het aantal met radon besmette huizen blijkens de recente studie van de organisatie van inspecteurs voor milieuhygiëne in het Verenigd Koninkrijk 2 tot 2 1/2 maal zo hoog is als bij eerdere schattingen? Is de Commissie op de hoogte van stralingsniveaus in andere Lid-Staten en is zij voornemens maatregelen te nemen om elke mogelijke dreiging voor de bevolking te beperken?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(7 februari 1989)

De Commissie is inderdaad op de hoogte van het onlangs door de organisatie van inspecteurs voor milieuhygiëne uitgevoerde onderzoek naar radonbesmetting in 2 500 huizen in het Verenigd Koninkrijk en de uitkomsten daarvan. Voorts is zij ook bekend met onderzoek dat door andere organisaties in het Verenigd Koninkrijk en in andere Lid-Staten is verricht, zoals blijkt uit haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1655/87 van de heer Roelants du Vivier (¹). Een aantal van deze studies is uitgevoerd in het kader van het communautaire onderzoekprogramma op het gebied van stralingsbescherming.

Wat de maatregelen tot beperking van de radonstraling in huizen betreft, is door de overheid in verscheidene Lid-Staten al voorlichting verstrekt over mogelijke maatregelen tegen deze straling in bestaande huizen en voorzorgsmaatregelen bij de bouw van nieuwe huizen. Beperkende maatregelen en risico-evaluatie worden momenteel onderzocht in het kader van het onderzoekprogramma Stralingsbescherming.

De Commissie van haar kant werkt aan een voorstel inzake de bescherming van de bevolking tegen blootstelling aan radon in woningen.

(¹) PB nr. C 140 van 30. 5. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1686/88

**van de heren José Alvarez de Paz en Jesús Cabezón Alonso
(S—E)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 november 1988)

(89/C 151/62)

Betreft: Laatste rapport van Amnesty International

In het laatste verslag van Amnesty International wordt gewezen op de droevige balans die 40 jaar na de Universele verklaring van de rechten van de mens kan worden opgemaakt van deze rechten in de wereld. In 1987 vonden 760 terechtstellingen plaats in 39 landen, waarvan alleen al in Zuid-Afrika, Iran en China meer dan 100.

Is de Commissie niet voornemens een uitgebreid debat te doen houden ter bespreking van deze ernstige toestand met het doel maatregelen te treffen (binnen het kader van de toekomstige politieke samenwerking)?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(15 februari 1989)

De Commissie heeft nota genomen van het alarmerend verslag van Amnesty International waarnaar de geachte Parlementsleden verwijzen. Zoals staat in de gezamenlijke verklaring inzake de mensenrechten van Parlement, Raad en Commissie van 5 april 1977, blijft de Commissie de grootste aandacht besteden aan de bescherming van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden. Sinds 1983 heeft zij een actief aandeel in de debatten, voltallige zittingen en jaarverslagen van het Parlement betreffende de situatie van de rechten van de mens in de wereld. De Commissie is ook van plan deel te nemen aan het volgende debat over de situatie van de mensenrechten in de wereld dat in het eerste kwartaal van 1989 zal plaatsvinden.

De Commissie, die ten volle bij de Europese politieke samenwerking betrokken is, wil erop wijzen dat er regelmatig wezenlijke discussies over onderwerpen inzake de mensenrechten op de verschillende niveaus en binnen de betrokken instanties van de politieke samenwerking plaatsvinden.

De kwestie van de eerbiediging van de mensenrechten wordt behandeld in het jaarverslag aan het Europese Parlement inzake de Europese Unie, dat delen betreffende de Gemeenschap en de Europese politieke samenwerking bevat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1689/88
van de heer Hans-Jürgen Zahorka (PPE—D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 december 1988)
(89/C 151/63)

Betreft: Aanbesteding van de Commissie aan de Regeringen van de Lid-Staten inzake nieuwe telematicadiensten

Is de Commissie bereid de Regeringen van de Lid-Staten en eventueel ook de instellingen van de Gemeenschap aan te bevelen om met het oog op de nieuwe telematicadiensten in versneld tempo over te gaan tot de aankoop van bijvoorbeeld 500 000 terminals?

Is de Commissie niet met mij van mening dat de Europese industrie weliswaar in staat is dergelijke diensten aan te bieden, maar dat het aan eerste opdrachten schort?

Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie
(24 februari 1989)

In het kader van de voltooiing van de interne markt vóór eind 1992 heeft de Commissie een uitgebreid voorstel inzake de politieke maatregelen die op telecommunicatiegebied nodig zijn, ingediend (Groenboek over telecommunicatie⁽¹⁾). De daar omschreven maatregelen zijn nader uitgewerkt in een vervolgdocument (tenuitvoerlegging van het Groenboek⁽²⁾), nadat de discussie hierover op tal van gebieden tot een gemeenschappelijk standpunt had geleid.

Prioritaire doelstellingen van dit beleid zijn de bevordering van een Europese markt voor telecommunicatiediensten en -eindapparatuur. Met een aantal van de voor de realisering van deze doelstelling voorgestelde maatregelen is reeds een aanvang gemaakt, terwijl sommige reeds gedeeltelijk, bijvoorbeeld in de vorm van besluiten, tot een eerste resultaat hebben geleid.

Enkele maatregelen die rechtstreeks betrekking hebben op de bevordering van de telematicasector zijn:

1. Aanbeveling van de Raad betreffende de gecoördineerde invoering van het digitale netwerk voor geïntegreerde diensten (ISDN)⁽³⁾ in de Europese Gemeenschap (86/659/EEG);
2. Richtlijn van de Commissie betreffende de mededinging op de markten van telecommunicatie-eindapparatuur (88/301/EEG);
3. Richtlijn betreffende de wederzijdse erkenning van goedkeuringen van eindapparatuur voor telecommunicatie (86/361/EEG);
4. Voorbereiding van een richtlijn voor een gemeenschappelijke markt voor telecommunicatiediensten.

Deze maatregelen zijn de belangrijkste hoekstenen van een goed gecoördineerd instrumentarium, dat een essentiële voorwaarde is voor de totstandbrenging van een gemeenschappelijke telematicamarkt in Europa.

In principe hebben zij tot doel elke niet-tarifaire handelsbelemmering binnen de Gemeenschap op te heffen en zodoende tegelijkertijd bij te dragen tot de verbetering van het concurrentievermogen van de Europese industrie.

Tegen de achtergrond van deze verregaande liberalisering dient het in principe aan de deelnemers aan de markt te worden overgelaten om de geboden kansen waar te nemen.

Aangezien het hier in principe in de eerste plaats gaat om een markt die wordt bepaald door technologische innovatie, zijn voor een aanloopfase bijzondere maatregelen getroffen om de vraag te stimuleren. In dit opzicht deelt de Commissie in principe de in de vraag naar voren gebrachte opvatting van het geachte Parlementslid. Rechtstreeks ingrijpen in het marktmechanisme, bijvoorbeeld in de vorm van opdrachten in de beginfase, wordt evenwel in principe onverenigbaar geacht met het streven naar liberalisering en met de mededingingsregels.

Er wordt evenwel nog gezocht naar geschikte maatregelen om het op de markt brengen van telematica-eindapparatuur te ondersteunen. Zo zou een voorbeeldwerking kunnen uitgaan van een snelle invoering van het ISDN voor de diensten van de Commissie.

De Commissie gaat ervan uit dat de hierboven beschreven maatregelen geschikt zijn om een snelle ontwikkeling van deze belangrijke markt te stimuleren.

⁽¹⁾ Doc. COM(87) 290: Naar een dynamische Europese economie — Groenboek over de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor telecommunicatiediensten en -apparatuur.

⁽²⁾ Doc. COM(88) 48: Naar een concurrerende gemeenschappelijke telecommunicatiemarkt in 1992 — de tenuitvoerlegging van het Groenboek over de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor telecommunicatiediensten en -apparatuur.

⁽³⁾ ISDN — Integrated Services Digital Network.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1711/88
van mevrouw Mary Banotti (PPE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 december 1988)
(89/C 151/64)

Betreft: Invoer van bepaalde giftige chemicaliën in de Gemeenschap

1. Houdt de Gemeenschap toezicht op de hoeveelheid giftige chemicaliën die door de Lid-Staten van de Gemeenschap wordt ingevoerd of uitgevoerd?

2. Zo ja, kan de Commissie cijfers verstrekken ten aanzien van de hoeveelheid giftige chemicaliën en met name strychnine, die jaarlijks in de Lid-Staten wordt gebruikt?

3. In welke Lid-Staten rust een verbod op of gelden aanzienlijke beperkingen ten aanzien van het gebruik van strychnine?

4. Kan de Commissie mededelen welke de belangrijkste ondernemingen zijn die strychnine invoeren of vervaardigen in de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(8 februari 1989)

1 en 2. De Commissie stelt regelmatig statistieken op van de handel in chemicaliën en chemische producten, waaronder bepaalde giftige chemicaliën, op basis van tariefposten. Strychnine is een van een aantal alkaloiden die zonder nadere individuele aanduiding zijn samengevoegd onder één tariefpost. In 1987 bedroeg de handel in de Gemeenschap voor deze groep van chemicaliën 154 ton.

Op 16 juni 1988 heeft de Raad Verordening (EEG) nr. 1734/88 ⁽¹⁾ betreffende de uitvoer uit en de invoer in de Gemeenschap van bepaalde gevaarlijke chemische stoffen aangenomen. In deze verordening is een kennisgevingsprocedure vastgesteld voor de uitvoer van gevaarlijke chemische stoffen naar derde landen, op grond waarvan het land van bestemming in kennis moet worden gesteld van de beperkende maatregelen die in de Gemeenschap van kracht zijn en de redenen daarvoor. Met betrekking tot de invoer in de Gemeenschap van dergelijke chemische stoffen uit derde landen is in de verordening een procedure neergelegd voor de uitwisseling van informatie tussen de Commissie en de Lid-Staten. De verordening, die op 16 juni 1989 in werking treedt, zal een betere bescherming van de bevolking en het milieu in zowel derde landen als in de Gemeenschap garanderen.

3. Hoewel op strychnine de bepalingen van Richtlijn 78/631/EEG van de Raad betreffende de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten (bestrijdingsmiddelen) ⁽²⁾ van toepassing zijn, zijn er geen communautaire beperkende voorschriften ten aanzien van de handel en het gebruik. De Commissie is niet in kennis gesteld van een eventueel verbod of strenge beperkingen in afzonderlijke Lid-Staten.

4. Volgens de gegevens waar de Commissie over beschikt, wordt strychnine gefabriceerd door twee ondernemingen in Frankrijk: Etablissement Foudré, Parijs, en R-ques Chimie, Saint-Ouen.

⁽¹⁾ PB nr. L 155 van 22. 6. 1988, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. L 144 van 30. 5. 1984, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1752/88

van mevrouw Barbara Castle (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 december 1988)

(89/C 151/65)

Betreft: Vervoer van levende dieren voor de slacht

In aansluiting op mijn vragen nr. 980/87 ⁽¹⁾, nr. 2667/87 ⁽²⁾ en nr. 49/88 ⁽³⁾ zij erop gewezen dat er nog

steeds geen spoor is van het langverwachte onderzoek over het vervoer van dieren, dat tegen het eind van 1987 gereed zou zijn.

Kan de Commissie a) dit verslag met spoed indienen en b) in het licht van dit verslag antwoord geven op de in vraag 980/87 aan de orde gestelde punten?

⁽¹⁾ PB nr. C 42 van 15. 2. 1988, blz. 52.

⁽²⁾ PB nr. C 317 van 12. 12. 1988, blz. 30.

⁽³⁾ PB nr. C 317 van 12. 12. 1988, blz. 40.

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(8 februari 1989)

Het verslag van de door de Nederlandse Veterinaire Dienst uitgevoerde veldstudie over de toepassing van de Gemeenschapsrichtlijnen ter zake is vertaald. Een kopie van de conclusies zal rechtstreeks aan het geachte Parlements-lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement worden toegezonden.

Het onderzoek inzake het vervoer van dieren over lange afstanden dat wordt uitgevoerd in opdracht van de Commissie, heeft vertraging opgelopen en is nog niet volledig. Zodra alle resultaten van dit onderzoek beschikbaar zijn, zullen ze samen met het Nederlandse verslag worden gepubliceerd.

De Commissie legt momenteel de laatste hand aan een ontwerp-voorstel dat in het begin van dit jaar bij de Raad zal worden ingediend en waar ten volle rekening zal worden gehouden met alle punten die in de vraag van het geachte Parlements-lid aan de orde zijn gesteld.

Het voorstel voorziet met name in inspecties ter plekke door veterinaire deskundigen van de Commissie en in een absolute beperking van de duur van het vervoer zonder rust, voeder en water, tot ten hoogste 24 uur.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1760/88

van de heer Florus Wijsenbeek (LDR—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 december 1988)

(89/C 151/66)

Betreft: Erkenning van Venlo als logistiek centrum

Heeft de Commissie kennis genomen van de vierde nota Ruimtelijke Ordening van de Nederlandse Regering?

Heeft de Commissie daarin kennis genomen van het feit dat, alhoewel deze nota in een Europees perspectief geplaatst is, Venlo daarin niet als „stedelijk knooppunt”, dat in aanmerking komt voor steun bij ontwikkelingen, erkend wordt ondanks het grote belang van Venlo als vervoers- en logistiek centrum voor het Europese goederenvervoer?

Is de Commissie bereid de gemeente Venlo te ondersteunen in het streven alsnog als stedelijk knooppunt in de nota opgenomen te worden, mede in het belang van de regionale en Europese functie van die stad? Zo ja, is de Commissie dan bereid, na overleg met de desbetreffende gemeente, bij de Nederlandse autoriteiten in die zin te interveniëren?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(8 maart 1989)

De Commissie heeft de vierde nota Ruimtelijke Ordening van de Nederlandse Regering niet ontvangen. Daarom is zij niet in staat de inhoud van dit document te beoordelen.

Toch wil de Commissie het belang van Venlo als onder meer logistiek centrum voor het Europese goederenvervoer niet ontkennen. Op dat belang wordt eveneens gewezen in de studie die tot doel heeft om voor de grensoverschrijdende regio „Rijn-Maas-Noord” tussen Nederland en de Bondsrepubliek Duitsland een gemeenschappelijk concept voor grensoverschrijdende ontwikkeling op te stellen, en die door de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten bij de Commissie is ingediend.

In dit perspectief en in het kader van de hervorming van de Structuurfondsen zou de gemeente Venlo, omdat zij deel uitmaakt van voornoemde grensoverschrijdende regio, op grond van de laatste alinea van artikel 3, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2052/88 ⁽¹⁾ voor steun in aanmerking kunnen komen. Hierin wordt namelijk gesteld dat het EFRO kan bijdragen tot de ondersteuning van studies of proefprojecten op het gebied van de regionale ontwikkeling in de Gemeenschap, met name in de grensregio's.

Bovendien heeft de Raad op 19 december 1988 zijn goedkeuring gehecht aan een verordening betreffende het verlenen van financiële steun aan vervoersinfrastructuurprojecten ⁽²⁾ waartoe onder meer een project voor een autosnelweg tussen Boxmeer en de Bondsrepubliek Duitsland via Venlo behoort.

⁽¹⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 9.

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 4048/88 (PB nr. L 356 van 24. 12. 1988).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1764/88

van de heer David Martin (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 december 1988)

(89/C 151/67)

Betreft: Problemen in verband met opheffing douanecontroles

Is de Commissie ook niet van mening dat de opheffing van de douanecontroles tussen de Lid-Staten tegen eind

1992 globaal gezien weliswaar toe te juichen is maar dat er wel meer problemen door ontstaan op het vlak van bestrijding van drugsmokkel en terrorisme en de verspreiding van hondsdelheid. Het zal de Commissie niet onbekend zijn dat dit probleem vooral van belang is voor het Verenigd Koninkrijk waar de natuurlijke grenzen, met name de zeehavens, tot dusverre een effectieve controle mogelijk hebben gemaakt.

Kan de Commissie mededelen of zij zich reeds heeft beraden op maatregelen om deze problemen het hoofd te bieden en, zo ja, in welk stadium deze zich bevinden?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(20 februari 1989)

De Commissie heeft zopas een mededeling bij de Raad ingediend ⁽¹⁾, waarin een analyse wordt gemaakt van de problemen die ingevolge de afschaffing van de personencontrole aan de grenzen kunnen ontstaan in verband met terrorisme en handel in verdovende middelen. Tevens licht zij haar standpunt toe met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen opdat de opheffing van de controles niet tot een verminderde veiligheid zou leiden.

In verband met de veterinaire controles in de intracommunautaire handel en de uitbreiding van de controle op de toepassing van de veterinaire voorschriften heeft de Commissie de Raad ter zake dienende voorstellen voorgelegd ⁽²⁾. Tijdens zijn zitting van 18 november 1988 keurde het Parlement deze voorstellen goed.

⁽¹⁾ Doc. COM(88) 640 def.

⁽²⁾ PB nr. C 225 van 31. 8. 1988, blz. 4 en 9.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1779/88

van de heer Kenneth Collins (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 december 1988)

(89/C 151/68)

Betreft: Richtlijnen betreffende de kwaliteit van water

Op 22 februari 1988 heb ik een vraag aan de Commissie (nr. 2378/87) gesteld over richtlijnen betreffende de kwaliteit van water; in haar pas op 19 oktober gepubliceerde antwoord ⁽¹⁾ deelde de Commissie mede dat zij, na bestudering van de inhoud van het document van de Regering van het Verenigd Koninkrijk, deze heeft gevraagd om een nadere toelichting betreffende een aantal punten en in afwachting is van een antwoord. Kan de Commissie mededelen om welke punten het hierbij gaat, waarom deze

moesten worden verduidelijkt, of zij een antwoord heeft ontvangen en, zo ja, of dat antwoord bevredigend was?

(¹) PB nr. C 111 van 2. 5. 1989.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie
(14 februari 1989)**

De Commissie heeft het Verenigd Koninkrijk om opheldering gevraagd over een aantal punten in verband met de vraag of de Britse plannen voor de privatisering van de waterinstanties verenigbaar zijn met de communautaire richtlijnen inzake de waterkwaliteit. De belangrijkste kwesties zijn:

a) Drinkwater

- i) De Commissie is bezorgd dat het Verenigd Koninkrijk wellicht van plan is om waterleidingsbedrijven onder bepaalde omstandigheden toe te staan drinkwater te blijven leveren dat niet voldoet aan de parameters die zijn neergelegd in Richtlijn 80/778/EEG (¹).
- ii) De Commissie is tevens bezorgd dat het Verenigd Koninkrijk wellicht van plan is om particuliere waterleidingbedrijven aan te wijzen als de lichamen die moeten controleren of drinkwater voldoet aan de communautaire richtlijnen.

b) Zuiveringsslib

De Commissie heeft het Verenigd Koninkrijk gevraagd of er een onafhankelijk lichaam zal zijn voor de controle op het opbrengen van zuiveringsslib op landbouwgrond met het oog op de naleving van Richtlijn 86/278/EEG (²).

c) National Rivers Authority

De Commissie heeft het Verenigd Koninkrijk gevraagd welke taken van het NRA in verband met de controle op de vervuiling volgens het Verenigd Koninkrijk in aanmerking komen voor uitbesteding.

d) Gemeentelijke waterzuiveringsinstallaties

De Commissie heeft vernomen dat het Verenigd Koninkrijk wellicht van plan is de lozingsvergunningen van een aantal gemeentelijke waterzuiveringsinstallaties te versoepelen, voordat de privatisering van de waterinstanties plaatsvindt. Wij hebben het Verenigd Koninkrijk gevraagd of dit beleid in overeenstemming is met artikel 2 van Richtlijn 76/464/EEG (³), d.w.z. beëindiging van de verontreiniging door de gevaarlijke stoffen van lijst I en vermindering van de verontreiniging door de gevaarlijke stoffen van lijst II.

De Commissie wacht op nadere informatie van het Verenigd Koninkrijk over deze punten.

(¹) PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

(²) PB nr. L 181 van 4. 7. 1986.

(³) PB nr. L 129 van 18. 5. 1976.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1780/88
van de heer Gijs de Vries (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 december 1988)
(89/C 151/69)**

Betreft: Informatie over overheidssteun in het Publikatieblad

De heer Sutherland, lid van de Commissie, heeft het Parlement beloofd in het Publikatieblad meer informatie te verstrekken wanneer derde partijen wordt gevraagd commentaar te leveren op overheidssteunmaatregelen. Als eerste stap besloot de Commissie in 1987 in toekomstige publikaties de naam van de betrokken ondernemingen te noemen.

Nu is er in PB nr. C 286 van 24 oktober 1987, blz. 5, echter een mededeling verschenen over steunmaatregelen die de Nederlandse Regering denkt te nemen ten behoeve van een niet-genoemde producent van gewasbeschermingsmiddelen.

1. Om welke onderneming gaat het?
2. Heeft de Nederlandse Regering haar steunplannen gewijzigd en, zo ja, op welke wijze?
3. Wil de Commissie er in het vervolg op toezien dat de in het Publikatieblad verstreckte informatie doorzichtig is?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(24 februari 1989)**

1. Het in de bekendmaking (¹) bedoelde steunvoornemen heeft betrekking op de firma Duphar-CPD, een fabrikant van fytosanitaire producten.

2. Naar aanleiding van het inleiden van de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag ten aanzien van dit steunvoornemen, hebben besprekingen plaatsgevonden ten einde de omvang van de steun te verminderen, in verband met de gevolgen daarvan voor de mededinging. De Nederlandse Regering is ermee akkoord gegaan het steunbedrag van 14,175 miljoen gulden (6,05 miljoen Ecu) terug te brengen tot 7,875 miljoen gulden (3,37 miljoen Ecu), waardoor de bruto-steunintensiteit wordt verminderd van 45% tot 25% van de met de projecten gemoeide kosten, hetgeen gezien het feit dat het hier om toegepast onderzoek gaat aanvaardbaar leek in het licht van de communautaire kaderregeling voor staatssteun voor onderzoek en ontwikkeling. In verband met deze wijziging en mede gezien een aanvullende informatie waaruit het additionele karakter van de steun op het in het bedrijf uitgevoerde onderzoek bleek, heeft de Commissie in mei 1988 besloten de procedure te beëindigen en haar goedkeuring aan de steun te verlenen.

3. De Commissie deelt de mening van het geachte Parlementslid over de behoefte aan doorzichtigheid op het

gebied van overheidssteun. Zij heeft besloten dat in mededelingen aan derden in het Publikatieblad de naam van de ontvanger van de steun moet worden vermeld. Tevens stelt zij het geachte Parlementslid ervan in kennis dat alle inzake staatssteun genomen beslissingen zijn opgenomen in het maandelijks Bulletin van de Europese Gemeenschappen (Commissie). Tevens worden steunmaatregelen van grotere omvang in de jaarlijkse verslagen over het mededingingsbeleid besproken.

(¹) PB nr. C 286 van 24. 10. 1987, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1781/88
van de heer Gijs de Vries (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 december 1988)
(89/C 151/70)

Betreft: Gebruik kabeltelevisienetten voor telecommunicatiedoeleinden

1. In zijn commentaar op het standpunt van de Nederlandse Regering over de integratie van lokale telecommunicatie-infrastructuren bepleit de Mediaraad een ondebeldzinnig onderscheid tussen het beheer van kabelnetten en het aanbieden van diensten (¹). De raad stelt dat het kabinetsstandpunt, dat kabeltelevisienetten niet mogen worden gebruikt of beschikbaar gesteld als transportmiddel van een aan de PTT opgedragen dienst (telefoon, telegraaf, telex- en datatransportdiensten), betekent dat de PTT hier een monopolie op diensten met toegevoegde waarde krijgt toegekend, en dat dit in strijd zou zijn met het communautair recht.

2. De Mediaraad meent ook dat het stellen van zwaardere eisen aan derden (aanvullende machtiging) dan aan de PTT bij het realiseren van interactieve diensten uit een oogpunt van mededingingsbeleid onjuist is.

Wat is de mening van de Commissie over beide zaken?

(¹) Mediaraad, brief aan de minister van Verkeer en Waterstaat e.a., betreffende kabinetsstandpunt rapport-Zegveld, 1 juni 1988 (nr. 368 III A-2).

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(13 maart 1989)

1. De Commissie beschikt niet over de opmerkingen van de Mediaraad en zij kan dus over de inhoud daarvan

niet haar standpunt geven. Anderzijds is de handhaving van dienstenmonopolies op zich zelf niet strijdig met het Gemeenschapsrecht. De monopolies, belast met het beheer van een dienst van algemeen economisch belang, zijn onderworpen aan de Verdragsbepalingen, met uitzondering van die voorschriften die de vervulling van hun taak zouden verhinderen. De Commissie moet dus voor elk der aan de PTT voorbehouden diensten nagaan of zij diensten van algemeen economisch belang zijn en of de toepassing van de mededingingsvoorschriften de PTT zou verhinderen haar bijzondere taak te vervullen.

Afgezien van het technische probleem dat kan ontstaan bij het gebruik van kabeltelevisienetten voor interactieve diensten gaat de Commissie thans na in hoeverre het kabeltelevisienet, althans tijdelijk, zou kunnen blijven ressorteren onder de exclusieve rechten die in de Lid-Statens met betrekking tot kabeltelevisienetten bestaan.

In het kader van dit onderzoek heeft de Commissie onlangs in hoofdlijnen een begrenzing goedgekeurd tussen de gereserveerde diensten en de diensten waarvoor de vrije concurrentie geldt, samen met de ontwerp-richtlijn inzake de geharmoniseerde voorwaarden betreffende het gebruik van netwerken en de langs deze weg aangeboden diensten (Open Network Provision) die thans nog niet geldt voor kabeltelevisienetten.

2. Wat de vergunning betreft die concurrenten van de PTT nodig hebben voor de levering van interactieve diensten, kan aan de verenigbaarheid van dit vergunningstelsel met het Gemeenschapsrecht slechts worden getwijfeld indien de Nederlandse Regering geen objectieve en niet-discriminerende criteria zou aanleggen bij de verlening van deze vergunningen of indien zij voorwaarden zou stellen die niet om dwingende redenen gerechtvaardigd zouden zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1784/88
van de heer Florus Wijsenbeek (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 december 1988)
(89/C 151/71)

Betreft: Substitutie van receptuur door apothekers

1. Is de Commissie zich ervan bewust dat de wetgeving in alle Lid-Statens voorschrijft dat apothekers, behoudens noodgevallen en uitdrukkelijke toestemming van de arts, gehouden zijn de voorschriften van de arts inzake de aan patiënten toe te dienen geneesmiddelen te volgen?

2. Acht de Commissie deze regeling, die een duidelijk onderscheid maakt tussen de verantwoordelijkheid van arts en apotheker, van essentieel belang voor de patiënt?

3. Is de Commissie niet van oordeel dat deze geldende regeling met name in stand dient te blijven voor geneesmiddelen waarvan opnamepatroon, toxische werking, de biologische beschikbaarheid en therapeutische werking identificeerbaar en essentieel zijn?

4. Is de Commissie van zins nu of in de nabije toekomst wetgeving in te dienen die het principe van verbod van substitutie van receptuur in de waagschaal stelt?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**
(28 februari 1989)

1. De Commissie is op de hoogte van de regelgeving op het gebied van de medische receptuur in de Lid-Staten.

2. De Commissie is momenteel niet in staat een uitspraak te doen over de verdeling van de verantwoordelijkheid tegenover de patiënt tussen de arts die het recept uitschrijft en de apotheker die het recept bereidt.

3. De therapeutische indicaties, de gebruikelijke doseringen, de bijwerkingen en de gebruiksvoorschriften worden overeenkomstig de communautaire richtlijnen bepaald op het moment dat het betreffende geneesmiddel in de handel wordt gebracht. De desbetreffende regels, die bijdragen tot een juiste toediening van geneesmiddelen, zijn artsen en apothekers welbekend.

4. De Commissie is momenteel niet van plan op dit zo complexe gebied actie te ondernemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1791/88
van de heer Ernest Glinne (S—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 december 1988)
(89/C 151/72)

Betreft: Aanmoediging van het onderzoek naar het „zenuwstelsel” van de plantenwereld

Ter gelegenheid van het Internationale congres van de vegetale fysiologie dat in Split (Joegoslavië) is gehouden en dat werd bijgewoond door 700 wetenschapsmensen uit 32 landen werd de „FESPP Award”, een hooggewaardeerde Europese prijs, toegekend aan een jonge onderzoekmedewerker van de Vrije Universiteit van Brussel.

Volgens mededelingen van laatstgenoemde (Libre Belgique van 31. 10. 1988) is het onderzoekcontract op grond waarvan hij zijn werkzaamheden uitvoert onzeker en zal uiterlijk binnen twee jaren aflopen. Kan de Commissie mededelen welke steun zij, afgezien van de persoon in kwestie, kan verlenen aan dit soort wetenschappelijk werk?

**Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie**
(24 februari 1989)

De werkzaamheden van de heer F. Homblé, waarvoor hij de „FESPP Award” 1988 ontving, hebben een belangrijke bijdrage geleverd tot het onderzoek van ionentransport in plantecellen. De heer Homblé heeft in planten het bestaan aangetoond van kanalen in de celmembranen die de ionenafgifte regelen en zodoende zorgen voor het doorgeven van een actiepotentiaal op soortgelijke wijze als in een zenuwcel geschiedt.

De ontdekkingen van de heer Homblé kunnen van belang zijn voor ons inzicht in de voedingsmechanismen van planten.

Dergelijk onderzoek, dat nog een zeer fundamenteel karakter bezit, kan worden gesubsidieerd in het kader van het communautaire programma Science, op voorwaarde dat er sprake is van een duidelijk transnationale samenwerking.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1792/88
van de heer Ernest Glinne (S—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 december 1988)
(89/C 151/73)

Betreft: Toetreding van de Gemeenschap tot de Europese Conventie van de rechten van de mens

Het is, gezien de noodzaak dat Europa komt tot een Europa van de burgers en met het oog op het ontbreken van een voldoende democratische gesteldheid, meer dan ooit wenselijk dat de Europese Gemeenschap als zodanig toetreedt tot de Europese Conventie van de rechten van de mens. Een dergelijke stap is des te meer gerechtvaardigd aangezien het Hof ⁽¹⁾ reeds gedurende lange tijd heeft bevestigd dat de Europese Conventie een van de bronnen is van het rechtstelsel van de Gemeenschap. Kan de Commissie mededelen om welke thans geldende redenen de Gemeenschap nog niet tot deze Conventie is getreden en welke stappen zij denkt te nemen om dit te bereiken en tot een vergelijk te komen?

⁽¹⁾ Arresten „Internationale Handelsgesellschaft” van 17. 12. 1970 en „Lieselotte Haver” van 13. 12. 1979.

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**
(7 februari 1989)

In haar memorandum van 10 april 1979 betreffende de toetreding van de Europese Gemeenschappen tot het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden ⁽¹⁾ heeft de Commissie zich uitgesproken voor de door het geachte Parlementslid ver-

langde toetreding. De Commissie heeft haar standpunt voor toetreding herhaald in haar mededeling aan het Parlement van 24 juni 1988 betreffende het Europa van de Burgers (?).

Hoewel het Parlement en het Economisch en Sociaal Comité hun steun hebben betuigd aan de toetreding en aan een verzoek om onderhandelingen te openen tot wijziging van het Verdrag om deze toetreding mogelijk te maken, heeft de Raad over deze aanpak nog niet zijn standpunt kunnen bepalen, die wat de Gemeenschappen betreft zou kunnen worden verwezenlijkt door een op artikel 235 van het EEG-Verdrag en op de dienovereenkomstige artikelen in de andere Verdragen gebaseerd besluit.

(¹) Suppl. Bull. EG 2/79.

(²) Doc. COM(88) 331.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1798/88

van de heer Hemmo Muntingh (S—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 december 1988)

(89/C 151/74)

Betreft: Programma Corine als hulpmiddel bij toepassing communautaire vogelrichtlijn

De Commissie heeft medegedeeld dat de Lid-Staten in het kader van de communautaire vogelrichtlijn tot nu toe ruim 400 gebieden hebben aangewezen en aangemeld als speciale beschermingszone voor vogels.

Het communautaire programma Corine, dat nu enkele jaren actief is met het inventariseren van gegevens omtrent natuur en milieu, zou mede als hulpmiddel moeten fungeren bij de aanwijzing en afbakening van de speciale beschermingszones.

1. Kan de Commissie mededelen of Corine al in staat is de door de Lid-Staten aangemelde speciale beschermingszones geografisch in kaart te brengen?
2. Kan de Commissie mededelen of Corine op basis van de door het programma zelf verzamelde gegevens ook al in staat is om nog niet aangemelde beschermingszones aan te wijzen en in kaart te brengen?
3. Als Corine daartoe in staat is, zou de Commissie dan dergelijke kaarten willen samenstellen en publiceren?
4. Indien Corine daartoe niet in staat is, zou de Commissie het programma dan daartoe willen aanzetten, ter bevordering van het praktisch nut van Corine voor de natuurbescherming in de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Ripa di Meana

namens de Commissie

(22 februari 1989)

1. Eind november 1988 hadden de Lid-Staten op grond van de richtlijn inzake de bescherming van in het wild

levende vogels 764 speciale beschermingszones gemeld. De gegevens die de Lid-Staten over die zones hebben verstrekt, zijn evenwel nog onvolledig, met name wat betreft de geografische ligging; die gegevens zijn tot nu toe slechts voor 459 zones meegedeeld. De gegevens zijn opgenomen in Corine, zodat het mogelijk is de spreiding van de beschermingszones over het grondgebied van de Gemeenschap in kaart te brengen.

2. De Commissie heeft in samenwerking met wetenschapsmensen uit de Lid-Staten 1 413 zones van grote betekenis voor de vogelbescherming geïdentificeerd en omschreven. Voor 1 100 zones zijn de betrokken gegevens opgenomen in Corine, zodat het mogelijk is de spreiding van die zones over het grondgebied van de Gemeenschap in kaart te brengen.

3 en 4. De werkzaamheden van de Commissie inzake vergelijking van de onder punt 1 en punt 2 bedoelde gegevensbestanden verkeren in de eindfase. De Commissie is voornemens alle gegevens in de loop van 1989 te publiceren en ze vervolgens geregeld bij te werken. Een voorlopige versie van de reeds bestaande kaarten zal rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement worden toegezonden, zodra zij beschikbaar is.

De gegevens in de databank Corine Biotopen beginnen nu, in combinatie met andere gegevens in Corine, zoals over de vegetatie, systematisch te worden gebruikt voor communautaire maatregelen voor natuurbescherming. Met name Corine, en de netwerken van deskundigen die de gegevens combineren en analyseren, zullen van bijzonder nut zijn bij de besprekingen over het voorstel voor een richtlijn voor het behoud van de habitats.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1810/88

van mevrouw Winifred Ewing (RDE—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 januari 1989)

(89/C 151/75)

Betreft: Myalgische encefalomyelitis

Zou de Commissie willen onderzoeken in welke mate deze ziekte in de Gemeenschap voorkomt en eventueel informatie willen verstrekken in hoeverre dit door de Lid-Staten onderkend wordt en zij hulp verlenen aan degenen die hieraan lijden?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(8 februari 1989)

Myalgische encefalomyelitis is een goedaardige ziekte, die echter af en toe een ernstige ziekte kan veroorzaken en daardoor sociale kosten meebrengt.

Epidemiologisch en klinisch onderzoek worden bemoeilijkt door het ontbreken van een goed diagnostisch instrument.

De Commissie beschikt niet over gegevens betreffende het voorkomen van de ziekte.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1811/88

van de mevrouw Winifred Ewing (RDE—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 januari 1989)

(89/C 151/76)

Betreft: Makreel-quota

Als gevolg van de gewijzigde migratiepatronen trekt de Noordzee-makreel verder weg van de traditionele visserijgronden ter hoogte van de Westkust van Schotland. Vissers in dit gebied kunnen daardoor hun jaarlijkse quota niet halen, daar de huidige regelingen voorschrijven dat deze slechts ten westen van Schotland mag worden gevangen.

Zou de Commissie hiernaar een onderzoek willen instellen en met voorstellen willen komen om de Schotse vissers in staat te stellen om een deel van hun makreelquota van de Westkust te vangen in het noorden van de Noordzee?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(8 februari 1989)

Naar aanleiding van de door het geachte Parlementslid vermelde problemen heeft de Raad in zijn vergadering van 9—11 december 1988, op voorstel van de Commissie, een verordening vastgesteld waarbij de Lid-Staten die een makreelquotum hebben voor ICES-zones II (behalve de EG-zone), V b (EG-zone), VI, VII, VIII a, b, d, e, XII en XIV worden gemachtigd om van 1 oktober tot en met 31 december 1989 een deel van hun quotum te vangen in de communautaire wateren tussen 59° en 62° noorderbreedte en tussen 4° westerlengte en 1° oosterlengte.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1813/88

van mevrouw Winifred Ewing (RDE—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 januari 1989)

(89/C 151/77)

Betreft: Actieplan voor de bosbouw

Het actieplan voor de bosbouw dat de Commissie deze zomer heeft goedgekeurd, beoogt uitgaven ten bedrage

van 155 miljoen pond sterling per jaar voor de bosbouw over een periode van vijf jaar.

Zou de Commissie een onderverdeling van dit cijfer willen verstrekken voor wat betreft lokatie, boomsoorten en bedrag van de te verlenen steun waarvan bij elk project sprake is?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(15 februari 1989)

De Commissie vestigt de aandacht van het geachte Parlementslid op de inhoud en de portee van de voorstellen die zijn opgenomen in haar mededeling van 23 september 1988 ⁽¹⁾. In bedoeld document is, enerzijds, de strategie op het gebied van de bosbouw uitgestippeld, die de Commissie in de komende jaren ten uitvoer wil leggen en is, anderzijds, een actieprogramma voor de bosbouw voor de periode 1989—1992 opgenomen. Met het oog op de tenuitvoerlegging van dit programma legt de Commissie zeven ontwerp-verordeningen voor met betrekking tot:

- de verbetering van de regeling inzake bebossing van landbouwgrond,
- de ontwikkeling en valorisatie van de bossen in de landelijke gebieden van de Gemeenschap,
- de uitbreiding van de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 355/77 ⁽²⁾ betreffende de verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van landbouw- en visserijproducten tot bosbouwproducten en de sector kurk,
- de instelling van een permanent comité voor de bosbouw,
- de intensivering van de maatregelen ter bescherming van de bossen tegen luchtverontreiniging,
- de intensivering van de maatregelen ter bescherming van de bossen tegen brand,
- de instelling van een Europees informatie- en communicatiesysteem voor de bosbouw.

Voor een groot deel van deze maatregelen zijn de in het kader van de hervorming van de Structuurfondsen geldende voorschriften met name van toepassing op het stuk van het partnerschap, de hoogte van de bijstand en de concentratie van de acties op de regio's met een ontwikkelingsachterstand en het platteland.

Gelet hierop en gezien de aard en het uiteenlopend karakter van deze voorstellen, is het moeilijk de door het geachte Parlementslid gestelde vraag volledig te beantwoorden, te meer daar een aantal daarvoor benodigde elementen door de Lid-Staten zelf wordt bepaald bij de tenuitvoerlegging van de bosbouwmaatregelen (bij voorbeeld de plaats waar nieuwe bomen zullen worden aangeplant en de daarbij gebruikte boomsoorten).

Voor bepaalde maatregelen moet de hoogte van de bijstand door de Raad worden vastgesteld. Voor andere maatregelen wordt de bijstand in het kader van het partnerschap door de Commissie bepaald, waarbij de in de voorschriften betreffende de hervorming van de Structuurfondsen vastgelegde grenzen in acht moeten worden

genomen. De hoogte van de bijstand kan overigens sterk verschillen naar type van maatregel, naar Lid-Staat en zelfs naar regio.

(¹) Doc. COM(88) 255 def.

(²) PB nr. L 51 van 23. 2. 1977, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1828/88

van de heer Thomas Megahy (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 januari 1989)

(89/C 151/78)

Betreft: Diefstal van katten voor de pelshandel op het Europese vasteland

Blijkens een onlangs via het Oracle/Teletextprogramma van Independent Television News verspreid bericht zou de diefstal van katten voor de pelshandel op het Europese vasteland zich in snel tempo uitbreiden. Zo zouden o.a. in een afvalcontainer te Manchester meer dan 800 kattepoten zijn aangetroffen. Volgens het bericht zouden de pelzen van deze ongelukkige dieren naar Duitsland zijn geëxporteerd waar naar verluidt een bloeiende handel in kattebont bestaat. Is de Commissie hiervan op de hoogte en, zo ja, welke maatregelen worden er in communautair verband getroffen om hieraan paal en perk te stellen?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(10 februari 1989)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar antwoorden op schriftelijke vraag nr. 1194/87 van de heer John Bird (¹), en op mondelinge vraag nr. H-260/87 van mevrouw Crawley (²) over hetzelfde onderwerp.

De Commissie blijft deze zaak aandachtig volgen, maar kan voorlopig alleen herhalen dat harde bewijzen voor de betrokken beschuldigingen ontbreken.

(¹) PB nr. L 108 van 25. 4. 1988.

(²) Handelingen van het Europese Parlement, nr. 2-354 (juli 1987).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1829/88

van de heer Kenneth Collins (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 januari 1989)

(89/C 151/79)

Betreft: Herziening van de drinkwaterrichtlijn

Kan de Commissie bevestigen dat er een comité is opgericht voor de herziening van de drinkwaterrichtlijn, dit

naar aanleiding van de bezwaren die daartegen op een onlangs gehouden zitting van de Raad zijn ingebracht? Kan de Commissie mededelen hoe dat comité is samengesteld en of zijn aanbevelingen zullen worden bekendgemaakt en, zo ja, binnen welke termijn? Kan zij voorts mededelen in hoeverre er op haar pressie is uitgeoefend om de normen voor drinkwaterbedrijven te verlagen, zodat de toepassing ervan in de Lid-Staten minder gaat kosten en de betrokken bedrijven dus meer winst kunnen maken?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(9 februari 1989)

De Commissie ontkent dat er een comité is opgericht voor de herziening van Richtlijn 80/778/EEG van de Raad (¹) naar aanleiding van de bezwaren die daartegen zijn ingebracht.

Sommige Lid-Staten hebben de Commissie te verstaan gegeven dat een aantal voorschriften van de drinkwaterrichtlijn zou moeten worden versoepeld. De Commissie heeft van deze voorstellen kennis genomen, maar heeft geen maatregelen getroffen om er gevolg aan te geven.

De Commissie heeft een voorstel goedgekeurd voor een richtlijn tot wijziging van bepaalde waterrichtlijnen, waaronder de drinkwaterrichtlijn, met het oog op aanpassing van de technische inhoud van de bijlagen ervan aan de vooruitgang van wetenschap en techniek door tussenkomst van een regelgevend comité. Dit is een van de procedures die zijn ingesteld krachtens Besluit 87/373/EEG van de Raad (²) ter ondersteuning van de Commissie bij de uitoefening van de haar verleende bevoegdheden tot uitvoering van door de Raad genomen besluiten.

(¹) PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 11.

(²) PB nr. L 197 van 18. 7. 1987, blz. 33.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1846/88

van de heer William Newton-Dunn (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 januari 1989)

(89/C 151/80)

Betreft: Franse subsidies voor varkensfokkers

Is de Commissie ervan overtuigd dat de nationale subsidie van de Franse Regering voor hun varkensfokkerijen volledig in overeenstemming is met de voorschriften van de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
(23 februari 1989)**

De Franse autoriteiten hebben in het kader van de Buitengewone landbouwconferentie van 25 februari 1988 twee ontwerp-steunmaatregelen in de varkenssector meege-deeld. Het betreft:

- een ontwerp-maatregel inzake steun ter verbetering van de kwaliteit van varkensvlees in berggebieden, waartegen de Commissie geen bezwaren heeft geformuleerd;
- een ontwerp-maatregel inzake steun aan varkenshouders in moeilijkheden; deze maatregel wordt thans door de Commissie onderzocht.

Verder heeft de Commissie de Franse autoriteiten om inlichtingen gevraagd betreffende eventuele aanvullende steun in de varkenssector.

Aangezien de betrokken autoriteiten niet volledig hebben geantwoord, heeft de Commissie nogmaals vragen gesteld over een eventuele steun aan jonge landbouwers in de betreffende sector. In dit verband wordt het geachte Parlements-lid verwezen naar het antwoord van de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 486/88 van de heer Marck en nr. 508/88 van de heer Christopher Jackson ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 11 van dit Publikatieblad.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1852/88
van de heer Virgilio Pereira (LDR—P)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 januari 1989)
(89/C 151/81)**

Betreft: Aanvragen van het autonoom gewest Madeira voor steun uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie

Hoeveel aanvragen voor steun uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie, heeft het autonoom gewest Madeira sedert 1 januari 1986 ingediend en hoeveel van deze aanvragen zijn er daadwerkelijk door de Commissie goedgekeurd?

Kan de Commissie een lijst opstellen van de projecten die zijn ingediend in het kader van de volgende verordeningen:

- Verordening (EEG) nr. 3828/85 (Pedap) ⁽¹⁾,
- Verordening (EEG) nr. 355/77 ⁽²⁾,
- Verordening (EEG) nr. 797/85 ⁽³⁾,

- Verordeningen (EEG) nr. 2908/83 ⁽⁴⁾ en (EEG) nr. 4028/86 ⁽⁵⁾,

met vermelding van de aard van de investering, de totale investeringskosten en, in het geval van goedkeuring, de participatie van het EOGFL, afdeling Oriëntatie?

⁽¹⁾ PB nr. L 372 van 31. 12. 1985, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. L 51 van 23. 2. 1977, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 290 van 22. 10. 1983, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1986, blz. 7.

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
(15 februari 1989)**

Het EOGFL, afdeling Oriëntatie, heeft in het kader van Verordening (EEG) nr. 355/77 betreffende de verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van landbouwprodukten voor een totaal bedrag van 133 361 810 esc, financiële bijstand verleend voor drie van de vier projecten waarvoor een steunaanvraag ten belope van in totaal 261 672 750 esc. was ingediend. Het betreft de volgende projecten:

- Modernisering van een tonijn- en makreelconservenfabriek in Funchal (Madeira):
verleende bijstand: 3 071 250 esc,
investeringsbedrag: 6 142 500 esc.
- Bouw van een centrale voor de concentratie van produkten op basis van bananen in Funchal (Madeira):
verleende bijstand: 94 750 000 esc,
investeringsbedrag: 227 000 000 esc.
- Inrichting van een bananenconservenfabriek in Funchal (Madeira):
verleende bijstand: 35 540 560 esc,
investeringsbedrag: 72 081 000 esc.
- Bouw van een tonijnconservenfabriek in Funchal (Madeira):
investeringsbedrag: 261 422 000 esc.

Bovendien heeft het EOGFL, afdeling Oriëntatie, in 1988 de uitgaven op grond van artikel 15 (jaarlijkse compenserende vergoeding voor de uitoefening van landbouwactiviteiten in probleemgebieden) van Verordening (EEG) nr. 797/85 vergoed. Hiermede was een totaal bedrag van 320 000 esc. gemoeid.

De Commissie doet het geachte Parlements-lid een overzicht toekomen van de op grond van de Verordeningen (EEG) nr. 2908/83 en (EEG) nr. 4028/86 gefinancierde acties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1858/88

van de heer Ernest Glinne (S—B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 januari 1989)

(89/C 151/82)

Betreft: Bescherming van fauna en flora in het Antarctisch gebied

1. Kan de Commissie mededelen of alle Lid-Staten over een soortgelijke wetgeving beschikken als de Belgische wet van 12 januari 1978 en, zo ja, wat zijn daarvan van geval tot geval de specifieke gegevens?
2. Kan de Commissie mededelen of de executieve instellingen van de Gemeenschap positief staan tegenover voorstellen om het ecologisch evenwicht in het Antarctisch gebied doeltreffender te beschermen door de exploitatie van de zeebodem te verbieden of daarvoor strikte regelingen te treffen (bij voorbeeld voorstel 448/1 van 16 juni 1988, Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers)?
3. Wat zijn de stappen van de Gemeenschap dienaangaande, zowel wat de Gemeenschap zelf betreft als met betrekking tot derde landen?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(22 februari 1989)

1. België, Frankrijk, de Bondsrepubliek Duitsland, Spanje en het Verenigd Koninkrijk, alsmede de Europese Gemeenschap zijn partij bij het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren. Het voornaamste doel van dit verdrag is een internationale strategie uit te stippelen voor de bescherming en het rationele gebruik van het Antarctische mariene ecosysteem en de samenstellende delen daarvan.

Afgezien van dit verdrag heeft de Commissie geen nauwkeurige gegevens over de nationale wetgevingen van de Lid-Staten met betrekking tot de bescherming van de Antarctische flora en fauna.

2. De Commissie verwelkomt ieder initiatief dat een bijdrage zou kunnen leveren aan het behoud van het Antarctische milieu, een gebied waarvan het ecologisch evenwicht bijzonder kwetsbaar is gezien zijn geringe capaciteit om veranderingen als gevolg van menselijk ingrijpen te verwerken.

3. De onderhandelingen voor de opstelling van een Verdrag betreffende de Antarctische minerale hulpbronnen zijn op 2 juni 1988 in Wellington afgesloten met de parafering van het Verdrag door de vertegenwoordigers van de deelnemende Staten. In dat Verdrag zijn strikte regels vastgelegd voor ontginning en exploitatie van de minerale hulpbronnen, om zo te waarborgen dat geen

schade wordt veroorzaakt aan het Antarctische milieu noch aan de ecosystemen.

Na bestudering van de tekst en in het licht van de door de Lid-Staten verstrekte uitleg is de Commissie tot de conclusie gekomen dat bepaalde in het Verdrag vastgelegde doelstellingen tot de bevoegdheden van de Gemeenschap zouden kunnen behoren, maar dat zij van te algemene aard zijn om op dit ogenblik deelneming van de Gemeenschap aan het Verdrag te rechtvaardigen. De Commissie zal evenwel nagaan of het nuttig zou zijn over de status van waarnemer te beschikken bij alle instanties van het Verdrag, zodat zij rechtstreeks betrokken zou zijn bij hun werkzaamheden.

Het is evenwel te betreuren dat de tekst van het Verdrag geen clause bevat die voorziet in latere toetreding van de Gemeenschap in haar hoedanigheid van organisatie voor regionale economische integratie waarvan verschillende leden partij zijn bij het Verdrag inzake Antarctica. Het is immers niet uitgesloten dat in de toekomst, als gevolg van de ontwikkeling van de communautaire bevoegdheden of van de activiteiten in het kader van dit Verdrag, rechtstreekse toetreding van de Gemeenschap nodig zal zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1860/88

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(10 januari 1989)

(89/C 151/83)

Betreft: Het recht van de staatsburgers van de Lid-Staten zich in alle en elk van de Lid-Staten kandidaat te stellen voor de verkiezingen voor het Parlement

Op 16 september 1988 keurde het Parlement een schriftelijke verklaring goed inzake het bovenvermelde onderwerp. Deze resolutie vraagt de Raad zich vóór 30 oktober 1988 over de doelstelling van deze verklaring uit te spreken.

Mag ik van de Raad vernemen welke haar standpunt dienaangaande is?

Antwoord

(25 april 1989)

De Raad verzoekt het geachte Parlementslid kennis te nemen van zijn antwoord d.d. 5 april 1989 op een brief van de Voorzitter van het Europese Parlement over hetzelfde onderwerp.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1866/88
van de heer John Bird (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 januari 1989)
(89/C 151/84)

Betreft: De interne markt en de „nieuwe aanpak” op het gebied van de harmonisatie van technische normen

Ten einde de harmonisatie van technische normen te bespoedigen heeft de Commissie in 1985 een nieuwe aanpak ontworpen.

Kan de Commissie, gezien de uiteenlopende denkbeelden op het gebied van de veiligheid in de Lid-Staten, mededelen welke maatregelen zij overweegt ter bescherming van de gebruiker? Hoe denkt zij er met name voor te zorgen dat:

- a) aan de fabrikanten de algemene plicht wordt opgelegd om veilige produkten te maken,
- b) de harmonisatie niet zal leiden tot een nivellering op de laagste stand van de normen in de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(20 februari 1989)

In de richtlijnen en voorstellen voor richtlijnen van de Gemeenschap ⁽¹⁾ waarin uitvoering wordt gegeven aan de resolutie van de Raad van 7 mei 1985 betreffende een nieuwe aanpak op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie ⁽²⁾, zal het beschermingsniveau van met name de consument voornamelijk worden vastgelegd in de fundamentele eisen die een integrerend deel van deze richtlijn uitmaken. Overeenkomstig artikel 100 A, lid 3, van het EEG-Verdrag, wordt in de desbetreffende voorstellen voor richtlijnen uitgegaan van een hoog beschermingsniveau. Daarom zal ook bij de door de Europese normalisatie-instellingen CEN/Cenelec vast te stellen normen uiteraard van een hoog beschermingsniveau worden uitgegaan. De Commissie heeft deze eis opgenomen in de normalisatieopdrachten die zij tot dusver aan CEN/Cenelec heeft gegeven, met name ten aanzien van machines en individuele beschermingsuitrusting.

Tevens is de Commissie van mening dat bij Europese normen moet worden uitgegaan van het belang van de consument, alsmede van dat van andere betrokkenen. De Commissie deelt de mening van de Raad die in zijn resolutie van 4 november 1983 ⁽³⁾ over de verbetering van de deelneming van de consument aan de normalisatie een beroep op de Lid-Staten doet om zich vooral sterk te maken voor de vertegenwoordiging van de consumentenbelangen in normalisatie-instellingen en in de nationale delegaties die betrokken zijn bij de werkzaamheden van CEN/Cenelec op Europees niveau.

Voorts heeft de Commissie in een mededeling van 8 mei 1974 ⁽⁴⁾ toegezegd om, als noodzakelijke aanvulling op

de nieuwe aanpak, een richtlijn in te dienen, waarbij op communautair niveau een algemene verplichting wordt ingevoerd om uitsluitend voor de consument veilige produkten op de markt te brengen. Het doel van deze richtlijn is de Commissie in staat te stellen op te treden wanneer het bestaan van gevaarlijke produkten op de markt wordt geconstateerd en de Gemeenschap een instrument te verschaffen om een algemene bescherming te kunnen bieden ten aanzien van alle ge- en verbruiksartikelen. De vele met dit voorstel verband houdende technische en juridische problemen hebben het indienen van een dergelijk ontwerp vertraagd.

⁽¹⁾ PB nr. C 141 van 30. 5. 1988, blz. 14, PB nr. C 322 van 2. 12. 1987, blz. 4, PB nr. C 29 van 3. 2. 1988, blz. 1, PB nr. C 214 van 16. 8. 1988, blz. 23, PB nr. L 187 van 16. 7. 1988, blz. 1, PB nr. L 344 van 6. 12. 1976, blz. 24.

⁽²⁾ PB nr. C 136 van 4. 6. 1985.

⁽³⁾ PB nr. C 293 van 17. 11. 1988.

⁽⁴⁾ Doc. COM(87) 209 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1874/88
van de mevrouw Winifred Ewing (RDE—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 januari 1989)
(89/C 151/85)

Betreft: Een instituut voor onderzoek naar niet-nucleaire energie

In Dounreay, Caithness (Schotland) is een kerncentrale gesloten. Daarbij gingen ongeveer 2 000 arbeidsplaatsen verloren.

Is de Commissie, nu er een tendens bestaat om terug te komen van kernenergie, voornemens in Dounreay een instituut op te zetten voor onderzoek naar niet-nucleaire energie, ten einde iets te doen aan de werkloosheid in deze regio?

Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie
(2 maart 1989)

De Commissie is niet voornemens voor te stellen een instituut voor onderzoek naar niet-nucleaire energie op te zetten.

De eigen onderzoekactiviteiten van de Commissie worden uitgevoerd door het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek in zijn wetenschappelijke instituten in Ispra (Italië), Karlsruhe (Bondrepubliek Duitsland), Geel (België) en Petten (Nederland). Het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek voert de specifieke onderzoekprogramma's voor de periode 1988—1991 uit zoals deze op 14 oktober 1988 door de Raad, in samenwerking met het Parlement, zijn vastgesteld ⁽¹⁾. Een van deze programma's heeft betrekking op referentiemethodes voor nucleaire energie.

Het onderzoek naar niet-nucleaire energie moet worden uitgevoerd in de vorm van contracten voor gezamenlijke rekening in het kader van het specifieke onderzoekprogramma „Joule”, waarover de Raad, in samenwerking met het Parlement, op 15 december 1988 een gemeenschappelijk standpunt heeft vastgesteld.

(¹) PB nr. L 286 van 20. 10. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1882/88
van mevrouw Winifred Ewing (RDE—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 januari 1989)
(89/C 151/86)

Betreft: Preferentieprijis voor zalm

Kan de Commissie uitleggen waarom zalm niet valt onder de communautaire visserijverordeningen die het mogelijk maken een referentielijst vast te stellen of een sluisdeurmechanisme te hanteren?

Gaat de Commissie dit standpunt thans wijzigen met het oog op de huidige marktverhoudingen die wel eens zouden kunnen leiden tot een plotselinge drastische prijsdaling als gevolg van de concurrentie van Noorwegen en andere derde landen?

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(7 februari 1989)

De Commissie is van oordeel dat in de huidige omstandigheden de instelling van een referentieprijis of een andere interventieregeling voor zalm niet verantwoord is, en wel om de volgende redenen:

- de zalmkweek wordt ontwikkeld in de context van internationale concurrentie. Substitutie van de invoer uit derde landen via verhoging van de communautaire produktie dient te gebeuren in het kader van de mededingingsvoorwaarden;
- hoewel het aanbod van zalm op de markt van de Gemeenschap aanzienlijk is toegenomen, blijven de prijzen zeer hoog zodat ook het inkomen van de producenten uit de Gemeenschap bevredigend blijft;
- de produktie en de kwaliteit van zalm kan, dank zij het industriële procédé, goed worden beheerst. Dit stelt de producenten uit de Gemeenschap in staat de prijzen te stabiliseren en mogelijk zelfs hun marktaandeel te vergroten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1904/88
van de heer John McCartin (PPE—IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 januari 1989)
(89/C 151/87)

Betreft: Interventieprijis voor rundvlees

Geeft de Commissie zich rekenschap ervan dat de bijzondere situatie op de Ierse rundvleesmarkt, waar de verkoopprijs van een miniem percentage van de produktie bepalend is voor de marktprijs, met zich meebrengt dat aanvaarding van het voorstel tot vaststelling van het interventieniveau op 84 % van de interventieprijis een verlaging van de Ierse rundvleesprijzen met nagenoeg 9 p/kg ten opzichte van de huidige prijzen zou teweegbrengen en dat deze nog veel verder zouden zakken wanneer de communautaire rundvleesproduktie in de toekomst zou stijgen?

Is de Commissie ook niet van mening dat de doeltreffendste manier om de prijzen te stabiliseren en tegelijk de interventieaankopen te beperken, erin bestaat de interventieniveaus op hun huidige peil van 87 en 91 % van de interventieprijis te bevriezen (en aldus het vertrouwen van de landbouwers in de markt te handhaven), en daarnaast te zorgen voor adequate exportrestituties en steunmaatregelen voor de particuliere opslag van produkten waarvoor reeds exportcontracten bestaan?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
(22 februari 1989)

De voorstellen van de Commissie voor de hervorming van de rundvleesregeling zijn bedoeld om de produktie meer marktgericht te maken, maar toch tegelijk de belangen van de producenten te beschermen door een premieregeling en door essentiële steun te verlenen als dit wegens moeilijke marktomstandigheden nodig zou zijn. De voorstellen houden in dat er onder normale omstandigheden maximaal 200 000 ton voor interventie kan worden overgenomen; de feitelijke aankoop voor interventie zou gebeuren via een inschrijvingsprocedure. De voorgestelde aanpassingen van de prijsniveaus waarop tot interventie wordt overgegaan, vormen een integrerend onderdeel van het voorgestelde nieuwe systeem.

De Commissie heeft ook een rationalisatie voorgesteld van de premieregeling voor rundvlees, waarbij voor het Verenigd Koninkrijk de variabele premie en de premie voor kalveren worden ingetrokken. De premie voor zoogkoeien en de speciale premie voor mannelijke runderen zullen aanzienlijk worden verhoogd.

De Commissie is het niet eens met het standpunt van het geachte Parlementslid dat als gevolg van de hervorming van de regeling de opbrengsten voor de rundvleesproducenten in Ierland zoveel zouden dalen als wordt gesuggereerd. De Commissie zal bij het nemen van de maatregelen

len voor het beheer van de markt rekening houden met het belang van de rundvleessector in Ierland. Het is de bedoeling van de Commissie, afgezien nog van de aankoop door de interventiebureaus, de markt zo nodig te blijven ondersteunen door middel van steun voor de particuliere opslag en uitvoerrestituties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1905/88
van de heer John McCartin (PPE—IRL)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(16 januari 1989)
(89/C 151/88)

Betreft: Interventieprijis voor rundvlees

Geeft de Raad zich rekenschap ervan dat de bijzondere situatie op de Ierse rundvleesmarkt, waar de verkoopprijs van een miniem percentage van de produktie bepalend is voor de marktprijs, met zich meebrengt dat aanvaarding van het voorstel tot vaststelling van het interventieniveau op 84 % van de interventieprijis een verlaging van de Ierse rundvleesprijzen met nagenoeg 9 p/kg ten opzichte van de huidige prijzen zou teweegbrengen en dat deze nog veel verder zouden zakken wanneer de communautaire rundvleesproduktie in de toekomst zou stijgen?

Is de Raad ook niet van mening dat de doeltreffendste manier om de prijzen te stabiliseren en tegelijk de interventieaankopen te beperken, erin bestaat de interventieniveaus op hun huidige peil van 87 en 91 % van de interventieprijis te bevriezen (en aldus het vertrouwen van de landbouwers in de markt te handhaven), en daarnaast te zorgen voor adequate exportrestituties en steunmaatregelen voor de particuliere opslag van produkten waarvoor reeds exportcontracten bestaan?

Antwoord
(25 april 1989)

De Raad is zich bewust van het belang van de rundvleesproduktie in de landbouweconomie van Ierland. De Raad heeft de voorstellen van de Commissie voor de hervorming van de gemeenschappelijke marktordening voor rundvlees sedert november 1988 diepgaand besproken, in het bijzonder de wijziging van het stelsel van interventieaankopen. De Raad heeft zich, om de omvang van de interventieaankopen te blijven beperken zonder het inkomen van de veehouders in het geding te brengen, geconcentreerd op de problemen in verband met de vaststelling van het niveau en de toepassingsvoorwaarden van de interventieaankopen, de vaststelling van een maximum voor die aankopen en de werking van het vangnet dat speciaal bedoeld is om te voorkomen dat de marktprijzen in een neerwaartse spiraal geraken.

Ten slotte heeft de Raad, na het op 17 februari uitgebrachte advies van het Parlement in aanmerking te hebben

genomen — welk advies voor het wezenlijke de gewijzigde voorstellen van de Commissie steunde — op 2 maart 1989 een besluit genomen inzake de in de gemeenschappelijke marktordening voor rundvlees aan te brengen hervormingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1907/88
van de heer John McCartin (PPE—IRL)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(16 januari 1989)
(89/C 151/89)

Betreft: Herziening van de steunregeling voor de rundvleesmarkt

Is de Raad ook niet van mening dat de lopende onderhandelingen over de herziening van de steunregeling voor rundvlees zeer vergaande consequenties zullen hebben voor de Ierse producenten, vooral op middellange en lange termijn?

Is de Raad overigens ook niet van oordeel dat de voorgenomen verlaging van deze marktsteun vrij ingrijpende gevolgen zal hebben, niet alleen voor de landbouwininkomens maar ook voor de werkgelegenheid in de rundvleessector in het algemeen en dat met name het voorstel om vooraf een plafond voor interventieaankopen vast te stellen, een gevaarlijk precedent kan scheppen en kan resulteren in een opdeling van de interventiequota tussen de Lid-Staten?

Antwoord
(25 april 1989)

De Raad is zich bewust van het belang dat de hervorming van de gemeenschappelijke marktordening voor vlees op middellange en lange termijn zal hebben voor de ontwikkeling van de inkomens van de fokkers in de Gemeenschap en meent dat het herstel van de marktprijzen in het merendeel der Lid-Staten het mogelijk moet maken dat deze prijzen opnieuw de fundamentele rol gaan spelen die hun toekomt.

Wat de interventie betreft heeft de Raad, juist om het inkomen van de fokkers veilig te stellen, de mogelijkheid opengelaten om rekening te houden met een uitzonderlijke situatie en opnieuw interventieaankopen te verrichten, zelfs als dit tot overschrijding van de vastgestelde maximumhoeveelheid leidt.

Voorts heeft de Raad, gezien de specifieke situatie van Ierland, de speciale financieringsregeling gehandhaafd die ten behoeve van de fokkerij in Ierland voor de zoogkoeienpremie was ingevoerd.

Met inachtneming van het door het Parlement op 17 februari 1989 uitgebrachte advies waarin de belangrijkste

punten van gewijzigde voorstellen van de Commissie werden gesteund, heeft de Raad op 2 maart 1989 de verordeningen tot wijziging van de interventie- en premieregelingen in de rundvleessector vastgesteld.

Kan de Commissie ons inlichten over het bestaan van dergelijke verenigingen in de diverse Lid-Staten en kan zij mededelen welk gevolg er aan deze resolutie is gegeven op het stuk van de harmonisatie?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1929/88

van de heer Kenneth Collins (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 januari 1989)

(89/C 151/90)

Betreft: Ehlass

Kan de Commissie mededelen of zij al dan niet bezig is de statistische gegevens van de Lid-Staten over ongelukken thuis en in de vrije tijd te verwerken, overeenkomstig de vereisten van het Europees systeem voor registratie van ongelukken thuis en in de vrije tijd (European Home and Leisure Surveillance System, Ehlass)?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(10 februari 1989)

Bij de Commissie komen gegevens binnen van 58 ziekenhuizen gespreid over elf Lid-Staten, 238 000 gevallen werden door haar aan een eerste analyse onderworpen. De gegevens zijn in dit stadium nog niet representatief voor de situatie in de Gemeenschap als geheel en evenmin voor de Lid-Staten afzonderlijk. De Commissie is doende haar begeleiding van het demonstratieproject anders op te zetten; zij zal Eurostat bij het project inschakelen ten einde ervoor te zorgen dat problemen in verband met representativiteit en analyse worden opgelost.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1942/88

van de heer Jean-Pierre Abelin (PPE—F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 januari 1989)

(89/C 151/91)

Betreft: Beroepsverenigingen voor oud-strijders

Op 12 april 1984 heeft het Parlement een resolutie aangenomen ten gunste van het recht van militairen om beroepsverenigingen op te richten die hen kunnen vertegenwoordigen bij de overheid.

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(15 maart 1989)

Het verenigingsrecht voor leden van de strijdkrachten valt niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschap.

De bedoelde resolutie was overigens tot de Lid-Staten gericht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1988/88

van de heer Llewellyn Smith (S—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 januari 1989)

(89/C 151/92)

Betreft: Milieu

Welke initiatieven zijn sinds juni 1988 door de Commissie genomen of gesteund om de vervuiling van de Noordzee aan te pakken?

Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie

(15 februari 1989)

In de lente van vorig jaar heeft zich een aantal grote milieurampen — algenproliferatie en massale sterfte onder zeehonden — voorgedaan.

Een en ander is in juni onderwerp van besprekingen geweest op drie belangrijke politieke bijeenkomsten, namelijk in het kader van de Europese Raad die op 27 en 28 juni in Hannover is gehouden, in de Raad van de Europese Gemeenschappen in zijn zittingen van 16 en 28 juni en tijdens de ministeriële conferentie over het toekomstige beleid van de Gemeenschap op het gebied van het aquatisch milieu die op 27 en 28 juni in Frankfurt heeft plaatsgevonden. De tijdens deze bijeenkomsten geformuleerde conclusies en resoluties vormen de grondslag voor een krachtiger communautair beleid voor de bescherming van het aquatisch milieu, inclusief de Noordzee.

In dit verband wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1466/88 van de heer Beyer de Ryke (*).

Nadat dit antwoord was gegeven, is het voorstel voor een richtlijn betreffende het gebruik van nitraat in de landbouw door de Commissie vastgesteld en ingediend bij de

Raad ⁽¹⁾. De voorbereidende werkzaamheden met het oog op de invoering van communautaire voorschriften op het gebied van het stedelijk afvalwater zijn nu in zoverre gevorderd dat de Commissie een vergadering van deskundigen uit de Lid-Staten heeft kunnen bijeenroepen om de hoofdlijnen te bespreken van een op een werkdocument van haar diensten gebaseerde richtlijn.

Ten slotte moet er nog op worden gewezen dat de Commissie nog steeds actief betrokken is bij diverse werkzaamheden in internationaal samenwerkingsverband. Zo neemt zij onder andere deel aan de voorbereidende werkzaamheden voor de derde Noordzee-Conferentie die in maart 1990 zal worden gehouden.

⁽¹⁾ PB nr. C 132 van 29. 5. 1989, blz. 55.

⁽²⁾ Doc. COM(88) 708 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2001/88

van de heer Llewellyn Smith (S—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1989)

(89/C 151/93)

Betreft: Pentachlorofenol

Welke communautaire voorschriften gelden voor het gebruik van pentachlorofenol?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(24 februari 1989)

De Commissie heeft op 20 april 1988 bij de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn ⁽¹⁾ tot negende wijziging van Richtlijn 76/769/EEG ⁽²⁾ inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten.

Dit voorstel voor een richtlijn voorziet in een verbod op het in de handel brengen van pentachlorofenol en de verbindingen daarvan als zodanig of verwerkt in preparaten in concentraties van meer dan 0,1 %. Dit verbod is niet van toepassing in drie gevallen, namelijk: wanneer de betrokken producten bestemd zijn voor gebruik in industriële installaties:

- voor het behandelen van hout,
- voor het impregneren van zware textiel,
- als stof voor synthese.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft zijn tevredenheid over dit voorstel uitgesproken en heeft met een ruime meerderheid, bij een onthouding, een gunstig advies uitgebracht ⁽³⁾.

Binnen het Comité voor milieubeheer en volksgezondheid van het Parlement heeft in december 1988 een eerste

gedachtenwisseling plaatsgevonden, en het advies van het Parlement wordt verwacht vóór maart 1989.

⁽¹⁾ PB nr. C 117 van 4. 5. 1988, blz. 14.

⁽²⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976, blz. 201.

⁽³⁾ PB nr. C 208 van 8. 8. 1988, blz. 55.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2038/88

van Sir James Scott-Hopkins (ED—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1989)

(89/C 151/94)

Betreft: Gebruik van Ecu in handelsverkeer

Wat doet de Commissie om particuliere bedrijven aan te moedigen in het handelsverkeer gebruik te maken van de Ecu?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(7 maart 1989)

De Commissie stelt alles in het werk om het gebruik van de Ecu door particuliere bedrijven aan te moedigen.

Het gebruik van de Ecu kan onder andere worden bevorderd door zijn ruimere gebruikmaking in het kader van de Gemeenschapsbegroting. De huidige begrotingsregels, die door de Raad worden vastgesteld, belemmeren echter het gebruik van de Ecu op kerngebieden. Het meest belangrijke hiervan is de rol van de Ecu in het gemeenschappelijk landbouwbeleid, die zeer bescheiden zal moeten blijven zolang speciale wisselkoersen worden toegepast op landbouwprodukten. Ondanks deze moeilijkheid stelde de Commissie in haar ontwerp van Financieel Reglement van december 1988 ⁽¹⁾ de hantering van het beginsel — tenzij specifieke sectoriële regelingen dat onmogelijk maken — van een algemeen gebruik van de Ecu voor, niet alleen als rekeneenheid, doch ook als de teller-numerieke eenheid van de financiële vorderingen en verplichtingen van de Gemeenschap en als verrekeninstrument bij de uitvoer van de algemene begroting.

In het kader van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal is de Commissie voornemens de Ecu uitsluitend te gebruiken als de valuta waarin de ondernemingen hun heffingen bepalen. De Raad heeft echter nog geen standpunt ingenomen over de ontwerp-beschikking van de Commissie. De uitgaven ingevolge het EGKS-Verdrag worden reeds bijna geheel uitgedrukt in Ecu.

Afgezien van deze initiatieven ter wijziging van de begrotingsregels heeft de Commissie het gebruik van de Ecu verder uitgebreid tot alle operaties waarbij zij als principaal op eigen gezag optreedt. Alle contracten met betrekking tot studies, adviezen en algemene diensten luiden in Ecu en worden in Ecu afgerekend en ook overheidsop-

drachten worden in Ecu uitgeschreven. In 1988 werd circa 25 % van de niet-landbouwuitgaven op de algemene begroting in Ecu uitgedrukt, tegenover circa 15 % in het voorgaande jaar.

De Commissie is betrokken bij een reeks andere activiteiten ter bevordering van het commercieel gebruik van de Ecu. Zij volgt nauwlettend de werkzaamheden van de Associatie voor de Monetaire Unie van Europa, een groep van leidende Europese ondernemingen waarvan een der doelstellingen de bevordering van het gebruik van de Ecu door het bedrijfsleven door middel van concrete oplossingen is. Zo stelt de Commissie ook zeer veel belang in de activiteiten van de Ecu-Bankvereniging en het Ecu-clearingstelsel dat met steun van de Commissie door deze vereniging is ingevoerd. Bovendien heeft de Commissie financieel en door deskundige inbreng bijgedragen tot het onderzoek inzake het Europese bedrijfsleven en de Ecu, dat in de herfst van 1988 door de Associatie voor de Monetaire Unie van Europa werd uitgevoerd en waaruit bleek, dat een grote meerderheid (66 %) van de ondernemingen een gemeenschappelijke valuta wil, en dat zij onvoldoende bekend zijn met de Ecu. Ten slotte heeft de Commissie onlangs een studie over het gebruik van de Ecu in transacties met Latijnsamerikaanse landen gefinancierd, welke werd uitgevoerd door de Bocconi-universiteit van Milaan.

Thans wordt in de meeste Lid-Statens vereist, dat ondernemingen hun jaarrekening opstellen en openbaar maken in de nationale valuta. In haar voorstel van 14 oktober 1988 voor een richtlijn van de Raad ⁽¹⁾ tot wijziging van de richtlijn inzake de jaarrekening en de geconsolideerde jaarrekening stelde de Commissie voor, dat ondernemingen, indien zij zulks wensen, hun jaarrekening in Ecu kunnen opstellen en openbaar maken.

⁽¹⁾ Doc. COM(88) 838 def.

⁽²⁾ Doc. COM(88) 292 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2039/88

van de leden Pieter Dankert en Alman Metten (S—NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1989)

(89/C 151/95)

Betreft: Strijdigheid van het bezuinigingsplan van de Nederlandse medicijnindustrie met artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag

1. Heeft de Commissie kennis genomen van het bericht in de Volkskrant d.d. 5 oktober 1988, blz. 8, getiteld: „Bezuinigingsplan medicijnindustrie is gebouwd op ijs”?

2. Is de Commissie van mening dat het zgn. „Omni-Partijen Akkoord” van 18 augustus 1988 in strijd is met het verbod van artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag?

3. Is de Commissie van mening dat aan bovengenoemd akkoord uit hoofde van artikel 85, lid 3, een ontheffing van dit verbod kan worden verleend?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(22 februari 1989)

Bij de Commissie is op 2 december 1988 een klacht binnengekomen van de Association d'importateurs parallèles de médicaments, Prodifarma genaamd, betreffende het „Omni-Partijen Akkoord”. Dit akkoord werd op 9 december 1988 bij de Commissie aangemeld.

Het „Omni-Partijen Akkoord” voorziet in een collectieve prijsverlaging door de farmaceutische industrie en de groothandel in Nederland. Voorwaarde voor deze prijsverlaging zijn enige maatregelen met name betreffende de handelsmarge van de apothekers voor de distributie van geneesmiddelen. Deze maatregelen moeten door de Nederlandse Regering worden goedgekeurd en strekken onder meer tot verlaging van de bijzondere marge voor apothekers zoals deze geldt volgens de huidige regeling voor de distributie van generieke en/of parallel ingevoerde geneesmiddelen.

De Commissie is begonnen met het onderzoek van dit akkoord in het kader van Verordening nr. 17/62 ⁽¹⁾. De Commissie gaat in het bijzonder na of het „Omni-Partijen Akkoord” voldoet aan de voorwaarden voor een vrijstelling overeenkomstig artikel 85, lid 3.

Hierbij zij aangetekend dat een collectieve prijsverlaging in de betrokken sector op zich genomen onder bepaalde voorwaarden voor een dergelijke vrijstelling in aanmerking zou kunnen komen.

In het onderhavige geval is deze prijsverlaging evenwel onlosmakelijk verbonden met de andere voorwaarden van dit akkoord, zoals de genoemde maatregelen. De beoordeling moet zich dus uitstrekken over alle bepalingen van het akkoord en de gevolgen daarvan voor de markt voor farmaceutische producten in Nederland.

⁽¹⁾ PB nr. 13 van 21. 2. 1962, blz. 204/62.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2049/88

van de heer José Valverde Lopez (ED—E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1989)

(89/C 151/96)

Betreft: Financiering en werking van de „Euroloketten”

In het Kader van het „Actieprogramma voor het midden- en kleinbedrijf” zijn in Spanje de eerste zogenaamde „Eu-

roloketten" geopend. Welk bedrag werd in totaal voor de financiering van deze „Euroloketten" in Spanje uitgetrokken? Leveren de bedrijfsorganisaties enigerlei concrete hulp of financiële bijdrage aan deze dienstverlening?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**
(10 maart 1989)

In het kader van de eerste fase van het project „Euro Info Centre" zijn in de Gemeenschap 39 centra, waarvan vijf in Spanje, opgericht.

De financiële bijstand van de Commissie lag normaal op 50 000 Ecu voor het eerste werkingsjaar en op 30 000 Ecu voor het tweede jaar (per centrum).

Twee van de vijf centra in Spanje maken deel uit van bedrijfsorganisaties (CA Sevilla en CEOE Madrid).

De totale kosten per centrum (investeringen en lopende kosten) liggen ver boven het door de Commissie verstrekte bedrag. Het verschil wordt bekostigd door de ontvangende instantie, in dit geval de bedrijfsorganisaties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2071/88
van de heer Rafael Calvo Ortega (NI—E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 januari 1989)
(89/C 151/97)

Betreft: Verslag over de uitvoering van de begroting 1988 (EFRO)

Uit het verslag over de uitvoering van de begroting 1988 blijkt dat per 31 oktober 1988 58,3 % van de vastleggingskredieten in verband met het EFRO was uitgevoerd, een percentage dat laag is in verhouding tot het totaal van de beschikbare kredieten.

Wat zijn, volgens de Commissie, de oorzaken voor dit lage uitvoeringspercentage?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(7 maart 1989)

Het door het geachte Parlementslid genoemde percentage van de vastleggingskredieten voor EFRO-maatregelen dat

per 31 oktober 1988 was opgenomen, is vrijwel in overeenstemming met de gemaakte prognoses.

Aangezien het evenwel om jaarlijkse kredieten gaat, kan het opnamepercentage eerst bij de afsluiting van de periode waarvoor zij op de begroting zijn opgevoerd, worden beoordeeld.

In verband daarmee wenst de Commissie erop te wijzen dat de op de begroting voor 1988, in de gezamenlijke hoofdstukken 50 „EFRO — Steunmaatregelen" en 51 „EFRO — Specifieke (quotavrije) maatregelen" voor het EFRO opgevoerde vastleggingskredieten intussen voor nagenoeg 100 % zijn opgenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2089/88
van Sir James Scott-Hopkins (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 januari 1989)
(89/C 151/98)

Betreft: Elektronische uitwisseling van de gegevens

Wat doet de Commissie om de groei van een krachtige positie van de Gemeenschap op de zich snel uitbreidende markt voor elektronische uitwisseling van gegevens (Electronic Data Interchange — EDI) te stimuleren? Deelt de Commissie de mening dat EDI tot een van de belangrijkste nieuwe technologieën zal uitgroeien?

Antwoord van de heer Pandolfi
namens de Commissie
(24 februari 1989)

De Commissie is zich bewust dat het nodig is een krachtige positie van de Gemeenschap op de zich snel uitbreidende markt voor datacommunicatie te stimuleren en zij heeft daarom in december 1986 een programma in dit verband voorgesteld ⁽¹⁾. Dit voorstel is goedgekeurd door het Parlement ⁽²⁾ en het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾, zodat na het Besluit van de Raad van 5 oktober 1987 ⁽⁴⁾ begin 1988 een communautair programma voor datacommunicatie voor de handel met behulp van telecommunicatienetten (Tedis) werd gestart met een budget van 5,3 miljoen Ecu over twee jaar.

Hoewel de start van het programma werd vertraagd door budgettaire onzekerheden, heeft het Tedis-programma zeer actief bijgedragen tot normalisatie, coördinatie van lopende werkzaamheden, bewustmaking van het publiek, denkbeelden over de maatregelen die moeten worden getroffen in verband met de bescherming van commerciële belangen en juridische eisen, en telecommunicatie.

In het kader van dit programma zijn de werkzaamheden van het Edifact (*) Board voor West-Europa in verband met de ontwikkeling van normen voor de nodige elektronische berichten gesteund en is het secretariaat verzorgd voor dit orgaan en zijn werkgroepen inzake handel, transport, douane en administratie, financiën, bouw en toerisme. Voorts zijn specifieke projecten in verschillende sectoren van de industrie gestimuleerd en gecoördineerd; onder meer in de auto-industrie, chemische industrie, elektronische sector, verzekeringsbranche en kleinhandel.

Het programma heeft tot doel de potentiële gebruikers en leveranciers van datacommunicatieprodukten en -diensten te attenderen op de voordelen van datacommunicatie en op de bestaande normen. Een en ander wordt gedaan door middel van handelsbeurzen en conferenties en door projecten te starten in die sectoren van de industrie waar nog geen datacommunicatie plaatsvindt.

In het kader van de huidige onderzoekcontracten wordt aandacht geschonken aan de noodzaak om commerciële belangen te beschermen en aan de juridische veranderingen die wellicht nodig zijn om binnen de Gemeenschap met goed vertrouwen gebruik te kunnen maken van datacommunicatie.

De beschikbaarheid van een goede telecommunicatie-infrastructuur en van de nodige hardware en software voor datacommunicatiediensten is van groot belang. Het Direktoraat-generaal Telecommunicatie, informatie-industrieën en innovatie houdt hier dan ook rekening mee bij de planning van de programma's Esprit (II) en Race en in het voorstel voor een richtlijn inzake Open Network Provision (ONP) (*).

Ook de Commissie is van mening dat datacommunicatie in de nabije toekomst een van de belangrijkste nieuwe technologieën zal zijn. Daarom zal zij een aantal specifieke maatregelen voorstellen om te bevorderen dat er Europese diensten met toegevoegde waarde ontstaan die voortbouwen op het huidige Tedis-programma.

(*) Doc. COM(86) 662 def.

(†) PB nr. C 246 van 14. 9. 1987, blz. 92.

(‡) PB nr. C 105 van 21. 4. 1987, blz. 1.

(§) PB nr. L 285 van 8. 10. 1987, blz. 35.

(§) Electronic Data Interchange for Administration, Commerce and Transport.

(¶) Doc. COM(88) 825 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2096/88
van de heer Gijs de Vries (LDR—NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (27 januari 1989)
 (89/C 151/99)

Betreft: Artikel 115 EEG-Verdrag

Wil de Commissie voor elk van de twaalf Lid-Staten aangeven:

- a) hoe vaak in 1986, 1987 en 1988 een beroep is gedaan op artikel 115 EEG-Verdrag, en
- b) hoe vaak de Commissie een dergelijk beroep heeft afgewezen?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie

(14 maart 1989)

In onderstaande tabel vindt het geachte Parlementslid alle gevraagde gegevens.

1986

	Aantal gevallen	Ingewilligd	%	Afgewez-	%
Bondsrepubliek Duitsland	—	—	—	—	—
Benelux	—	—	—	—	—
Denemarken	—	—	—	—	—
Spanje	4	4	100	—	—
Frankrijk	86	67	78	19	22
Griekenland	—	—	—	—	—
Ierland	66	45	68	21	32
Italië	22	20	91	2	9
Portugal	—	—	—	—	—
Verenigd Koninkrijk	6	5	83	1	17
Totaal	184	141	77	43	23

1987

	Aantal gevallen	Ingewilligd	%	Afgewez-	%
Bondsrepubliek Duitsland	—	—	—	—	—
Benelux	1	1	100	—	—
Denemarken	2	2	100	—	—
Spanje	17	13	76	4	24
Frankrijk	72	62	86	10	14
Griekenland	—	—	—	—	—
Ierland	60	52	94	8	6
Italië	24	23	96	1	4
Portugal	1	1	100	—	—
Verenigd Koninkrijk	5	3	60	2	40
Totaal	182	157	86	25	14

1988

	Aantal gevallen	Ingewilligd	%	Afgewez-	%
Bondsrepubliek Duitsland	—	—	—	—	—
Benelux	3	2	67	1	33
Denemarken	—	—	—	—	—
Spanje	23	17	74	6	26
Frankrijk	60	52	87	8	13
Griekenland	2	2	100	—	—
Ierland	38	33	87	5	13
Italië	25	20	80	5	20
Portugal	1	1	100	—	—
Verenigd Koninkrijk	1	1	100	—	—
Totaal	153	128	84	25	16

Ingewilligd: beschikkingen waarbij de beschermende maatregelen worden toegestaan.

Afgewezen: beschikkingen waarbij de maatregelen worden afgewezen.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(28 februari 1989)

1 en 2. De indeling van een communautair besluit bij de rubriek „milieubesluiten” is vrij willekeurig, met name op de gebieden produktnormen, bescherming van de werkplaats, landbouw-, sociale en energiewetgeving, en het is bijgevolg onmogelijk op de eerste twee vragen nauwkeurig antwoord te geven.

Voor intern gebruik heeft het Directoraat-generaal dat verantwoordelijk is voor het milieu een inventaris van de communautaire besluiten op milieugebied opgesteld, waarin hoofdzakelijk — maar niet uitsluitend — de door dat Directoraat-generaal beheerde besluiten zijn opgenomen. Deze inventaris, die alleen in het Frans bestaat, omvat in totaal 166 besluiten (verordeningen en richtlijnen, inclusief de wijzigingen daarop). Deze inventaris zal rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement worden toegezonden.

3. Wat betreft de voorstellen voor wetgeving die nog niet door de Raad zijn goedgekeurd, wordt het geachte Parlementslid verwezen naar de lijst van in behandeling zijnde voorstellen die de Commissie tweemaal per jaar aan het Parlement doet toekomen („lijst Broeks”).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2117/88

van mevrouw Ursula Schleicher (PPE—D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 januari 1989)

(89/C 151/100)

Betreft: Milieuwetgeving van de Gemeenschap

Hoewel in de Verdragen van Rome van 1957 geen uitdrukkelijke rechtsgrondslagen te vinden zijn voor de uitvaardiging van een milieuwetgeving, werden toch zeer spoedig op grond van artikel 235 (opheffing van mededingings- en handelsbelemmeringen) ook wetten op het gebied van de milieubescherming uitgevaardigd.

Sinds de inwerkingtreding van de Europese Akte op 1 juli 1987 bestaat er een rechtsgrondslag voor het Gemeenschapsrecht op het gebied van de milieubescherming.

1. Hoeveel wetten (richtlijnen en verordeningen, met inbegrip van wijzigingsrichtlijnen) zijn er vanaf 1957 op milieugebied opgesteld?
2. Hoeveel zijn tot dusver door de Raad van Ministers aangenomen?
3. Hoeveel richtlijnen en verordeningen zijn momenteel nog bij de Raad in behandeling?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2177/88

van mevrouw Winifred Ewing (RDE—GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 februari 1989)

(89/C 151/101)

Betreft: Financiële bijdragen aan politieke partijen

Kan de Commissie mededelen welke Lid-Staten wettelijke voorschriften kennen volgens welke bedrijven verplicht zijn officieel mededeling te doen van hun financiële bijdragen aan politieke partijen?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(10 april 1989)

Bij de vervulling van de taken die haar krachtens de Verdragen zijn toegewezen, komt de Commissie niet in het bezit van het soort inlichtingen waarnaar door het geachte Parlementslid wordt gevraagd.

In die omstandigheden kan de Commissie tot haar spijt niet op de vraag van het geachte Parlementslid antwoorden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2214/88
van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 februari 1989)
(89/C 151/102)

Betreft: Communautaire steun aan Wallonië

Welke steun hebben de verschillende financiële instrumenten van de Gemeenschap, fondsen en leningsfaciliteiten sinds 1985 aan Wallonië gegeven?

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie
(14 april 1989)

De Commissie zendt het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de gevraagde gegevens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2229/88
van de heer François Roelants du Vivier (ARC—B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 februari 1989)
(89/C 151/103)

Betreft: Energie en vervoer

In zijn resolutie van 16 oktober 1987 (PB nr. C 305 van 16. 11. 1987, blz. 161) pleit het Parlement voor diverse maatregelen met het oog op een rationeel gebruik van energie in de vervoersector.

Op welke wijze heeft de Commissie aan deze resolutie gevolg gegeven?

Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie
(12 april 1989)

De Commissie zendt het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de gevraagde gegevens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2292/88
van de heer Richard Simmonds (ED—GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 februari 1989)
(89/C 151/104)

Betreft: Erfwetten

Uit recente ervaringen van twee ingezetenen van mijn kiesdistrict blijkt dat volgens de Italiaanse wetgeving, in

geval de echtgenoot eerder getrouwd is geweest en zijn huidige vrouw niet wordt genoemd in de akte betreffende het eigendom van het huis, dit eigendom wordt geërfd door de kinderen uit beide huwelijken en niet door zijn tweede vrouw die weduwe is geworden.

Kinderen uit voorgaande huwelijken worden in deze situatie begunstigd, zelfs indien reeds in de echtscheidingsregelingen voor hen is gezorgd.

Zijn er plannen voor communautaire wetgeving ter bescherming van de belangen van kinderen en echtgenoten uit een tweede huwelijk?

Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(6 april 1989)

De vraag van het geachte Parlements lid ligt niet op het terrein van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2401/88
van de heren Francisco Lucas Pires (PPE—P) en Egon Klepsch (PPE—D)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(6 maart 1989)
(89/C 151/105)

Betreft: Communautaire bijdrage aan de consolidering van het vredesproces in zuidelijk Afrika

Er is sprake van beslissende vooruitgang, met gerechtvaardigde hoop op een snelle en positieve afsluiting, ten aanzien van het vredesproces in zuidelijk Afrika, dat zich ontwikkelt in overeenstemming met de akkoorden en de onderhandelingen tussen de vier partijen, waarmee op 8 augustus 1988 te Genève een begin is gemaakt en die te Brazzaville worden voortgezet, met deelneming van Angola, Zuid-Afrika en Cuba en met bemiddeling van de Verenigde Staten.

Het belang van deze gebeurtenissen voor de vrede, de democratie en de ontwikkeling in zuidelijk Afrika en het gehele continent vraagt niet alleen om de aandacht van de Europese landen, maar vereist tevens concrete en specifieke acties van solidariteit en steun van de kant van de Gemeenschap, opdat het hoofd kan worden geboden aan een situatie die nog kritiek blijft.

Kan de Raad met het oog op het bovenstaande mededelen hoe hij denkt bij te dragen tot een positieve afsluiting van genoemd vredesproces en tot een toekomstige consolidering van de vreedzame ontwikkeling van het betrokken gebied:

- a) op politiek vlak,
- b) op economisch vlak?

Gezamenlijk antwoord (*)
van de Raad en de Politieke Samenwerking
(25 april 1989)

De Twaalf hebben zich altijd overtuigde en vastberaden voorstanders getoond van de onafhankelijkheid van Namibië overeenkomstig het onafhankelijkheidsplan van de Verenigde Naties dat is bekrachtigd in Resolutie 435 van 1978 van de Veiligheidsraad. Zij zullen alles doen wat in hun vermogen ligt om bij te dragen tot een spoedige toepassing van dat plan en tot het herstel van de vrede, de stabiliteit en een dialoog in geheel zuidelijk Afrika.

De Twaalf, die de onderhandelingen in zuidelijk Afrika altijd met grote aandacht hebben gevolgd, hebben hun voldoening uitgesproken over het belangrijke Protocol van Overeenstemming, dat mede dank zij de bemiddeling van de Verenigde Staten op 13 december 1988 te Brazzaville is ondertekend door Angola, Cuba en Zuid-Afrika en dat de onafhankelijkheid van Namibië op basis van Resolutie 435 van 1978 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties dichterbij brengt dan ooit tevoren. Zij hebben de betrokken partijen lof toegezwaaid voor hun constructieve houding en hun inzet en hebben hulde gebracht aan allen die een bijdrage hebben geleverd om de opmerkelijke vooruitgang die thans is geboekt, mogelijk te maken. Ook hebben zij hun waardering uitgesproken voor de rol en de grote inzet van de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties, en zij hebben hem hun steun toegezegd.

De Gemeenschap, die zuidelijk Afrika de laatste jaren aanzienlijk heeft gesteund, is van plan dit gebied te blijven steunen ten einde de voortzetting en consolidering van het vredesproces te bevorderen.

Vlak na de ondertekening van de akkoorden over vrede in Angola en de onafhankelijkheid van Namibië, die op 22 december 1988 te New York heeft plaatsgevonden, hebben de Commissie en de Lid-Staten een gecoördineerde communautaire actie voor Angola voor een bedrag van 60 miljoen Ecu goedgekeurd om daarmee het programma voor de wederopbouw van dat land te ondersteunen; voorts zijn zij overeengekomen samen verder te bespreken hoe de bilaterale hulp van de Lid-Staten optimaal kan bijdragen tot de financiering en de uitvoering van een dergelijk programma. Er zij aan herinnerd dat de Gemeenschap tussen 1979 en 1988 ongeveer 225 miljoen Ecu aan Angola heeft verstrekt voor de financiering van projecten op het gebied van plattelandsontwikkeling, visserij, infrastructuur, voedselhulp en spoedhulp.

Wat Namibië betreft, herhalen de Gemeenschap en haar Lid-Staten dat zij bereid zijn verder steun te verlenen aan het Namibische volk en deze zo nodig te verhogen, om te zorgen voor een soepele overgang naar de onafhankelijkheid. Ook bevestigen zij hun voornemen om de economische en sociale ontwikkeling van Namibië te bevorderen door dat land na zijn onafhankelijkheid aanzienlijke economische hulp te geven. In verband daarmee bevestigen zij ook hun bereidheid om van een onafhankelijk Namibië een verzoek om toetreding tot de ACS-EEG-Overeenkomst te ontvangen.

Voorts hebben de Gemeenschap en haar Lid-Staten het programma voor steun aan de SADCC en aan de front-

lijnstaten reeds uitgebreid. Voor de periode 1985/1990 belopen de middelen die in het kader van de Overeenkomst van Lomé voor de negen Lid-Staten van de SADCC zijn uitgetrokken, in totaal ongeveer 1 500 miljoen Ecu, zodat de Gemeenschap een van de grootste donors mag worden genoemd. Gezien het belang, de huidige problemen en het ontwikkelingspotentieel van deze regio heeft de Commissie daarenboven de regionale middeletoewijzing die uit hoofde van Lomé III ter beschikking van de SADCC is gesteld, onlangs van 110 op 141 miljoen Ecu gebracht. Deze extra middelen zullen hoofdzakelijk in de transportsector worden aangewend, in het bijzonder voor projecten met betrekking tot de Lobito-corridor en de Lompopo-spoorweg, die erop gericht zijn het goederenvervoer minder afhankelijk te maken van de Zuidafrikaanse havens.

In dit verband herinnert de Raad eveneens aan het bijzondere programma voor steun aan de slachtoffers van apartheid in Zuid-Afrika en Namibië, dat in de twee landen samen ongeveer 220 projecten omvat; er zijn middelen voor een totaal van bijna 56 miljoen Ecu (toestand eind 1988) mee gemoeid, die hoofdzakelijk voor onderwijs en opleiding, sociale en humanitaire initiatieven en voor rechtsbijstand worden aangewend. Dit bijzondere programma zal worden voortgezet en voor 1989 is er 25 miljoen Ecu voor uitgetrokken.

(*) Om redenen van bevoegdheid hebben de Raad en de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, een gezamenlijk antwoord gegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2441/88
van de heer André Fourçans (LDR—F)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(13 maart 1989)
(89/C 151/106)

Betreft: Erkenning medische specialismen in de Gemeenschap

Kan, in het kader van de wederzijdse erkenning van diploma's en van het vrij verkeer van personen in de Gemeenschap, een medisch specialisme worden erkend in gevallen zoals hieronder beschreven?

Een Franse student in de medicijnen die niet intern is geweest in een Frans ziekenhuis, specialiseert zich in de cardiologie, door bij voorbeeld langdurige stages te volgen in de cardiologische afdeling van ziekenhuizen in andere Lid-Staten.

Kan hij zich dan vervolgens in Frankrijk vestigen als cardioloog, net zo goed als een student die intern is geweest in een Frans ziekenhuis, en als zodanig erkend worden?

Antwoord*(25 april 1989)*

De onderlinge erkenning van de titels van arts en van de titels van medisch specialist wordt geregeld in Richtlijn 75/362/EEG ⁽¹⁾, zoals gewijzigd door de Richtlijnen 81/1057/EEG ⁽²⁾ en 82/76/EEG ⁽³⁾. De Commissie heeft onlangs aanvullende wijzigingen voorgesteld (zie doc. COM(87) 577 def. 2) die thans door de Raad behandeld worden.

De Raad wijst erop dat de Commissie de taak heeft om toe te zien op de toepassing van de Verdragen en de krachtens deze Verdragen vastgestelde bepalingen.

⁽¹⁾ PB nr. L 167 van 30. 6. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 385 van 31. 12. 1981, blz. 25.

⁽³⁾ PB nr. L 43 van 15. 2. 1982, blz. 21.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2465/88**van de heer Ernest Glinne (S—B)****aan de Raad van de Europese Gemeenschappen***(13 maart 1989)**(89/C 151/107)*

Betreft: Levering van elektriciteit aan Zuid-Afrika door Zaïre

De heer Ian Mc Rae, de „grote baas” van de Zuidafrikaanse elektriciteitsmaatschappij Eskom, is onlangs in Zaïre geweest om de mogelijkheden te onderzoeken voor samenwerking van Eskom met de Zaïrese elektriciteitsmaatschappij Snel, waarvan de leiders in principe na februari 1989 een bezoek zullen brengen aan Zuid-Afrika. De duidelijk omschreven doelstellingen van de hoogste man van Eskom die naar zijn zeggen in contact staat met zijn collega's van 10 à 12 zuidelijk-Afrikaanse landen, bestaan erin op het subcontinent een onderling afhankelijk net op te bouwen voor het transport van elektrische energie en de behoeften van Zuid-Afrika op middellange termijn te dekken. In de onmiddellijke toekomst zou Eskom zijn technische diensten aanbieden en voor de nodige vakopleiding en elektrische stroom zorgen.

Volgens het Zuidafrikaanse weekblad Financial Mail van 23 december 1988 zou de heer Mc Rae in Zambia en Zimbabwe op een zekere terughoudendheid zijn gestuit en op meer uitgesproken verzet van de Southern African Development Coordination Conference (SADCC) omdat deze de huidige afhankelijkheid van zuidelijk Afrika ten opzichte van Zuid-Afrika wil verminderen en vervolgens wil uitschakelen.

Welke is de houding van de executieve en van de Raad voor Politieke Samenwerking ten aanzien van de „kruis-tocht” (zie Financial Mail van 29. 4. 1988) die werd ondernomen door Eskom om het energiebeleid van zuidelijk Afrika een zodanige vorm te geven, dat het in dienst staat

van de toekomstige behoeften van Zuid-Afrika. Zijn voor deze programma's niet de voorafgaande goedkeuring nodig van de SADCC en van de hiertoe bijdragende partners en vormt dit vooral niet het onweerlegbare bewijs van een geprogrammeerde en zekere ontmanteling van het apartheidregime in Zuid-Afrika?

Antwoord*(25 april 1989)*

Het ligt niet op de weg van de Raad zich uit te spreken over de feiten en de berichten in de pers, waar de geachte Afgevaardigde op doelt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2467/88**van de heer Ernest Glinne (S—B)****aan de Raad van de Europese Gemeenschappen***(13 maart 1989)**(89/C 151/108)*

Betreft: Toestellen van bedenkelijke aard van Lesotho Airways

Lesotho Airways, een bedrijf in overheidsbezit, heeft een aantal maanden geleden een oude Boeing 707 aangekocht om Zuidafrikaanse toeristen naar en van de Seychellen te vervoeren. South African Airways kon deze verbinding niet verzorgen wegens het weigeren van landingsrechten. Het toestel stond lange tijd stil op de luchthaven King Moshoeshoe nabij Maseru en kon niet rendabel worden ingezet maar verzorgt nu af en toe weinig bezette vluchten naar de Seychellen. Moeizaam tracht men nog andere vluchten te vinden, hetgeen vrijwel onmogelijk is wegens de afstanden en de brandstof die dit soort vliegtuig vereist.

Lesotho Airways zet voor internationale vluchten eveneens een Dornier 228 en een Fokker F-27 in; laatstgenoemd toestel kon worden aangekocht dank zij de medewerking van de Swedish International Development Agency (SIDA), een overheidsinstelling die het zeer lofwaardige doel nastreeft de afhankelijkheid van Lesotho ten opzichte van Zuid-Afrika te verminderen. Het Fokker-toestel dient om zakenlieden vanuit Johannesburg naar Maseru te brengen en omgekeerd.

In een jaar heeft de Boeing 707 een verlies van 2 miljoen US-dollar opgeleverd. En dit vormt blijkbaar niet de enige verliespost van Lesotho Airways.

Gezien deze feiten zou het interessant zijn te weten:

1. Welke het bedrag is van de hulp (indirecte en directe) die door de Gemeenschap en haar Lid-Staten werd toegekend om de luchthaven van Maseru aan te pas-

sen a) voor de staatsgreep die de regering van Jonathan Swift onder druk van de Zuidafrikaanse Regering heeft omvergeworpen en b) na deze staatsgreep;

2. Welke de mening is van de executieve inzake de Zwitsers-Israëliisch-Zuidafrikaanse transactie die heeft geleid tot de aankoop van de bovengenoemde Boeing 707, hetgeen, afgezien van het hieruit voortvloeiende prestige, het beheer van Lesotho Airways alleen maar heeft bemoeilijkt;
3. Of de Gemeenschap heeft bijgedragen tot de weliswaar goedbedoelde maar slecht overwogen handelingen zoals die welke thans door de Zweedse SIDA-organisatie blijkbaar worden bedreurd;
4. Of de opleiding en aanwerving van personeel, de aanschaf van toestellen en de exploitatie ervan niet het „groene licht” van de SADCC zouden moeten krijgen en een positief oordeel van diverse haalbaarheidsstudies alvorens de Gemeenschap zowel binnen als buiten het kader van de Overeenkomst van Lomé enige steun hiervoor verleent?

Antwoord

(25. april 1989)

1. De Gemeenschap heeft in 1984 bijgedragen tot de bouw van de nieuwe internationale luchthaven van Maseru met een lening tegen speciale voorwaarden ten belope van 3 miljoen Ecu, die is afgeboekt op het 4e EOF en die bestemd was voor de levering van hulpmiddelen voor de navigatie, meteorologische uitrusting, telecommunicatie-uitrusting, en de geprefabriceerde verkeerstoren compleet met instrumenten en airconditioning. De Gemeenschap heeft tevens in 1982 technische bijstand verleend voor een bedrag van 21 000 Ecu, dat is afgeboekt op het 5e EOF.

Deze bijdrage was bedoeld om Lesotho, als niet aan zee grenzend land, te helpen zijn vervoer en verkeer te verbeteren, zulks overigens overeenkomstig het indicatieve programma van Lomé II voor Lesotho waarin bepaalde bedragen waren gereserveerd voor de doelstelling „verbetering van de verbindingen van Lesotho met het buitenland, door de ontwikkeling van zijn luchtvervoerdiensten, met name met de andere ACS-landen”.

Bovengenoemde financieringsbesluiten zijn genomen in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van Lomé I en II betreffende de procedures voor de tenuitvoerlegging van de financiële en technische hulp.

2, 3 en 4. Het ligt niet op de weg van de Raad zich uit te spreken over de andere aspecten die in de vraag van de geachte Afgevaardigde aan de orde worden gesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2469/88

van de heer Ernest Glinne (S—B)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(13 maart 1988)

(89/C 151/109)

Betreft: Opening van een nieuwe diamantfabriek door CDM in Namibië

CDM, een filiaal van De Beers, heeft de aanstaande opening aangekondigd van een vijfde diamantmijn ten noorden van de Oranjerivier in Namibië nabij de Atlantische kust. De officiële bedoeling van het bedrijf is op deze wijze zijn produktieniveau te handhaven dat op ± 1 miljoen karaat per jaar wordt geraamd. Dit niveau wordt thans bedreigd door de rendementsvermindering zowel in kwantitatief als in kwalitatief opzicht van de in Namibië geëxploiteerde mijnen. Dit miljoen karaat staat tegenover de 8,6 miljoen karaat die De Beers bereikt in zijn mijnen in Zuid-Afrika zelf en de 22,8 miljoen die deze groep voor de periode van januari 1988 tot maart 1989 bereikt of berekent, met inbegrip van CDM en de reserves in Botswana. CDM heeft verklaard dat de produktie van de vijfde mijn in Namibië in de loop van het tweede semester van 1992 zal aanvangen en dat de reserves in dit gebied gedurende tien jaar een jaarlijkse produktie mogelijk zullen maken van niet meer dan 43 500 karaat.

Deze laatste gegevens wijzen erop dat het hier niet om diamantreserves van een rijk gehalte gaat, nl. 3,6 karaat per 100 ton mineralen, tegenover een gemiddelde van 7,6 karaat op 100 ton die CDM haalde gedurende de referentieperiode en de 8,3 karaat het jaar daarvoor.

Dit vormt m.i. een bevestiging van de conclusies van het verslag Thirion over de overexploitatie waarvan de diamantreserves van Namibië te lijden hebben. Tevens bevestigt dit het feit dat decreet nr. 1 van de Raad van de Verenigde Naties voor Namibië wel degelijk op zijn plaats is. Welke is de houding van de executieve en van de ministers van de Europese Politieke Samenwerking in deze, rekening houdend met de noodzaak om de inspanningen ten voordele van Namibië, dat op weg is naar zijn onafhankelijkheid, af te meten aan de winsten die in het verleden werden geboekt. Hetzelfde geldt voor de schuldenlast waarmee het onafhankelijke Namibië zal worden opgezaald.

Antwoord

(25 april 1989)

Het ligt niet op de weg van de Raad zich uit te spreken over de aspecten waar de geachte Afgevaardigde op doelt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2487/88
van de heer Ernest Glinne (S—B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(13 maart 1989)
(89/C 151/110)

Betreft: Oprichting van de gemengde onderneming Soda Ash Botswana

De Regering van Botswana, wier vice-president, de heer Peter Mmusi, tevens minister van Financiën alsmede van Ontwikkeling is en bovendien ondervoorzitter van de Raad van Ministers van de SADCC (Southern African Development Coordination Conference) heeft met de Zuidafrikaanse chemiereus African Explosives and Chemical Industries (AECI) de gemengde onderneming Soda Ash Botswana opgericht. Eigenlijk heeft de AECI te zamen met Anglo-American en De Beers de controle over 52 % van de nieuwe onderneming terwijl de Regering van Botswana zich tevreden stelt met een minderheidsparticipatie van 24 % en de oprichting van een niet-mijnbouwindustrie met ten minste 500 arbeidsplaatsen op ongeveer 600 km ten zuiden van Gaborone. Het project heeft de steun gekregen van de Wereldbank via de Internationale Financieringsmaatschappij (IFC) en de Commonwealth Development Corporation (CDC) die elk voor 5 % participeren. Zuid-Afrika heeft jaarlijks ongeveer 300 000 ton natriumsulfaat nodig, voornamelijk ten behoeve van de glasindustrie. Anti-apartheidssancties zouden voor deze sector een bedreiging kunnen gaan vormen omdat daardoor de traditionele leveranciers, namelijk Imperial Chemical Industries (ICI), Solvay en het Noordamerikaanse

consortium American Natural Soda Ash Corporation (ANSAC), hun gebruikelijke leveranties zouden kunnen staken of verminderen. Het eventueel samengaan met Zimbabwe (via de onderneming Sua Pan Zimbabwe Ltd) en Zambia (via de Meridien International Bank) doet niets af aan de meerderheidscontrole van de Zuidafrikaanse AECI en haar partners. Kan de Raad deze gegevens bevestigen dan wel aanvullen? De in „al te goed gezelschap verkerende” SADCC lijkt niet afkerig tegenover dit project te staan. Gelooft de Raad dat het hier wel degelijk gaat om een politieke maatregel om de afhankelijkheid van zuidelijk Afrika ten opzichte van Zuid-Afrika te verminderen of zou het daarentegen eigenaardig genoeg gaan om de waarborging van de behoeften van Zuid-Afrika onder het mom van een door de regerings- en regionale autoriteiten van zuidelijk Afrika nauwelijks gewaardeerde interdependentie? Moet het sanctiebeleid worden opgevat als een holle frase voor Europeanen en Amerikanen die soms gepaard gaat met winstgevende akkoordjes voor Zuid-Afrika en staan wij met deze huidige initiatieven zo ver af van Rhodes en Kruger?

Antwoord
(25 april 1989)

Het ligt niet op de weg van de Raad zich uit te spreken over de aspecten waar de geachte Afgevaardigde op doelt.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

EUROPESE DOUANELIJST VAN CHEMISCHE STOFFEN

Handleiding bij de indeling van chemische produkten in de gecombineerde nomenclatuur
(Nederlandse versie)

Dit werk omvat:

1. 32 000 chemische benamingen (internationaal aanvaarde algemene benamingen, systematische benamingen en synoniemen);
2. negen talen: Spaans, Deens, Duits, Grieks, Engels, Frans, Italiaans, Nederlands en Portugees.

Het biedt de mogelijkheid:

- onmiddellijk de tariefindeling (post en onderverdeling) te vinden van de chemische produkten in het nieuwe douanetarief van de Europese Gemeenschappen uitgaande van een benaming in één van de negen talen.

De nomenclatuur van dit nieuwe tarief (gecombineerde nomenclatuur) is gebaseerd op de nomenclatuur van het geharmoniseerde systeem inzake de omschrijving en de codering van goederen die op 1 januari 1988 van kracht is geworden;

- de overeenstemmende benamingen in de negen talen op te zoeken (meertalig gespecialiseerd woordenboek) door middel van een gemeenschappelijk sleutelcijfer (CUS-nummer);
- de mogelijkheid het CAS-nummer (Chemical Abstracts Registry Number) te kennen.

De chemische benamingen kunnen gebruikt worden om toegang te krijgen tot de databank van chemische produkten van de Europese Gemeenschap (ECDIN).

628 blz.

Uitgave in: Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands, Portugees en Spaans.

Catalogusnummer: CB-52-88-348-NL-C ISBN: 92-825-7922-0

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW):

per ééntalig deel: Hfl. 80,— Ecu 33,75

voor alle negen talen: Hfl. 535,— Ecu 232,—

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
L-2985 Luxemburg